

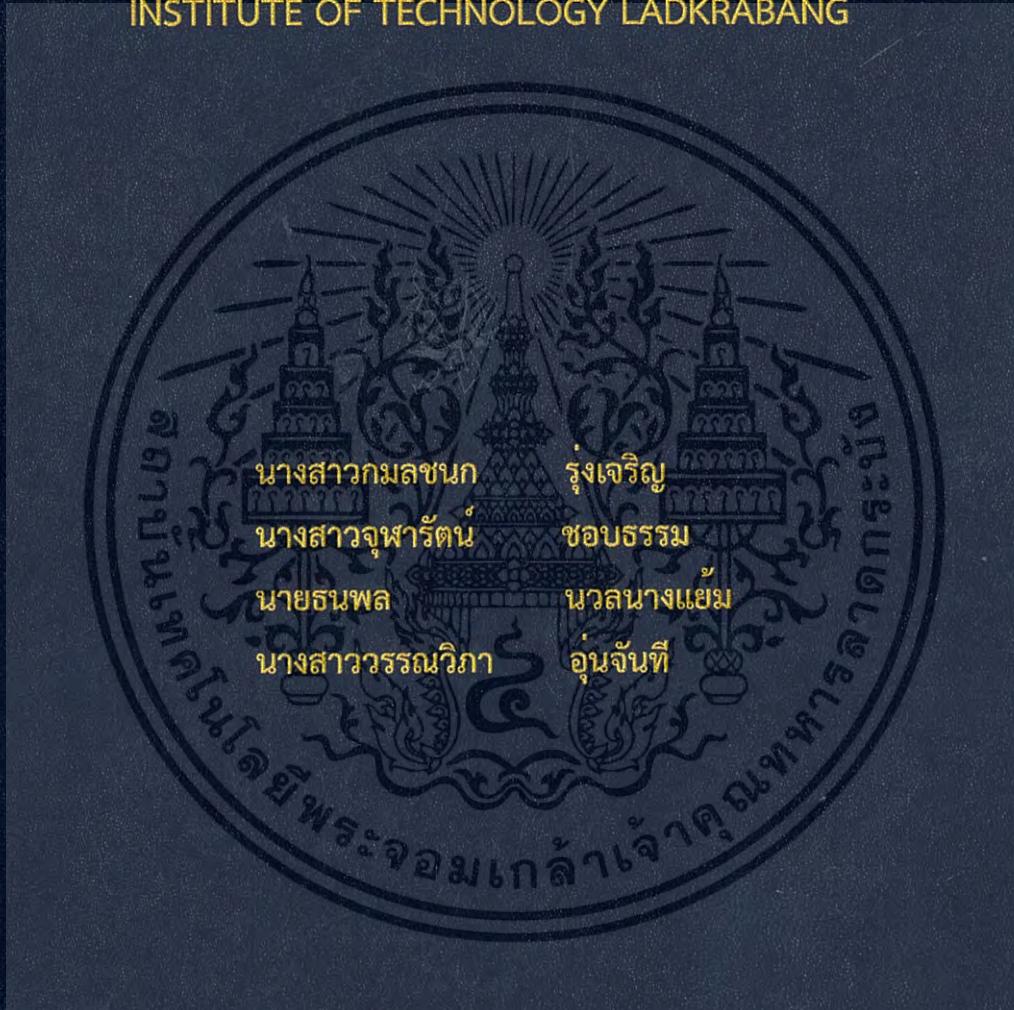
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS AFFECTING NIGHTLIFE BEHAVIOR OF STUDENT IN

FACULTY OF SCIENCE, KING MONGKUT'S

INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

นางสาวกมลชนก

รุ่งเจริญ

นางสาวจุฬารัตน์

ชอบธรรม

นายธนพล

นวลนางแย้ม

นางสาววรรณวิภา

อุ้นจันทิ

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2558

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
FACTORS AFFECTING NIGHTLIFE BEHAVIOR OF STUDENT IN
FACULTY OF SCIENCE, KING MONGKUT'S
INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

นางสาวกมลชนก รุ่งเจริญ
นางสาวจุฬารัตน์ ชอบธรรม
นายธนพล นवलนางแย้ม
นางสาววรรณวิภา อุ่นจันท์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์
ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FACTORS AFFECTING NIGHTLIFE BEHAVIOR OF STUDENT IN
FACULTY OF SCIENCE, KING MONGKUT'S
INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
IN APPLIED STATISTICS
DEPARTMENT OF STATISTICS
FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ACADEMIC YEAR 2015

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Factors Affecting Nightlife Behavior Of Student In Faculty Of
Science, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ชื่อนักศึกษา นางสาวกมลชนก รุ่งเจริญ 55051683
นางสาวจุฬารัตน์ ขอบธรรม 55051708
นายชนพล นวลนางแย้ม 55051739
นางสาววรรณวิภา อุ่นจันท์ 55051801

ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติประยุกต์)

ภาควิชา สถิติ

ปีการศึกษา 2558

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุจิตรา สுகนธมัต

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาสถิติ
ประยุกต์) ประจำปีการศึกษา 2558

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
อาจารย์สุจิตรา สுகนธมัต ประธานกรรมการ	
ผศ.ดร.น้อมจิต กิตติโชติพานิชย์ กรรมการ	
ผศ.ดร.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ กรรมการ	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูอาจารย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
ชื่อนักศึกษา	นางสาวกมลชนก	รุ่งเจริญ	55051683
	นางสาวจุฬารัตน์	ชอบธรรม	55051708
	นายธนพล	นวลนางแย้ม	55051739
	นางสาววรรณวิภา	อุ้นจันที	55051801
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (สถิติประยุกต์)		
ภาควิชา	สถิติ		
ปีการศึกษา	2558		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์สุจิตรา	สุคนธ์มัต	

บทคัดย่อ

ปัญหาพิเศษนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนและเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งตัวแปรอิสระที่ศึกษา คือเพศ ระดับชั้นปี ภาควิชา เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (GPA) ที่พักอาศัย สภาพครอบครัวของนักศึกษา รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านครอบครัว ตัวแปรตาม คือพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษา จำนวน 506 คน โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและแผนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ไคสแควร์ (Chi-Square Test of Independent) และฟรีแมน-ฮอลตัน (The Freeman-Halton Test)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่าสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับเพศ ภาควิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภาควิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันมีความสัมพันธ์กับที่พักอาศัย และปัจจัยด้านครอบครัว บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับภาควิชา ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่กำลังศึกษา ที่พักอาศัย ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัว และการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน เช่น ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฟังเพลง รับประทานอาหาร เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ที่พักอาศัย รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Factors Affecting Nightlife Behavior Of Student In Faculty Of Science, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang		
Students	Miss Kamonchanok	Rungjaroen	55051683
	Miss Jularat	Chopthum	55051708
	Miss Thanapon	Naunnangyam	55051739
	Miss Wanwipa	Unchantee	55051801
Degree	Bachelor of Science (Applied Statistics)		
Department	Statistics		
Academic Year	2015		
Advisor	Sujitra Sukonthamut		

Abstract

This project had purpose to study and analyze the factors affecting nightlife behavior of student in faculty of science, King mongkut's institute of technology ladkrabang. The independent variables were gender, graduation level, department of students, GPA, habitat/residence, status family, income of students, personal factors, social and environmental factors and family factor. The dependent variable is the nightlife behavior of student. The sample consisted of 506 college students, using Stratified Sampling and Systematic Sampling. Questionnaires was used to collect data. Statistics was used Chi-Square test (Chi-Square Test of Independent) and Freeman-Horton (The Freeman-Halton Test).

The result show that the places where student go have a relationship with gender, department of students, GPA and personal factors. The frequency of the times when student going to hang out at night are relationship with gender, education level, department of students, GPA and personal factors. At the time when student going to hang out at night is relationship with gender, education level, GPA, habitat and income of students. The student their going to hang out together are relationship with habitat and family factors. The person who give cost for hang out is relationship with department of students. The cost for going to hang out have a relationship with education level, habitat, personal factors and family factors. And finally, the nightlife behavior of students such as drink alcohol, dance, dinner, listen to music, etc., are relationship with education level, habitat, income of students and personal factors at the significance level of 0.05.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาของบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายที่ให้ความร่วมมือ ซึ่งคณะผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาจารย์สุจิตรา สุขคนธมัต อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษที่กรุณาติดตามผลงานตลอดทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยให้คำปรึกษา คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนตรวจสอบ และแก้ไข ทำให้ปัญหาพิเศษเล่มนี้เสร็จตรงตามเวลาที่กำหนด

ผศ.ดร.น้อมจิต กิตติโชติพาณิชย์ และ ผศ.ดร.สิทธิชัย เจริญเศรษฐศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำข้อบกพร่อง ตลอดจนแก้ไขข้อผิดพลาดเพิ่มเติม

คณาจารย์ภาควิชาสถิติทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำต่าง ๆ มาโดยตลอด

บิดามารดาของผู้จัดทำปัญหาพิเศษที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ของภาควิชาสถิติ ที่ประสานงานและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จัดทำปัญหาพิเศษตลอดการดำเนินงาน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของปัญหาพิเศษครั้งนี้ ซึ่งไม่ได้กล่าวนามไว้ทุกท่าน

นางสาวกมลชนก

รุ่งเจริญ

นางสาวจุฬารัตน์

ชอบธรรม

นายธนพล

นวลนางแย้ม

นางสาววรรณวิภา

อู่จันทิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษา	3
1.3 สมมติฐาน	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 ตัวแปร	4
1.6 นิยามศัพท์	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน	11
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน	12
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว	15
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	20
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม	22
2.7 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล	23
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	35
3.2 ประชากร	35
3.3 กลุ่มตัวอย่างและแผนการสุ่มตัวอย่าง	36
3.4 การหาขนาดตัวอย่าง	36
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.6 การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม	39
3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา	41
4.2 ลักษณะพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	47
4.3 ลักษณะปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	51
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	121
5.2 ข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	128
ภาคผนวก ข คู่มือการลงรหัสสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์	136
ภาคผนวก ค การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	142

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยจำแนกตามเพศ	35
3.2	ขนาดตัวอย่างของนักศึกษาจำแนกตามเพศ	37
3.3	จำนวนของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ	39
4.1.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกข้อมูลส่วนบุคคล	41
4.1.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน	43
4.1.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน	44
4.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไปเที่ยวกลางคืน จำแนกตามพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	47
4.3.1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคล	51
4.3.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	52
4.3.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว	53
4.4.1	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้ χ^2 test of Independent	54
4.4.2	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	54
4.4.3	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	55
4.4.4	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้ χ^2 test of Independent	56
4.4.5	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	56
4.4.6	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	57
4.4.7	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	58
4.4.8	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้ χ^2 test of Independent	59
4.4.9	จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4.10 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	61
4.4.11 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	62
4.4.12 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	63
4.4.13 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	64
4.4.14 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	65
4.4.15 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	66
4.4.16 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	67
4.4.17 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	68
4.4.18 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	69
4.4.19 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	70
4.4.20 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	71
4.4.21 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	72
4.4.22 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	73
4.4.23 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	74
4.4.24 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	75
4.4.25 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	76
4.4.26 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4.27 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	78
4.4.28 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	79
4.4.29 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับสถานที่ ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	80
4.4.30 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความถี่ ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	81
4.4.31 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลา ออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	81
4.4.32 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	82
4.4.33 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	83
4.4.34 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่าย ที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	84
4.4.35 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	85
4.4.36 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	86
4.4.37 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	87
4.4.38 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับช่วงเวลาออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	88
4.4.39 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	89
4.4.40 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	90
4.4.41 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	91
4.4.42 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดา มีความ สัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	92
4.4.43 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความ สัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้นั้นเอกสารนี้ศึกษาเท่านั้น เมื่อพบเห็นไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4.44 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	94
4.4.45 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกออกไปเที่ยวกลางคืนโดยใช้วิธี Freeman-Halton	95
4.4.46 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	96
4.4.47 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	97
4.4.48 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	98
4.4.49 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	99
4.4.50 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	100
4.4.51 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	101
4.4.52 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	102
4.4.53 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	103
4.4.54 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	104
4.4.55 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	105
4.4.56 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	106
4.4.57 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	107
4.4.58 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	108
4.4.59 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4.60 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	110
4.4.61 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความ สัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	111
4.4.62 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	112
4.4.63 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	113
4.4.64 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	114
4.4.65 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	115
4.4.66 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ช่วงเวลาที่ยออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	116
4.4.67 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบ ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไป เที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	117
4.4.68 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	118
4.4.69 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	119
4.4.70 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton	120
1 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษา	143
2 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	144
3 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับช่วงเวลาที่ยออกไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	145
4 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษา	146
5 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการ เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	147
6 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	148

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
7 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	149
8 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับสถานที่ที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	150
9 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับความถี่ในการไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	151
10 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับช่วงเวลาที่จะออกไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	152
11 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับบุคคลที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	153
12 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่าย ในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	154
13 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับค่าใช้จ่ายที่ใช้ใน การไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	155
14 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับการกระทำที่ไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	156
15 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	157
16 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับความถี่ในการไปเที่ยวกลาง คืนของนักศึกษา	158
17 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	159
18 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	160
19 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	161
20 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา	162
21 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชาที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	163
22 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับสถานที่ที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	164
23 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่ในการไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	165

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่วงเวลาที่ออกไป เที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	166
25 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับบุคคลที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	167
26 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่าย ในไปการเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	168
27 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ใน การไปเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	169
28 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับการกระทำที่ไป เที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	170
29 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับสถานที่ที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	171
30 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับความถี่ในการไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	172
31 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	173
32 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน ของนักศึกษา	174
33 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไป การเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	175
34 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไป เที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	176
35 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับการกระทำที่ไปเที่ยว กลางคืนของนักศึกษา	177
36 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	178
37 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ ความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	179
38 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	180
39 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ บุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	181
40 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา	182

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	183
42 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	184
43 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	185
44 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	186
45 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ ช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	187
46 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	188
47 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	189
48 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	190
49 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	191
50 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับสถานที่ ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	192
51 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับความถี่ใน การไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	193
52 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับช่วงเวลาที่ย่อ ออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	194
53 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับบุคคลที่ไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	195
54 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับบุคคลที่ให้ ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	196
55 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับค่าใช้จ่ายที่ ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	197
56 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับการกระทำ ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	198
57 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	199

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
58 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	200
59 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ ช่วงเวลาที่ย่อออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	201
60 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	202
61 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	203
62 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	204
63 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	205
64 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับสถานที่ที่ไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	206
65 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับความถี่ใน การไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	207
66 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับช่วงเวลา ที่ย่อออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	208
67 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับบุคคลที่ไป เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	209
68 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับบุคคลที่ให้ ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	210
69 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับค่าใช้จ่ายที่ ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	211
70 ค	ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับการกระทำที่ ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	212

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

กล่าวได้ว่าปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศมีการรวมตัว และจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ จำนวนมาก โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมไปถึงพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ เนื่องจากคนเป็นกำลังสำคัญที่จะนำประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับวัยรุ่นที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ทุกวันนี้พบว่าวัยรุ่นมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับมีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหา และประพฤติดนไม่เหมาะสมกับวัย เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ การหนีเรียน การจัดกลุ่มมั่วสุม เป็นต้น

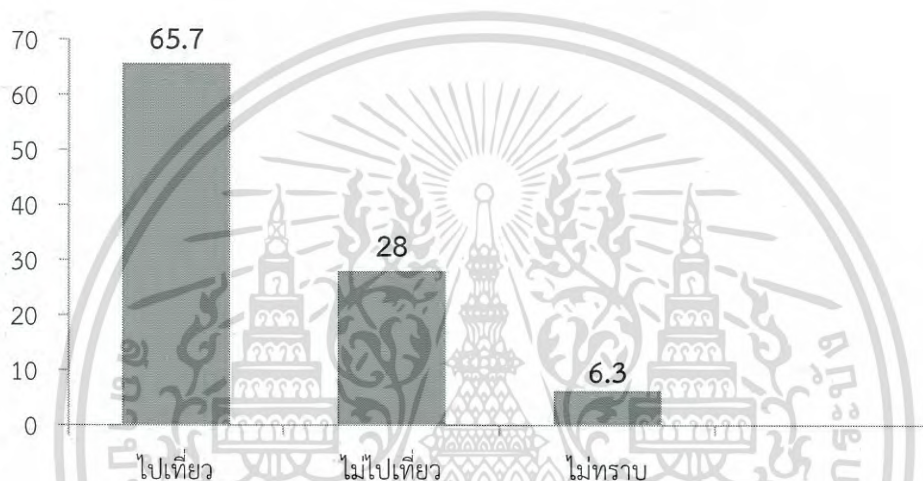
ปัจจุบันวิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีโอกาสในการเลือกรับข่าวสารที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคล สามารถที่จะเรียนรู้รับข้อมูลข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อในรูปแบบต่าง ๆ แต่ในทางตรงกันข้าม กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิงที่ได้รับการโฆษณาด้วยสื่อมวลชนแทบทุกแขนง มักพบช่วงหนึ่งของข่าวประจำวันซึ่งเป็นข่าวบันเทิงที่เสนอการเปิดสถานบันเทิง โดยมีการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการได้แก่ ศิลปิน ดารา นักร้องที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ยังมีการโฆษณาในสื่อต่าง ๆ อาทิเช่น นิตยสารวัยรุ่น หนังสือพิมพ์หน้าบันเทิง เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นแรงจูงใจก่อให้เกิดการเลียนแบบได้ง่าย ส่วนใหญ่แล้วทำให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ตลอดจนความฟุ้งเฟ้อในหมู่คนรุ่นใหม่ รวมทั้งการถูกรอบงำทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะสังคมในเมืองซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีลักษณะเป็นสังคมเมือง

เมื่อพูดถึงการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นนั้น มักก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย โดยที่เราไม่รู้ตัว ปัญหาที่จะตามมานั้น อาจจะได้เกิดจากการเที่ยวอย่างเดียว แต่อาจมาจากสาเหตุหลาย ๆ อย่าง เช่น การทะเลาะวิวาท การดื่มแอลกอฮอล์ และของมีเมาชนิดต่าง ๆ ซึ่งการไปเที่ยวในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมนั้น อาจสร้างความเดือดร้อนให้กับตัวเราเอง รวมถึงครอบครัวและญาติของเราอีกด้วย เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไข จนทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นดีขึ้นกว่าในอดีต ซึ่งทุก ๆ อย่างจะดีขึ้นได้ ก็ขึ้นอยู่กับตัวของวัยรุ่นเองด้วย ดังนั้นผู้ใหญ่ควรประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับวัยรุ่น

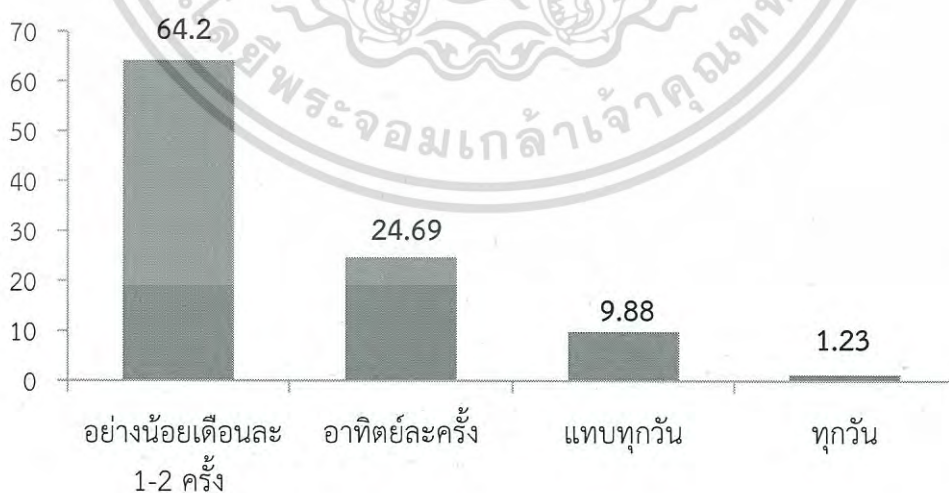
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัยรุ่น เป็นวัยแห่งการอยากรู้อยากเห็นและอยากลอง แต่ด้วยขาดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ ผู้ใหญ่จึงควรเข้ามามีบทบาทในการช่วยอบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางที่ถูกที่ควรให้แก่เด็กในวัยนี้ อย่างเรื่องของวันวาเลนไทน์ ผู้ใหญ่ควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ลูกหลานในวัยรุ่นถึงการแสดงออกซึ่งความรักอย่างเหมาะสมตามวัยและวุฒิภาวะ ที่ไม่ใช่เพียงการแสดงความรักต่อคนรักเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความรักต่อพ่อแม่พี่น้อง และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหาทางสังคมที่อาจจะเกิดตามมาได้

แผนภูมิที่ 1 แสดงร้อยละการไปเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นอายุ 13-24 ปี

แผนภูมิที่ 2 แสดงร้อยละความถี่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นอายุ 13-24 ปี

ที่มา : การสำรวจจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์วัยรุ่นตามแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนยอดนิยม ใน กรุงเทพฯ และปริมณฑล พ.ศ. 2554 ของสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลสำรวจจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์วัยรุ่นตามแหล่งท่องเที่ยวกลางคืนยอดนิยม ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล พ.ศ. 2554 ของสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่าวัยรุ่นอายุ 13-24 ปี ที่เที่ยวกลางคืน มีร้อยละ 65.7 ไม่เที่ยวกลางคืน มีร้อยละ 28.0 ไม่ทราบ มีร้อยละ 6.3 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 1 และพบว่าความถี่ของวัยรุ่นอายุ 13-24 ปี ที่ไปเที่ยวกลางคืนอย่างน้อยเดือนละ 1-2 ครั้ง มีร้อยละ 64.2 อาทิตย์ละครั้ง มีร้อยละ 24.69 แทบทุกวัน มีร้อยละ 9.88 ทุกวัน ร้อยละ 1.23 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 2

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เนื่องจากนักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ตลอดจนเป็นศักยภาพแรงงานที่จะสร้างความสำเร็จเติบโตให้กับประเทศในอนาคต และนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการวางแผน ป้องกัน รวมไปถึงแก้ไขพฤติกรรมของวัยรุ่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมติฐาน

- 1) ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 3) ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 4) ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ทำการสำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากทุกภาควิชา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.5 ตัวแปร

1.5.1 ตัวแปรอิสระ

- เพศ
- ระดับชั้นปี
- ภาควิชา
- เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา (GPA)
- รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน
- ที่พักอาศัย
- สภาพครอบครัวของนักศึกษา
- รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
- ปัจจัยด้านส่วนบุคคล
- ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม
- ปัจจัยด้านครอบครัว

1.5.2 ตัวแปรตาม

- พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.6 นิยามศัพท์

แหล่งท่องเที่ยวในช่วงกลางคืน หมายถึง สถานประกอบการที่เป็นแหล่งบันเทิง พักผ่อนของบุคคลทั่วไป เป็นสถานบริการที่ให้บริการในเวลากลางคืน โดยเปิดบริการตั้งแต่เวลา 19.00 น. ถึง 02.00 น. ของวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นที่มีการจัดบรรยากาศเพื่อดึงดูดใจให้เข้าไปใช้บริการด้วยระบบแสง สี เสียง ที่ทันสมัย ได้แก่ ผับ บาร์ ร้านอาหารกึ่งผับ เป็นต้น

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน หมายถึง การกระทำของนักศึกษาเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน เช่น สถานที่ที่นักศึกษาไปเที่ยวกลางคืน ช่วงเวลาที่ใช้ไปเที่ยว บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนกับนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวแต่ละครั้ง วันที่ไปใช้บริการ พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกในสถานที่เที่ยวกลางคืน ได้แก่ การดื่ม การรับประทาน การเต้นรำ การพูดคุย การฟังเพลง เป็นต้น

ปัจจัย หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซึ่งแบ่งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีความสำคัญเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีวัตถุประสงค์และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ภาควิชา หมายถึง สาขาวิชาต่าง ๆ ในคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งแบ่งเป็น 6 ภาควิชา คือ สถิติ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เคมี ชีววิทยา

สถาบัน หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งคำนวณได้โดยจะนำผลคูณของหน่วยกิตกับระดับของคะแนนของทุกวิชารวมกัน และหารด้วยผลบวกของหน่วยกิตทุกวิชา

รายได้ของนักศึกษา หมายถึง รายได้ที่ได้จากผู้ปกครอง จากการทำงาน จากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในรอบ 1 เดือน

สถานภาพทางครอบครัว หมายถึง สถานภาพระหว่างบิดา มารดา

ที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่พักอาศัยทั้งกลางวันและกลางคืน มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งใช้สอยที่จำเป็นตามความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น อาคารบ้านเรือน อพาร์ทเมนท์ และหอพักที่นักศึกษาพักอาศัยอยู่ชั่วคราว เป็นต้น

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับตนเองต่อพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืน ได้แก่ ทำให้ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ ทำให้ได้พบเพื่อนใหม่ ทำให้เกิดความผ่อนคลาย ทำให้เกิดความสุข และทำให้ได้พบปะสังสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลดีและผลเสียโดยขึ้นอยู่กับตัวบุคคล

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลในการไปเที่ยวกลางคืน ได้แก่ เพื่อนซี้ก๊วน อยู่ใกล้สถานที่พักอาศัย บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในร้าน ระบบแสง สี เสียง การโฆษณาทาง Social มีการจัดโปรโมชั่น และช่วงเทศกาลต่าง ๆ

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเที่ยวกลางคืน ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาให้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาขัดแย้งกัน บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ยอมรับการแสดงความเห็นของลูก บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำให้ดูเป็นตัวอย่าง และบิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยดูค้ำว่ากล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2) ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 3) สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางให้กับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม
- 2.7 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) ได้มีผู้เสนอแนวคิดและทฤษฎีของพฤติกรรมไว้หลากหลายโดยผู้ทำวิจัยได้เลือกมานำเสนอเพียงบางบทความ โดยเลือกบทความที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรม ทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิดความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

นลินี ประทับศร (2543 : 53) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกทุกอย่างของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ ทั้งที่สังเกตได้โดยตรง หรือสังเกตไม่ได้โดยตรง แต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีพฤติกรรมหรือไม่ ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา

เบนจามิน บี. โวลแมน (2516, อ้างจากศิณามรณ์ หุ่นเต็ม, 2552) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของการกระทำโดยตรงที่เกี่ยวข้องของบุคคลที่เกิดขึ้นภายในและที่แสดงออกต่อสิ่งแวดล้อมทางกายและทางสังคม

โกลเดน (2527, อ้างจากศิณามรณ์ หุ่นเต็ม, 2552) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอกรวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย สามารถที่จะสังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมของการกระทำต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2543 : 3) ได้อธิบายคำว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่คุณกระทำ แสดงออกตอบสนอง หรือโต้ตอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่สามารถวัดได้ ตรงกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออก หรือการตอบสนองนั้นจะเกิดขึ้นภายใน หรือภายนอกร่างกายก็ได้

อึ้งจางคัง หมิ่นจันกร และศรีสง่า กรรณสูตร (2523, อ้างจากศิมาภรณ์ หู่เต็ม, 2552) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำของร่างกายหรืออินทรีย์ ทั้งที่กระทำโดยรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว อาจสังเกตได้หรือใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตด้วยก็ได้

สุรพล พยอมแย้ม (2545, อ้างจากศิมาภรณ์ หู่เต็ม, 2552) กล่าวว่าพฤติกรรมในทางจิตวิทยานั้น หมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้น หรือจูงใจจากสิ่งเร้าต่าง ๆ การกระทำหรือพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นหลังจากบุคคลได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง ตกแต่งและตั้งใจที่จะทำให้เกิดขึ้น เพื่อให้บุคคลอื่นได้สัมผัสรับรู้พฤติกรรมของบุคคล แม้จะกระทำด้วยสาเหตุจุดมุ่งหมายเดียวกัน แต่จะมีลักษณะอาการแตกต่างกัน เมื่อบุคคล เวลา สถานที่ หรือสถานการณ์เปลี่ยนไป เนื่องจากการกระทำของบุคคลล้วนจะต้องผ่านกระบวนการคิด การตัดสินใจ อันประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ จึงทำให้พฤติกรรมของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเสมอ ด้วยเหตุผลที่ว่าพฤติกรรมแต่ละครั้งเกิดจากกระบวนการ ซึ่งหากพิจารณาแยกกระบวนการออกเป็น ส่วน ๆ จะพบว่า ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนการแสดงออก หรือกิริยาท่าทาง (Acting) ส่วนการคิดที่เกี่ยวกับกิริยานั้น (Thinking) และส่วนความรู้สึกที่มีอยู่ในขณะนั้น (Feeling)

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ทุก ๆ สิ่งที่คุณทำซึ่งสามารถสังเกตได้โดยตรง หรืออยู่ในกระบวนการทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และแรงขับ ซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง

2.1.2 ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมมนุษย์มีความซับซ้อนที่ต้องศึกษาโดยละเอียด แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้จำแนกพฤติกรรมมนุษย์ที่เป็นสาระในการศึกษาออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ในการจำแนก 5 เกณฑ์ (กุญชร คำชาย, 2545) ดังนี้

1) เกณฑ์ในการใช้การสังเกต ในการใช้การสังเกตเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งปรากฏเห็นได้ชัดเจน เช่น การหัวเราะ ยิ้ม ร้องไห้ เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ซึ่งไม่ปรากฏให้เห็นสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน เช่น ความคิด ความรู้สึก การเข้าใจ ความจำ เป็นต้น พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน กล่าวคือ พฤติกรรมภายนอก และ พฤติกรรมภายในต่างก็เป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน เช่น ถ้าพฤติกรรมภายในโศกเศร้า ก็จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอกทางสีหน้า แววตาเศร้า ท่าทางเก็บกดเก็บตัว หรือร้องไห้ออกมาได้ ในทำนองเดียวกัน ถ้าพฤติกรรมภายนอกเกรี้ยวกราด ตวาดแม่ไปโดยไม่ตั้งใจ ก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมภายใน คือ รู้สึกผิด และอาจคิดในทางร้ายว่าแม่ไม่รักตน

2) เกณฑ์ด้านแหล่งกำเนิดพฤติกรรม ในการใช้แหล่งที่เกิดเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมวุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งเป็นความพร้อมที่เกิดขึ้นโดยมีธรรมชาติเป็นตัวกำหนดให้เป็นไปตาม เผ่าพันธุ์ และวงจรของชีวิต มนุษย์สามารถเกิดพฤติกรรมนั้นขึ้นมาได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องผ่านประสบการณ์ หรือการฝึกฝน เช่น การคลาน การร้องไห้ การก้าวไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนอน เป็นต้น ประเภทที่สอง คือ พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ (Learned) ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์และการฝึกฝน เช่น การว่ายน้ำ การขี่จักรยาน การอ่านหนังสือ เป็นต้น

3) เกณฑ์ด้านภาวะทางจิตของบุคคล ในการใช้ภาวะทางจิตของบุคคลเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่กระทำโดยรู้ตัว (Conscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับจิตสำนึก เช่น พุด วิ่ง เดิน เป็นต้น ประเภทที่สอง พฤติกรรมที่กระทำโดยไม่รู้ตัว (Unconscious) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับ จิตไร้สำนึก หรือจิตใต้สำนึก หรือเป็นพฤติกรรมที่ขาดสติสัมปชัญญะ เช่น ผีน ละคร เป็นต้น

4) เกณฑ์ด้านการแสดงออกของอินทรีย์ ในการใช้การแสดงออกของอินทรีย์เป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท ประเภทแรก คือ พฤติกรรมทางกาย (Physical activity) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้อวัยวะของร่างกายอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย ด้วยแขนหรือขา การปรับเปลี่ยนอริยาบถของร่างกาย เป็นต้น ประเภทสอง คือ พฤติกรรมทางจิต (Psychological activity) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ภายใน เช่น ความคิด ความเข้าใจ หรือการเกิดอารมณ์ เป็นต้น

5) เกณฑ์ด้านการทำงานของระบบประสาทเป็นเกณฑ์ พฤติกรรมสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ พฤติกรรมที่ควบคุมได้ (Voluntary) เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุมและสั่งการด้วยสมอง จึงสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่ต้องการ เช่น การพูดคุย การแกว่งแขนขา เป็นต้น ประเภทสอง คือ พฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Involuntary) เป็นการทำงานของอินทรีย์ที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ เช่น ปฏิกริยาสะท้อน (สะท้อน) สัญชาติญาณ (สะท้อน) และการทำงานของระบบอวัยวะภายใน

จากสาระทั้งหมดที่นำเสนอจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมครอบคลุมถึงการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่ปรากฏชัดเจนและไม่ปรากฏชัดเจน ในอันที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในและสิ่งเร้าภายนอกเพื่อให้เกิดความสมดุลของระบบในร่างกายและจิตใจ ทำให้ตอบสนองความต้องการของอินทรีย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นการวัดความสามารถในการปรับตัวและการจัดการกับสภาพการต่าง ๆ ของมนุษย์

2.1.3 การเกิดของพฤติกรรม

นักวิชาการได้จัดหมวดหมู่ของการเกิดพฤติกรรมไว้หลาย ๆ ทาง เช่น สิทธิโชค วรานุสันติกุล (อ้างในณรงค์ ศิลารัตน์ 2544 : 14-15) จัดหมวดหมู่ไว้ 3 ประการ คือ

1) พวกที่มีความเชื่อว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นเกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล กล่าวคือ ใจ (mind) นี้เองเป็นตัวกำหนดของพฤติกรรมเพลโต (Plato) และเดส์คาร์ต (Descartes) มีความเชื่อว่าความคิดภายใน (innate ideas) เป็นตัวมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการแสดงพฤติกรรมในยุคหลัง ฟรอยด์ (Freud) ก็เชื่อเช่นนี้ เขาอ้างว่า มนุษย์มีพลังอันเกิดจากสัญชาติญาณแห่งความต้องการมีชีวิตอยู่ และสัญชาติญาณแห่งความตาย พลังงานนี้ผลักดันให้เกิดโครงสร้างของจิตสามประการ ได้แก่ อิด (Id) คือ ความต้องการทั้งหลาย อีโก (Ego) คือ จิตสำนึกกว่าจะสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นจากอิดได้แค่ไหนตามกฎเกณฑ์ของสังคม และซูเปอร์อีโก (Super ego) คือ จิตสำนึกในระดับสูงที่เป็นตัวจูงใจให้มนุษย์ทำความดี มีคุณธรรม จริยธรรม

2) พวกที่มีความเชื่อว่ามนุษย์เกิดมาแล้วตกอยู่ภายใต้การควบคุมของสิ่งแวดล้อม อริสโตเติล (Aristotle) เป็นผู้ริเริ่มความเชื่อนี้ ต่อมา ลอคค (Locke) เบิร์คเลย์ (Berkeley) และนักจิตวิทยาอีกไม่ทราบกรณียุคใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายคนที่มีความเชื่อว่า ประสบการณ์ทำให้คนเราเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรม เช่น สกินเนอร์ (Skinner) ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขของการเสริมแรงและการลงโทษ โดยมีรูปแบบแตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมรวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย สามารถที่จะสังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมของการกระทำต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว

3) พวกที่มีแนวความคิดประสมประสานระหว่างพวกแรกกับพวกที่สอง คือให้ความสำคัญทั้งตัวมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ว่าเป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรม โดยแบนดูรา (Bandura) ซึ่งสร้างทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นมียิ่งค์ประกอบภายในมนุษย์เอง และสิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน

2.1.4 อิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม

ถวิล ธาราโกชน์ (2543 : 6-10) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไว้ว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมในทางบวก หรือลบ ย่อมจะเกิดขึ้นได้กับทุกคนในทุกเวลา และทุกสถานการณ์ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหล่านั้น และขณะนั้น จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ ดังนี้

1) ลักษณะด้านสรีระ เป็นลักษณะพื้นฐานทางชีวภาพของมนุษย์ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม นับตั้งแต่พฤติกรรมอย่างง่าย เช่น เมื่อรู้สึกหิวก็ไปหาอาหารมารับประทาน รู้สึกง่วงก็หาที่นอนเพื่อพักผ่อน ตลอดจนพฤติกรรมที่ซับซ้อนในชีวิตประจำวัน ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นลักษณะทางสรีระของมนุษย์ในเชิงชีววิทยา ถือว่าเป็นปัจจัยเริ่มแรกที่วางรูปแบบของพฤติกรรมมนุษย์ทุกคนจัดว่าเป็นอินทรีย์ที่มีชีวิตอย่างหนึ่ง การทำหน้าที่สรีระในระบบอวัยวะต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การทำงานของระบบต่อมต่าง ๆ ระบบประสาทสัมผัส ระบบประสาทส่วนกลาง โดยเฉพาะที่สำคัญยิ่ง ส่วนสมองของมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการรู้สึก การคิด การจำ การรับรู้ และอื่น ๆ อีกมากมาย

2) ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องเรียนรู้ และพบสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลาสิ่งแวดล้อมใดที่ปรากฏเด่นชัดกับบุคคล สิ่งแวดล้อมนั้น จะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพสิ่งแวดล้อม

3) ลักษณะทางด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน มนุษย์จึงมาอยู่รวมกันเป็นชุมชน หรือที่เราเรียกว่าสังคม เมื่อมีสังคมเกิดขึ้นคนในสังคมจำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อร่วมกัน เรียกว่า โครงสร้างทางสังคม เช่น สังคมโรงเรียน หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ในโรงเรียน ซึ่งจะมีครู อาจารย์ นักเรียน เจ้าหน้าที่ประจำฝ่าย และแผนกต่าง ๆ นักการภารโรง เพื่อให้การอยู่ร่วมกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดประโยชน์แก่สังคม จึงต้องมีข้อกำหนดต่าง ๆ ขึ้นให้แต่ละคนปฏิบัติตาม เช่น การเคารพในสิทธิของผู้อื่น โดยการไม่ล่วงละเมิดในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเสรีภาพของผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านี้คือ โครงสร้างของสังคมที่จะเป็นเหมือนสิ่งบังคับพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสม

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2533) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาแล้วทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่พอใจ รังเกียจ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมนั้นมีความผันแปรออกไปจากบรรทัดฐานของสังคม โดยการพิจารณาตัดสินทั้งในเชิงสถิติ และในเชิงบรรทัดฐานของสังคม

สนธยา พลศรี (2545) กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่กลุ่มคนในสังคมเห็นว่าละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม หรือผิดไปจากที่คนทั่วไปยึดถือปฏิบัติ ไม่ยอมรับ เกิดการต่อต้าน และลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น

มงคล หวังสุขใจ และ ชมพู โกดิรัมย์ (2548) กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ไม่ดำเนินตามบรรทัดฐานที่สังคมวางไว้ โดยถือบรรทัดฐานของสังคมมาวัด เมื่อไม่ได้ตามมาตรฐานของสังคมก็กลายเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติจากวิถีทางของสังคม

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลในสังคมเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามที่สังคมคาดหวังเอาไว้ บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมา สังคมจึงไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมนั้นได้ เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ผิด

2.2.2 ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สนธยา พลศรี (2545) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

1) เป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมเพียงบางระดับ บางเวลา และบางบุคคล เช่น เมื่อไปเที่ยวเตร่ บุคคลจึงทำสีผม แต่งกายทันสมัย และสนุกสนานกันสุดเหวี่ยง

2) บุคคลควบคุมตนเองได้น้อยลง เนื่องจากสาเหตุสำคัญ คือ สถานการณ์กดดัน เช่น วิกฤติการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากความอ่อนแอทางพฤติกรรมของบุคคล เช่น อุบนิสัยตามใจตนเอง จิตใจอ่อนแอ หัวใจไหวง่ายจึงติดสุรายาเสพติด เป็นต้น

3) พฤติกรรมเบี่ยงเบนเชื่อมโยงต่อกันในระดับปัจเจกบุคคล กลุ่มและองค์กร เช่น กลุ่มวัยรุ่นแก๊งโจร กลุ่มหญิงบริการทางเพศ เป็นต้น

4) พฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดจากการตัดสินใจของกลุ่มที่มีอำนาจในสังคม เช่น รัฐบาล กลุ่มจารีต

5) พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาสังคม

6) พฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม เพราะพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่าง ทำให้เกิดค่านิยม ระบบสังคม และวัฒนธรรมใหม่ได้

7) พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภท เป็นเพียงการกระทำที่ผิดจากจารีตประเพณี หรือผิดแผน แตกต่างจากความคาดหวังของคนทั่วไป หรือเป็นการปฏิบัติที่คนส่วนใหญ่รู้สึกขวางหูขวางตาผิดปกติวิถีดารหรือเลว

8) ไม่สามารถกำหนดเป็นกฎเกณฑ์ที่ตายตัวได้ว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน เพราะการกระทำบางอย่างสำหรับกลุ่มหนึ่ง หรือยุคสมัยหนึ่งอาจเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่กลับเป็นพฤติกรรมปกติ หรือเป็นที่ยอมรับในอีกกลุ่มหนึ่ง หรือยุคสมัยหนึ่งก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 สาเหตุการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ณรงค์ เส็งประชา (2541) กล่าวถึง สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนี้

1) เกิดจากผลการกระทำต่อกันทางสังคม ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบ หรือการเอาอย่างพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานนั้น ๆ

2) เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยเฉพาะสัมพันธภาพแบบใกล้ชิด โดยเฉพาะกับบิดามารดากับบุตร ถ้าสัมพันธภาพเป็นแบบห่างเหิน ขาดความอบอุ่น ก็จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ง่ายขึ้น

3) บุคคลอยู่ในกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมของตนเอง เมื่อมาอยู่ในสังคมที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม และบรรทัดฐานของสังคมใหม่ ทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากคน อื่น ๆ กลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเที่ยวกลางคืน

2.3.1 ความหมายของการเที่ยวกลางคืน

การเที่ยวกลางคืนได้มีผู้เสนอแนวคิดของการเที่ยวกลางคืนไว้หลากหลายโดยผู้ทำวิจัยได้เลือกมานำเสนอเพียงบางบทความ โดยเลือกบทความที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

นันทยา คงประพันธ์ (2543, อ้างจาก คันธรส พลเยี่ยม, 2545) กล่าวว่า การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การออกไปเที่ยวนอกบ้านในเวลากลางคืน ปัจจุบันได้ตอบสนองคนในสังคม โดยจัดเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์สำหรับคนทำงานกลางวัน โดยพบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืน ซึ่งได้ตอบสนองให้กับผู้ที่มาเที่ยวยังสถานบริการเหล่านี้อย่างดี โดยให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มีนักร้อง มีดนตรี เพื่อให้ได้รับความชำนาญไปพร้อม ๆ กับการจำหน่ายแอลกอฮอล์ อาหาร ของมีนเมาอื่น ๆ ด้วย

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (2550) กล่าวว่า การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การเที่ยวผับ บาร์ หรือสถานเริงรมณ์อื่น ๆ ในเวลาวิกาล หรือเวลากลางคืน

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การเที่ยวเตร่หาความสุขสำราญในเวลากลางคืนตั้งแต่ 19.00-02.00 น. ตามแหล่งบริการที่ส่งเสริมให้เกิดต้นหาราคะและกามารมณ์ ปัจจุบันมีแหล่งบริการประเภทนี้อยู่มากมาย ทั้งในเมืองใหญ่และในชนบท และมีชื่อเรียกต่างๆ กันไป เช่น บาร์ ผับ อาบอบนวด ฯลฯ โดยที่ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืนแต่ละครั้ง จะใช้อยู่ที่ประมาณ 100-1,000 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายของการไปเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น อาจได้มาจาก รายได้ของผู้ปกครอง งานหารรายได้พิเศษ เพื่อน แฟน ฯลฯ

2.3.2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน

เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ (2540) ได้ทำการวิจัยพบว่า การเพิ่มจำนวนสถานบันเทิงมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นในปัจจุบันต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุข อีกทั้งสถานบันเทิงเหล่านี้มีสิ่งล่อตาล่อใจ วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวกลางคืนในสถานบันเทิงมักพบกับสิ่งย่ำยวนอารมณ์มากมาย เช่น เสียงเพลงที่ดังมาก เครื่องดื่มมีนเมาต่างๆ เพศตรงข้ามและยาเสพติด ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเสาะสู่กันฟังถึงประสบการณ์ไปเที่ยวกลางคืน ทำให้เพื่อนในกลุ่มซึ่งยังไม่เคยไปเที่ยวกลางคืน เมื่อรับรู้ข้อมูลแล้วเกิดไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความอยากรู้อยากเห็น ทำให้วัยรุ่นต้องการไปเที่ยวกลางคืนและเมื่อไปเที่ยวแล้วเกิดติดใจจึงไปเที่ยวบ่อยขึ้น

พฤติกรรมเที่ยวกลางคืนในปัจจุบัน เป็นไปในลักษณะมีวามสนุกมากกว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวกลางคืนนิยมทดลองสิ่งแปลกใหม่ เช่น ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ จากการชักชวนของเพื่อน เมื่อลองแล้วจะติดทำให้ต้องการยาอีก จึงต้องหาเงินมาเพื่อซื้อวิธีการหาเงินนั้นวัยรุ่นบางคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี มีเงินซื้อ แต่บางคนฐานะไม่ดี จึงต้องหาเงินด้วยวิธีผิดๆ เช่น ลักเล็กขโมยน้อย การขายบริการทางเพศ เพื่อซื้อยาเสพติดและมีเงินใช้เที่ยวในวันต่อๆ ไป

การไปเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากรคลายเครียด เพื่อความสนุกสนาน อยากรมีประสบการณ์หรือเพื่อนชักชวน การไปเที่ยวสถานบันเทิงอาจมากกว่า 1 ครั้งใน 1 เดือน บางคนอาจเที่ยวเกือบทุกวัน ผู้ปกครองของวัยรุ่นบางคนทราบและยินยอมให้ไปเที่ยว แต่บางคนครอบครัวไม่ทราบว่าบุตรของตนไปเที่ยวเนื่องจากวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง จะหนีไปเที่ยวโดยการอ้างว่าไปทำรายงานบ้านเพื่อนโดยแต่งกายเรียบร้อย แต่เมื่อออกมาถึงสถานบันเทิงแล้วกลับนำเสื้อผ้าไปเปลี่ยนในห้องน้ำ ชุดที่นำมาเปลี่ยนมีลักษณะยั่วยวน ไม่ปกปิดร่างกายให้มิดชิดเลยไม่ว่าจะเป็นเสื้อเกาะอก สายเดี่ยว วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวกลางคืนมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน คือ ฟังเพลงเต้นรำ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ รวมไปถึงการเสพยาเสพติด เช่น ยาอี ยาบ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ปัญหาต่างๆมากมาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การขาดเรียนทำให้เสียอนาคตของชาติ

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรร่วมมือกันทุก ๆ ฝ่าย โดยให้สถาบันครอบครัวเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ใช้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูมากกว่าที่จะใช้การบังคับ คอยถามทุกข์สุขด้วยความห่วงใย ไม่ดูตาประชดประชันต่อบุตรหลานด้วยความเมตตาและอ่อนโยน ในขณะที่เดียวกันก็พร้อมที่จะแก้ไขปัญหา สำหรับด้านการศึกษาเน้นควรอย่างยิ่งที่คุณครูจะดูแลเอาใจใส่นักเรียนนักศึกษา โดยเน้นทางด้านจิตวิทยาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัยรุ่น โดยจัดสถานที่ศึกษาและการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งเจ้าของผู้ประกอบการ ควรจะตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เต็มใจที่จะช่วยรณรงค์ช่วยกันแก้ไข ดูแลอย่างเข้มงวดและพร้อมที่จะสกัดกั้นปัญหานี้อย่างจริงจัง ปัญหาบางปัญหามีอาจแก้ไขให้หมดสิ้น แต่ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะสามารถทำให้ปัญหาทุกปัญหาชะลอ และลดความรุนแรงลงได้อย่างแน่นอน

2.3.3 แหล่งท่องเที่ยวในช่วงเวลาากลางคืน

แหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบัน ได้จัดบริการเพื่อตอบสนองคนในสังคม โดยเป็นที่พบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืน และให้ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น นักร้อง ดนตรี พร้อมกับจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อาหาร และของมีนเมาอื่น ๆ ซึ่งสามารถจำแนกแหล่งท่องเที่ยวได้ดังนี้ (เสถียร วิชัยลักษณ์ และสีบวงศ์ วิชัยลักษณ์, 2543 : 11)

1) ดิสโก้เธค เป็นสถานบันเทิงที่ผู้ใช้บริการไปดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายนอกจะติดแสง สี เสียง ที่เร้าใจ และดึงดูดใจ ส่วนภายในจะมีฟลอร์เต้นรำขนาดใหญ่ ผู้ใช้บริการสามารถเต้นได้อย่างอิสระ บางครั้งจะมีการจัดคอนเสิร์ตหรือการแสดงของนักร้องที่มีชื่อเสียง และส่วนใหญ่จะมีการแสดงของนักร้องประจำเธคเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ผับ เป็นสถานที่กินเหล้า ฟังเพลง เต้นรำ โดยเฉพาะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นหรือหนุ่มสาว ผับจะสามารถลุกขึ้นเต้นรำ ตามจังหวะเพลงได้ตรงโต๊ะที่ตนเองนั่ง และเปิดให้คนเข้าไปเที่ยวได้โดยตลอด แม้ไม่มีโต๊ะหรือเก้าอี้ให้คนนั่งก็ตาม จะเต้นรำตรงไหนก็ได้ไม่มีจำกัด เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นในปัจจุบัน มีทั้งสิ่งเสพติดทุกอย่างอยู่ในนั้น มีระบบแสงสี เสียงที่ทันสมัยบรรยากาศจะเป็นกันเองในหมู่เพื่อนฝูง หรือจะกระทำความรู้จักกับคนรอบข้างก็ได้ ปัจจุบันกำลังเป็นนิยมในหมู่วัยรุ่น

3) คาราโอเกะ เป็นสถานบันเทิงสำหรับผู้ใช้บริการด้านการร้องเพลง ซึ่งมีห้องรวม และห้องพิเศษสำหรับการใช้บริการเป็นหมู่คณะ ภายในห้องจะมีจอทีวี และมีเครื่องเสียงคาราโอเกะมีระบบสเตอริโอเสียงดังกังวาน และมีไมโครโฟนสำหรับร้องเพลง โดยมีตัวหนังสือเนื้อเพลงเลื่อนไปตามจังหวะ และทำนองบนทีวี แต่จะไม่มีเสียงนักร้อง ผู้ใช้บริการจะเป็นผู้ร้องเพลงเอง และเลือกเพลงได้เองตามเมนูที่ทางสถานบันเทิงจัดไว้ให้

4) คาเฟ่ สถานบริการประเภทนี้ต้อนรับผู้มาเที่ยวได้ตั้งแต่ครอบครัว ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ตามความจริงแล้วเป็นการผิดกฎหมายที่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ไปใช้บริการ โดยสถานบริการปัจจุบันได้เน้นทางด้านการโชว์ตลก ผู้ปกครอง พ่อแม่ต้องการเที่ยวก็เลยต้องพาลูกเข้าไปด้วย เป็นวิธีหนึ่งที่สถานบริการจะดึงดูดลูกค้าเข้าไปใช้บริการ อีกส่วนหนึ่งเป็นการโชว์นักร้อง ซึ่งแต่งตัวชุดอวดทรวดทรงให้เห็นสัดส่วน และมีการคล้องพวงมาลัยให้กับนักร้อง โดยแขกที่เป็นผู้ชายจะนิยมลักษณะของสถานบริการประเภทคาเฟ่ จะเป็นไปในรูปแบบของสถานที่มิดชิดมีมมมิต โดยหน้าร้านจะเน้นความหรูหราของสถานที่ มีแสงไฟเข้าช่วย และอาจจะมีการโชว์ของนักร้องนั้น ๆ ติดเอาไว้ให้แขกดูอีกด้วย ประตูทางเข้าจะเป็นกระจกสีชาที่บมอมไม่เห็นข้างใน

5) อาบอบนวด หรือโรงนวด เป็นสถานบริการประเภทหนึ่ง ที่มีพนักงานนวด หรือเรียกกันทั่วไปว่าหมอนวดไว้คอยบริการลูกค้า ซึ่งคำว่าอาบอบนวดนั้นจะหมายถึงสถานบริการที่ให้บริการคล้ายกับช่องแต่ใช้คำว่านวดแทน สำหรับประเทศที่การขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่มีกฎหมาย

6) บาร์ร่าว เป็นสถานที่ให้ความบันเทิงสำหรับบุคคลทั่วไป โดยจัดเป็นลานกว้างมีเวทีอยู่ส่วนหนึ่งของลานกว้างนั้น มีการเปิดเพลงหรือวงดนตรีเล่นสด ผู้ใช้บริการต้องมีการซื้อตัวร่าวกับพนักงานได้ ส่วนบาร์ร่าวมีการติดหรือประดับไฟแบบดิสโก้มีแสง สี ไร้ใจ

7) โรงน้ำชา เป็นสถานบริการสำหรับเพศชายโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นที่รู้จักกันว่า จะมีหญิงสาวคอยให้บริการให้กับผู้ที่มาเที่ยว เป็นกิจการเก่าแก่ที่มีมานาน มีมากในย่านที่เป็นคนจีนอยู่อาศัย ซึ่งคนจีนจะนิยมดื่มน้ำชาเป็นพิเศษ เป็นสถานบริการราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้น้อย

8) ค็อกเทลแลันหรือคอฟฟี่ชอป เป็นสถานที่เที่ยวสำหรับคนกลางคืนในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

- เป็นที่ที่มีนักร้องที่มีชื่อเสียง เป็นสถานที่เที่ยวสำหรับคนที่มีระดับรสนิยมสูง เป็นที่ฟังเพลงของคนชอบเที่ยวตามโรงแรมต่าง ๆ ให้บริการด้านเสียงเพลง โดยแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยห้ามสวมรองเท้าแตะ ผู้ใช้บริการมีทุกระดับอายุ ทั้งระดับหนุ่มสาว วัยรุ่น และผู้มีอายุ

- เป็นสถานที่ต่างจากที่แรกเกือบทั้งหมด มักจะไม่ค่อยอยู่ตามโรงแรมใหญ่ ๆ ภายในจะตกแต่งหรูหรามากน้อยแล้วแต่ชื่อเสียงของสถานที่นั้น ๆ

9) บาร์ โดยมากเรียกกันว่า บาร์อะโกโก้ มีการโชว์ประเภทนุ่งน้อยห่มน้อย หรือเปลือยกายไปเต้นบนเวที ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการเป็นชาวต่างประเทศ คนไทยมีบ้างเพียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10) ร้านอาหารกึ่งผับ เป็นสถานบันเทิงที่มีอาหารให้รับประทาน มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเครื่องดื่มอื่น ๆ ในบางครั้งจะมีการจัดคอนเสิร์ตหรือการแสดงของนักร้องที่มีชื่อเสียง และส่วนใหญ่จะมีการแสดงของนักร้องประจำร้านเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

2.4.1 ความหมายความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

สัมพันธ์ภาพในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนในครอบครัวควรมี เพราะสัมพันธ์ภาพที่ดีจะทำให้ครอบครัว มีความอบอุ่น นอกจากนี้สมาชิกในครอบครัว ควรจะรับบทบาทและหน้าที่ของตนเองว่า การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีนั้น ทุกคนต้องมีส่วนร่วมกัน เพราะสัมพันธ์ภาพไม่ใช่สิ่งที่จะกระทำได้ด้วยคนเพียงคนเดียว การจะสร้างให้ครอบครัวมีความเข้มแข็งต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ และเกื้อกูลซึ่งกันและกันของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสัมพันธ์ภาพในครอบครัวไว้ พอสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

นวลละออง (2524) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวจะขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

- 1) ระเบียบกฎเกณฑ์ และความคาดหวังต่าง ๆ บิดามารดาควรเน้นอย่างแจ่มชัด เช่น เวลากลับบ้าน ช่วยเหลืองานในครอบครัว และความผิดชอบอื่น ๆ
- 2) การยืดหยุ่น เด็กวัยรุ่นต้องการความยืดหยุ่น พ่อแม่จึงควรมีระเบียบกฎเกณฑ์ แต่เป็นไปในลักษณะผ่อนปรน
- 3) สนับสนุนให้กำลังใจ บิดามารดาต้องแสดงให้เห็นถึงความไว้วางใจ และเชื่อมั่นว่าเด็กเป็นคนดี
- 4) ตระหนักถึงความต้องการเป็นอิสระ โดยให้โอกาสในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ
- 5) หลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์และการติเตียน เด็กวัยรุ่นยังไม่มี ความมั่นใจเกี่ยวกับตนเอง การติเตียน หรือวิจารณ์อาจทำให้เขารู้สึกผิดหวัง
- 6) ความรัก ความเอาใจใส่

ฝน แสงสิงแก้ว (2525) กล่าวว่า Family Tie หมายถึง ความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว เป็นรากฐานของความสุขแห่งชีวิต เป็นรากฐานของความเป็นปึกแผ่นแห่งสังคมของประเทศชาติบ้านเมือง และของโลก ในที่สุดชีวิตสังคมย่อมตั้งต้นมาจากครอบครัว ถ้าครอบครัวแตกแยกหรือครอบครัวขาดความผูกพัน รักใคร่ต่อกันชีวิตในสังคมจะแตกแยกประจวบตามตัว ผลตามมาของสังคมแตกแยกนั้นเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว เช่น เรื่องของโรคจิตโรคประสาท เรื่องอาชญากรรม เรื่องของเด็กเกเรต่าง ๆ เป็นต้น

ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2527) กล่าวว่า สัมพันธ์ภาพในครอบครัว หมายถึง ความเกี่ยวข้อง ความผูกพันรักใคร่ ความสนิทสนมกลมเกลียว และความคุ้นเคยใกล้ชิดกัน

จรรยา สุวรรณทัต (2532) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวใดที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขัดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกันในครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การรู้จักบทบาท และหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบาท และหน้าที่ของตนเอง ทั้งพ่อแม่และตัวเด็กเอง พ่อแม่ที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนบุตรก็ควรกระทำ โดยมีรากฐานจากเหตุและผล ไม่กระทำด้วยอารมณ์

3) การรู้จักลักษณะธรรมชาติ และความต้องการมูลฐานของเด็ก พ่อแม่ที่พยายามเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของการเจริญเติบโต และมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ เมื่อเด็กเกิดปัญหาหยาบมมีส่วนช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดี

4) ความคงเส้นคงวาของบิดามารดาในการวางระเบียบวินัยมีอิทธิพลต่อบรรยากาศในครอบครัว ปัจจุบันนี้ นับว่ามีอิทธิพลมากต่อบรรยากาศในครอบครัว โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งมีความอดทนน้อยต่อการไม่คงเส้นคงวาของพ่อแม่ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดความคลอนแคลนในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่ลูก

นอกจากปัจจัยดังกล่าวมาแล้ว มีส่วนในการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพในครอบครัวแล้ว การให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตร ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัวเช่นกัน ดังที่ สุธี (2524) กล่าวว่า หัวใจของครอบครัว คือ พ่อแม่และลูก เพราะฉะนั้นสัมพันธ์ภาพระหว่างพ่อแม่ลูกจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีอนาคต จะต้องได้รับสิ่งสำคัญอันเป็นพื้นฐานเพียงพอ นั่นก็คือ ความรักความอบอุ่น และการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ เกษม (2530) กล่าวว่า พ่อแม่มีความสัมพันธ์กับลูกดี ได้เลี้ยงดูให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูกมาเป็นลำดับขั้นตอน และเป็นที่ยังทางใจแก่ลูกได้ ก็จะช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัวได้เช่นกัน

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวเป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องผูกพันกัน เป็นความใกล้ชิดสนิทสนมกันของสมาชิกทุกคนในครอบครัว เช่น พ่อกับแม่ พ่อแม่กับลูก พี่กับน้อง เป็นต้น สำหรับสัมพันธ์ภาพในครอบครัวนั้น ถ้าเป็นสัมพันธ์ภาพที่ดีก็จะทำให้เกิดความสุขความราบรื่นภายในครอบครัว ถ้าหากความสัมพันธ์นั้นเป็นความขัดแย้งก็อาจเป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ ดังนั้นความรักใคร่ปรองดองกันระหว่างพ่อแม่และลูกเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อชีวิตครอบครัว ทั้งนี้เพราะครอบครัวที่เต็มไปด้วยความรักและความอบอุ่นเด็กก็จะเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีจิตใจใฝ่ดี มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ มีจิตใจร่าเริงและมีสุขภาพจิตที่ดีอันจะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกสู่สังคม จะเห็นได้ว่าครอบครัวที่สมบูรณ์จะมีสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว เพราะมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความสุข รวมทั้งมีความประพฤติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

2.4.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2545) กล่าวว่า รูปแบบของพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูลูก ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 ประเทรกรรมมากและปกป้องมากเกินไป

พ่อแม่แบบนี้จะให้การดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักแก่ลูกอย่างมากมากเกินไป ไม่ยอมให้ลูกทำอะไรเลย เลี้ยงแบบ “ไขในหิน” ไม่ยอมให้ห่างสายตา เกรงและกลัวลูกจะพบอันตราย ความลำบาก ความเหนื่อยยาก ลูกไม่ต้องคิด ไม่ต้องตัดสินใจ ไม่ต้องทำอะไร พ่อแม่จะเป็นคนจัดการดูแลให้ทั้งหมด การเลี้ยงดูแบบนี้ ทำให้เด็กขาดทักษะในการช่วยเหลือตนเองได้น้อย ขาดประสบการณ์ในการคิดตัดสินใจ ทำให้การพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความมั่นใจในตนเองมีน้อยมาก เพราะไม่เคยคิดตัดสินใจอะไรการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และทำอะไรด้วยตนเอง ทำให้เมื่อโตขึ้นบางคนอาจมีนิสัยเหมือนเด็ก ทำอะไรเองไม่ค่อยได้ ต้องพึ่งพิงผู้อื่นอยู่เสมอ ต้องการคนมาช่วยเหลือในการคิด ตัดสินใจแทน หรือหากตนเองจำเป็นต้องคิด ต้องตัดสินใจ ต้องทำอะไรด้วยตนเอง อาจตัดสินใจผิดพลาดและทำอะไรต่างๆ ผิดพลาดอันเป็นเหตุเนื่องจากการขาดความรู้ และขาดประสบการณ์

รูปแบบที่ 2 ประเภทไม่ต้องการลูก

พ่อแม่แบบนี้จะไม่รักลูก เกลียดลูก เนื่องจากมีความคิด ความเชื่อบางอย่างฝังใจ หรืออาจเกิดเนื่องจากการไม่พร้อมจะมีลูก หรือคิดและรู้สึกว่าการมีลูกแล้ว ทำให้พ่อแม่ต้องลำบากมากยิ่งขึ้น หรือในขณะที่แม่ตั้งครรภ์มีอาการไม่สบายมาก ทำงานไม่ได้ ทำให้รู้สึกทุกข์ทรมาน และเกิดความรู้สึกว่าลูกคนนี้นำความทุกข์มาให้ ความคิด ความรู้สึกดังกล่าวอาจจะเกิดระหว่างตั้งครรภ์ หรือภายหลังคลอดแล้วก็ได้ พ่อแม่บางคนก็อาจขัดทอดว่าเป็นเพราะลูกคนนี้ทำให้ตนเอง ทำให้ครอบครัวลำบาก ทำให้พ่อแม่เกลียดลูกโทษลูกเป็นต้นเหตุ พ่อแม่แบบนี้ จะเลี้ยงลูกปฏิบัติต่อลูกด้วยความรุนแรง ทั้งวาจา สีหน้า ท่าทาง และพฤติกรรม ไม่สนใจลูก ทำให้ลูกขาดความรัก ขาดความอบอุ่น ส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นเด็กที่มีความกระด้าง ก้าวร้าว ชอบทะเลาะวิวาท หงุดหงิด ฉุนเฉียวง่าย มีลักษณะต่อต้านสังคมหรือมีความรู้สึกซึมเศร้า ขาดความมั่นใจ ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง มีปมด้อย ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต มีบุคลิกภาพแปรปรวน ติดสารเสพติด บุหรี่ เหล้า ยาบ้า สูดดมสารระเหย ติดการพนัน ก่อปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ เช่น ลักขโมย ใจ ปล้น ทำร้ายร่างกาย ช่มชืด ฆ่ากลายเป็นอาชญากรสร้างความเดือดร้อนกับคนในสังคม

รูปแบบที่ 3 ประเภทตามใจมากจนไม่มีขอบเขต

พ่อแม่ประเภทนี้มักจะตามใจลูกทุกอย่างที่ขอ โดยเฉพาะวัตถุ ลูกจะได้ทุกอย่างตามที่ต้องการเท่าที่พ่อแม่พึงแสวงหามาให้ได้ และพ่อแม่ประเภทนี้อาจไม่มีเวลาในการดูแลอบรมสั่งสอน หรืออาจจะอบรมลูกอย่างไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไม่รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด สิ่งใดควร และสิ่งใดไม่ควร เนื่องจากพ่อแม่ปล่อยลูกตามใจลูกทุกอย่าง ผลของการเลี้ยงดูแบบนี้ จะเป็นผลเสียเมื่อลูกเข้าสู่สังคม นอกบ้าน จะมีปัญหาอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ยาก เกิดปัญหาในการปรับตัว เพราะเอาแต่ใจตนเอง ขาดความอดทน ไม่รู้จักกาลเทศะ ไม่รู้สิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร ส่งผลให้มีสัมพันธภาพที่ไม่ราบรื่นกับผู้อื่น อันจะนำไปสู่สาเหตุของการเกิดปัญหาอื่นมากมาย เช่น ปัญหาความก้าวร้าวรุนแรง สุขภาพจิตเสีย หรือสุขภาพจิตเสื่อม

รูปแบบที่ 4 ประเภทวิตกกังวล หวาดกลัวเกินเหตุ

พ่อแม่แบบนี้มักจะชอบคิดเหตุการณ์ล่วงหน้าไปในทิศทางไม่ค่อยดี ประเภท “ตีตนไปก่อนไข้” พ่อแม่มักแสดงความคิด และพฤติกรรมที่มีความวิตกกังวลในตัวลูกมากเกินไปจนทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลไปกับท่าทีของพ่อแม่ เช่น กลัวลูกจะเจ็บไข้ไม่สบาย ไม่ค่อยยอมให้ลูกไปเที่ยวข้างนอกกลัวโดนแดด โดนลม โดนฝน นอกจากนั้นแล้วพ่อแม่ประเภทนี้ จะเปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ เลือกรับทำอะไรต่าง ๆ ด้วยตนเองน้อยมาก เนื่องจากความรัก ความเป็นห่วง เกรง และกลัวลูกจะคิดตัดสินใจผิดพลาด การเลี้ยงดูแบบนี้ จะทำให้ลูกเติบโตเป็นเด็กที่มีแต่ความวิตกกังวล หวาดกลัว และห่วงใย ในเหตุการณ์ต่าง ๆ จนทำให้ไม่มีความสุข ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

รูปแบบที่ 5 ประเภทเจ้าระเบียบ เข้มงวด

พ่อแม่ประเภทนี้จะเป็นคนเก่ง มีระเบียบแบบแผนและมีวินัยสูงมาก ต้องการให้ทุกอย่างเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมทุกอย่าง ไม่รู้จักผ่อนปรน ให้ต้องคอยชี้แจง บังคับ กำกับดูแลอยู่เสมอ ๆ หากว่าลูกทำไม่ได้ พ่อแม่ก็จะรู้สึกโกรธ ไม่พอใจ และตำหนิเด็กรุนแรง และคอยจุกจิกจู้จี้กับลูกแม้การจะไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ การเลี้ยงลูกแบบนี้ ทำให้เด็กพัฒนาไปเป็นเด็กที่เต็มไปด้วย “ความผิดหวังและมีปมด้อยในตนเอง” เนื่องจากถูกตำหนิติเตียนอยู่เสมอ ทำให้รู้สึกตลอดเวลาว่าตนเองไม่มีอะไรดี ไม่มีความสามารถเพราะทำอะไรไม่เคยถูกใจพ่อแม่เลย เติบโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่ซิมเสร้า หงอยเหงา ขาดความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง

รูปแบบที่ 6 ประเภททางสายกลาง

พ่อแม่ประเภทนี้จะดำเนินทางสายกลาง คือ ไม่เข้มงวดมากเกินไป และให้อิสระในการคิด การตัดสินใจ และการกระทำของลูกพอสมควรภายใต้ขอบเขตที่พ่อแม่กำหนด โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่เด็ก บางครั้งพ่อแม่ก็อาจให้ลูกได้ลองผิด ลองถูก และถ้าลูกทำถูกต้องเหมาะสม พ่อแม่จะชมเชยให้กำลังใจ แต่หากลูกทำผิดพ่อแม่ก็จะให้กำลังใจ และชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้ โดยพ่อแม่จะไม่ซ้ำเติมลูก หากแต่จะให้กำลังใจลูกและคำชี้แนะแก่ลูก ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการลงโทษแก่ลูก แต่เป็นการลงโทษที่มีเหตุผลและไม่ใช้อารมณ์ การเลี้ยงลูกแบบนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป มีความรัก ความเอาใจใส่ให้อิสระแก่ลูกพอสมควร มีการอบรมสั่งสอนให้รู้จักดีชั่ว และเข้าใจกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ของสังคม การเลี้ยงดูแบบนี้จะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล เคารพตนเอง เคารพผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

2.4.3 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

ยุทธนา ไทยภักดี (2516) กล่าวว่าสถานภาพภายในครอบครัวของบิดา มารดาและบุตรนั้นมีความสำคัญ ถ้าหากว่าครอบครัวใดขาดบิดาหรือมารดา ไม่ว่าจะกรณีใดบุตรย่อมขาดความอบอุ่น และไม่มี ความมั่นคงในความรักและทางด้านอารมณ์ ย่อมทำให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2556) ได้กล่าวถึง ผลกระทบของการที่ครอบครัวแตกแยกไว้ดังนี้

- 1) มีผลกระทบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก
- 2) การปรับตัวและพฤติกรรมทางเพศของเด็กมักมีปัญหาและขาดรูปแบบที่จะเลียนแบบ
- 3) เด็กเกิดปมด้อยเมื่อต้องไปติดต่อกับสังคมภายนอก
- 4) เด็กที่มาจากครอบครัวแยก เมื่อแต่งงานจะมีแนวโน้มที่ครอบครัวแตกแยกด้วย

นอกจากนี้ ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2556) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ ดังนี้

1) ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกันการหย่าร้างกันของพ่อแม่ันว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกหว่าเหว ไม่มีความมั่นใจในใจตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายอาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่นก็มี นอกจากนี้ เด็กจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริงทั้งนี้ เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง

2) ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุุดจะทนทานได้ บ่อยครั้งที่เด็กลูกเล็กมักจะคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจจะทำตัวเป็นคนกลาง ในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะเข้าข้างข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกอันนี้อาจจะเป็นอันตรายต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนานิสัยเป็นคนที่ชอบกาเรื่องผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่สมรส ยกตนข่มท่าน ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

3) ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว มีผลที่ทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร ความโศกเศร้าเสียใจของสามีภรรยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการที่จะต้องปรับตัวของคู่สมรสและส่งผลกระทบต่อเด็กได้ทั้งสิ้น ปัญหาครอบครัวแตกแยกหรือการหย่าร้างกันถือว่าเป็นปัญหาที่ทำร้ายจิตใจเด็กอย่างรุนแรง เด็กที่อยู่ครอบครัวเช่นนี้เพราะเด็กไม่มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นต้นเหตุของปัญหาทะเลาะวิวาทแต่อย่างใด แต่กลับเป็นผู้ที่รับกรรมจากเหตุนี้มากที่สุด เด็กจะต้องมีความหว้าเหว่ มีปมด้อย และรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่า เมื่อโตขึ้นย่างเข้าสู่วันรุ่นเด็กเริ่มรู้จักอาย เด็กจะไม่อยากตอบคำถามใคร ๆ เมื่อถูกถามถึงพ่อแม่ว่าอยู่ที่ไหน ทำงานอะไร อาจจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเริ่มโกหก สร้างคำกล่าวเท็จโดยใช้การเพ้อฝันเป็นสิ่งช่วยกลบเกลื่อนที่ขาดความรัก ความอบอุ่นที่แท้จริงของครอบครัว นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อจนถึงการเล่าเรียนตลอดถึงบุคลิกภาพของเด็กด้วย บางคนอาจจะกลายเป็นคนเงียบขรึม ไม่ชอบสมาคมกับใคร บางคนอาจกลายเป็นคนชอบแสดงตัวอะอะก้าวร้าวมากเกินไป ทั้งก็เพื่อจะชดเชยความกดดันที่ตนได้รับจากทางบ้าน นอกจากนี้ ยังอาจกลายเป็นเด็กที่เป็นปัญหาของสังคม ในเมืองใหญ่ ๆ เด็กจะไปอยู่ตามโรงภาพยนตร์ ชอบเล่นการพนัน ช่างสูมกันทำสิ่งที่ผิด อาจจะเป็นแก๊งร่วมปล้นจี้ ซึ่งเด็กเหล่านี้ เมื่อมีการสอบประวัติแล้วมักจะพบว่ามาจากครอบครัวแตกแยกเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่รักใคร่ปรองดองกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ย่อมนับว่าโชคติของเด็กผู้นั้น เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์มั่นคง มีสุขภาพจิตและสุขภาพกายดี เป็นผู้ที่ไม่กลัวเผชิญปัญหาต่างๆ ยอมรับสภาพที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใส มองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กคนใดโชคร้ายตกอยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะแตกแยก หรือพ่อแม่ไม่ลงรอยกันอยู่เสมอ ก็จะต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าสงสารและน่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง

สภาพครอบครัวแตกแยก ไม่ว่าจะครอบครัวที่มีเฉพาะบิดาหรือมารดา เพียงคนเดียวหรือไม่มีทั้งมารดาและบิดา ก็ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและปัญหาตามมา คือเด็กจะมีความเจ็บปวดทางอารมณ์ยาวนาน เด็กมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าคนอื่น เมื่อต้องเผชิญกับความกดดันที่ยังมีผลกระทบต่อสุขภาพกายและปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาการเรียน ความประพฤติ เป็นต้น

2.4.4 ปัญหาครอบครัวในสังคมไทย

ครอบครัวในปัจจุบันเผชิญกับภาวะการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากปัจจัยภายในครอบครัวและปัจจัยแวดล้อมในชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่

ผลกระทบต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของครอบครัวได้เปลี่ยนแปลงไป จะเห็นได้ว่าครอบครัวไทยมีลักษณะหลากหลายยิ่งขึ้น และสมาชิกในครอบครัวมีวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจยังผลให้เกิดความสั่นคลอนของสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างและความสัมพันธ์หรือพันธะระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว ที่มีต่อกันทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสังคมและประเทศปัญหาต่าง ๆ อาจรวมเรื่องดังต่อไปนี้

1) ความยากจน ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้ครอบครัวจำนวนมากประสบปัญหาความเดือดร้อนด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ส่งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้โดยตรง หัวหน้าครอบครัวตกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ขาดรายได้จนเดือดร้อนครัว โดยเฉพาะกลุ่มอาชีพทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม รองลงมาเป็นกลุ่มรับจ้างใช้แรงงานและทำงานประจำรับเงินเดือน

2) การแพร่ระบาดของยาเสพติดพบมากในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ทั้งหญิงและชาย สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญ บิดามารดาหย่าร้าง เด็กขาดความอบอุ่น ได้รับการเลี้ยงดูแบบอิสระปล่อยตามสบาย ทำให้ขาดที่พึ่ง หรือการชี้แนะให้คำปรึกษา ทำให้ขาดการควบคุมตนเอง พักอาศัยอยู่ในบริเวณที่ซื้อขายยาเสพติด และเพื่อนมีส่วนสำคัญที่ชักจูงให้เริ่มเสพยาเสพติด

3) ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การกระทำรุนแรงต่อเด็กและสตรีในครอบครัว มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากความไม่รับผิดชอบต่อครอบครัวของฝ่ายชาย การใช้อำนาจหรืออารมณ์ในการตัดสินปัญหาและมีพฤติกรรมก้าวร้าวในสิ่งเสพติด ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท และทำร้ายกันทั้งทางร่างกาย และจิตใจ

4) สัมพันธภาพภายในครอบครัวเสื่อมถอยลง พ่อ-แม่-ลูก ไม่ได้ทำบทบาทหน้าที่ของตนเต็มที่ ละเลยการอบรมปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม ค่านิยม รวมทั้ง การหล่อหลอมบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ผลักภาระโดยให้เป็นหน้าที่ของสถาบันอื่นในสังคมมากขึ้น เช่น สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ฯลฯ

5) เด็กถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้มีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย ขาดความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู มีทั้งเด็กถูกทอดทิ้งปล่อยปละละเลย เด็กกำพร้า เด็กพิการ เด็กด้อยโอกาสทางสังคม ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ

6) ปฏิสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีต่อชุมชนและสังคมมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่มีลักษณะต่างคนต่างอยู่มากขึ้นจึงเป็นแนวโน้มที่น่าเป็นห่วง เพราะการที่สมาชิกในสังคมไม่ได้สังสรรค์ร่วมมือกัน โอกาสที่จะสร้างพลังในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติจะเป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

2.5.1 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

เรื่อนแก้ว ภัทรานุประวัติ (2540) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเวลาหนึ่งไปสู่อีกเวลาหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้โครงสร้างสังคมเปลี่ยนแปลงไป

สนธยา พลศรี (2545) ได้ให้ความหมายว่า การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบ และหน้าที่ของโครงสร้างสังคม คือ การจัดระเบียบหรือองค์กรทางสังคม และสถาบันทางสังคม ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคม ความแตกต่างทางสังคม การขัดเกลาทางสังคม กลุ่มสังคม และสถาบันต่าง ๆ

ในสังคม

เฉลียว ฤกษ์จุฬิมล (2547) ได้ให้ความหมายว่า การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของโครงสร้างทางสังคมและพฤติกรรมทางสังคม ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมีทั้งการเพิ่มสิ่งใหม่ขึ้น และการสูญสลายไปของสิ่งเก่า มีทั้งพลังที่ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และพลังที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงบางส่วน เปลี่ยนแปลงช้าขณะที่บางส่วนเปลี่ยนแปลงได้เร็ว การเปลี่ยนแปลงในส่วนในส่วนหนึ่งมักส่งผลกระทบต่อส่วนอื่น ๆ ด้วย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง การที่ทำให้โครงสร้างภายในสังคมต่าง ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอน

2.5.2 ความหมายของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

นิยพวรรณ วรณศิริ (2531) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต และพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมได้เคยประพฤติปฏิบัติติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ไปสู่แบบแผนใหม่ที่ยังไม่เคยชินมาก่อน

ณรงค์ เส็งประชา (2541) กล่าวว่า “การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีมนุษย์ได้กำหนดให้เกิดขึ้น ทั้งสิ่งที่เป็นวัตถุและสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุที่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันที่เคยปฏิบัติสืบทอดกันมา และบุคคลได้นำไปปฏิบัติร่วมกันในสังคม

2.5.3 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

ณรงค์ เส็งประชา (2541) ได้อธิบายลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไว้ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ไม่ได้เกิดจากสาเหตุใดเพียงสาเหตุเดียว แต่มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น อุดมคติ เทคโนโลยี ศาสนา ค่านิยม เศรษฐกิจ

2) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม อาจเป็นไปอย่างช้า ๆ หรือเป็นไปอย่างรวดเร็วก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ปัจจัยที่เป็นแรงเสริม หรือด้านการเปลี่ยนแปลง

3) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เปรียบเสมือนภาพถ่ายปรากฏการณ์ทางสังคมในระยะหนึ่ง ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนั้นจะไม่ปรากฏในลักษณะรูปแบบเดิมอีก

4) พฤติกรรมของแต่ละบุคคล ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมากขึ้น

5) พฤติกรรมฝืนสังคม หรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เพราะ สังคมย่อมจะต้องมีการปรับตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง

6) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สังคมจะต้องมีปัจจุบันอยู่เสมอ

7) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม อาจเกิดขึ้นจากการกระทำต่อกันทางสังคมและมีปฏิกริยาโต้ตอบกัน

8) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ย่อมมีทิศทางและเป้าหมายอย่างน้อยที่สุดก็เปลี่ยนจากของเก่าไปเป็นของใหม่

9) เราจะทราบทิศทางของการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเราสามารถทราบเป้าหมาย (Goal) และอุดมการณ์ (Ideology) ของผู้คนในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมข้างต้น สนธยา พลศรี (2545) ได้กล่าวเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง คือ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อคนจำนวนมากในสังคม
- 2) เป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างหน้าที่ของสังคม และการเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และกลุ่มคน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างหน้าที่และการกระทำต่อกันของบุคคลแต่ละกลุ่มคน และการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนในสังคม

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคม

2.6.1 ความหมายของการขัดเกลาทางสังคม

การขัดเกลาทางสังคมเป็นคำที่นักวิชาการและคนทั่วไปในปัจจุบันรู้จักและเข้าใจ ร่วมกันว่ามาจากคำว่า Socialization ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้
 ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ (2543) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม เป็นกระบวนการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มนุษย์ในสังคมหนึ่งได้เรียนรู้คุณค่า กฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของกลุ่มหนึ่ง ๆ กำหนด หรือวางไว้ เพื่อเป็นแบบแผนของการปฏิบัติต่อกัน และให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

ปภาณี ฐิติวัฒนา (2544) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคม คือ กระบวนการ (Process) ที่สังคม หรือกลุ่มสั่งสอนโดยตรง หรือโดยอ้อมให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ และรับเอา ระเบียบวิธีกฎเกณฑ์ ความประพฤติ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกของสังคมนั้น

สุพิศรา สุภาพ (2547) กล่าวว่า การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการทั้งทางตรง และทางอ้อมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ เพื่อที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วย

จากแนวคิดกล่าวมาในข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า การขัดเกลาทางสังคม หมายถึง กระบวนการที่กลุ่มคนในสังคมสั่งสอน หรือปลูกฝังกฎระเบียบของสังคมให้กับสมาชิกของสังคมนั้น เพื่อที่จะนำไปปฏิบัติตนเองให้ถูกต้องตามที่สังคมกำหนด

2.6.2 ลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากขบวนการขัดเกลาทางสังคม

1) พฤติกรรมนั้น จะต้องเกิดจากการเรียนรู้ ก่อให้เกิดประสบการณ์ ซึ่งอาจเกิดจากการบอกกล่าวโดยวาจา หรือการแสดงเป็นตัวอย่างทางพฤติกรรม ประสบการณ์เหล่านี้จะค่อย ๆ สะสมซึมซับเข้าไปในตัวสมาชิก (Internalization) กลายเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพในที่สุด

2) พฤติกรรมการเรียนรู้ นั้น จะต้องเกิดจากการกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social Internalization) หมายถึง ความเกี่ยวข้องกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งจะทำให้ได้มีการเรียนรู้บรรทัดฐาน (Norms) ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคม

2.6.3 องค์กรที่ให้การขัดเกลาทางสังคม

ปหาณี รัฐดิวัฒนา (2544) กล่าวถึง องค์กรที่มีบทบาทให้การขัดเกลาทางสังคมมี 6 หน่วย คือ

- 1) บ้านหรือครอบครัว (Family) ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง เครือญาติ ปู่ย่า ตายาย พี่น้อง เป็นต้น
- 2) โรงเรียนหรือสถานศึกษา (School) ได้แก่ ครู อาจารย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- 3) กลุ่มเพื่อน (Peer groups)
- 4) วัดหรือสถาบันศาสนา (Religious Institution) ได้แก่ พระสงฆ์ นักบวช ผู้นำศาสนา เป็นต้น
- 5) สื่อมวลชน (Mass Communication) ได้แก่ วิทยู โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ นิตยสาร วารสาร เป็นต้น
- 6) กลุ่มอาชีพ (Professional Groups)

2.7 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

2.7.1 การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความน่าเชื่อถือของผลงานวิจัย การตรวจสอบแบบสอบถาม ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าความตรงและความเที่ยงในกรณีที่ต้องการวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ หรืออาจจะต้องวิเคราะห์แยกเพียงบางส่วน

ความจำเป็นที่ต้องตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม การที่จะได้ข้อมูลที่แสดงความจริงนั้น เครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่มีคุณภาพนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย ไม่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ย่อมทำให้งานวิจัยนั้นไม่มีคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามนั้นมีการตรวจสอบหลายด้าน ทั้งการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และการตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551)

1) การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence; IOC) ใช้ในการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือแบบสอบถาม ซึ่งคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) จากคะแนนความสอดคล้อง โดยเมื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ซึ่งผลที่ได้นั้นได้จากการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านขึ้นไป ตรวจสอบ มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{P}$$

โดยที่ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง
R คือ คะแนนความคิดเห็น
P คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งได้มีการกำหนดคะแนนไว้ดังนี้

ถ้าเห็นว่า สอดคล้อง ให้คะแนน +1
ถ้าเห็นว่า ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้องจะให้คะแนน -1 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

IOC ≥ 0.50 หมายความว่า คำถามนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนั้น
IOC < 0.50 หมายความว่า คำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

นั้น

2) การตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธี Cronbach ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α -Coefficient) ซึ่งกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.6 หรือ 60% มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k+1)} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

โดยที่ α คือ ค่าความเชื่อมั่น
 k คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับที่คำนวณได้นำไปเปรียบเทียบกับค่าความเชื่อมั่นที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานตามความเหมาะสมของแต่ละเรื่อง ซึ่งได้จากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาในเรื่องลักษณะเดียวกัน ถ้าค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานจะถือว่าเครื่องมือนั้นมีค่าความเชื่อมั่นต่ำไม่เข้าเกณฑ์หรือไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้

2.7.2 แผนการสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการสุ่มตัวอย่าง คือ เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับประชากร โดยอาศัยข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 2 ประการที่มีผลต่อการหาข้อสรุป คือ ประการแรก ได้แก่ ขนาดของตัวอย่าง ขนาดของตัวอย่างจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของประชากร คือ ถ้าประชากรมีลักษณะที่ต้องการจะศึกษาแตกต่างกันมาก ขนาดตัวอย่างจะต้องมีขนาดใหญ่เพื่อให้ครอบคลุมทุกลักษณะของประชากร แต่ถ้าประชากรมีลักษณะที่ต้องการศึกษาค้ำคล้ายคลึงกัน ขนาดของตัวอย่างก็ไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ ประการที่สอง ได้แก่ ความแปรปรวนของตัวประมาณค่า ถ้าความแปรปรวนของตัวประมาณค่าน้อย แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เพราะถ้ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ย่อมทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปอ้างอิงถึงประชากรกลุ่มนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเราสามารถควบคุมองค์ประกอบทั้งหมดของประชากรได้โดยอาศัยแผนการสุ่มตัวอย่าง

แผนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้ มีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ คือ

2.7.2.1 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)

แผนแบบการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ คือ แบบแผนการเลือกตัวอย่างจากประชากร ที่มีการแบ่งหน่วยตัวอย่างในประชากรออกเป็นชั้นภูมิ ตามลักษณะบางอย่างซึ่งมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วเลือกตัวแทนจากแต่ละชั้นภูมิขึ้นมาอย่างเป็นอิสระกันจำนวนหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างในการสำรวจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่จำนวนมากและมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนและครอบคลุม จะต้องดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากชั้นภูมิ (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2541)

ขั้นตอนการสุ่ม

1) ศึกษาลักษณะของประชากรที่จะศึกษา เพื่อให้ทราบว่าประชากรที่ศึกษานั้นมีลักษณะใดบ้างที่แตกต่างกัน และคุณลักษณะนั้น ๆ สามารถที่จำแนกออกเป็นชั้นภูมิได้หรือไม่ เช่น เพศ ระดับการศึกษา ลักษณะอาชีพ รายได้ เป็นต้น

2) จำแนกประชากรออกเป็นชั้นภูมิตามคุณลักษณะของกลุ่มย่อยโดยกำหนดให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มย่อยมีความคล้ายคลึงกันให้มากที่สุด และให้มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มให้มากที่สุดเช่นเดียวกัน (ไม่ควรมีจำนวนชั้นมากเกินไปเพราะจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก มิฉะนั้นจะทำให้ลักษณะที่ศึกษามีความถูกต้อง เชื่อถือได้น้อย)

3) สุ่มตัวอย่างจากประชากรแต่ละชั้นภูมิเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิใช้วิธีการจัดสรรตามสัดส่วน (Proportional Allocation) ของขนาดประชากรในแต่ละชั้นภูมิ กล่าวคือ ชั้นใดมีประชากรมากควรได้รับการสุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่มากกว่า

ข้อดีของแผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

การสุ่มแบบนี้มีข้อดี คือ จะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร เพราะได้มีการแบ่งชั้นภูมิแล้วสุ่มจากแต่ละชั้นภูมิ ดังนั้นโอกาสที่จะได้ตัวแทนที่มีคุณลักษณะทุกประเภทของประชากรจึงมีมากที่สุด ทำให้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมินี้จึงเป็นที่นิยมใช้

ข้อเสียของแผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

การสุ่มแบบนี้มีข้อเสีย คือ ถ้ามีการแบ่งประชากรออกเป็นชั้นภูมิมากเกินไป จะทำให้เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการสำรวจเป็นอย่างมาก และบางครั้งอาจมีปัญหาในการประมาณค่าเมื่อเก็บข้อมูลมาไม่ครบหรือไม่สมบูรณ์จะทำให้ไม่สามารถคำนวณค่าได้ นอกจากนี้ แผนการสุ่มนี้จะทำให้มีปริมาณงานเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านการวางแผนการสำรวจ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการคำนวณค่าต่างๆ

ข้อเสนอแนะของการใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

1) การจัดแบ่งชั้นภูมิ ถ้าใช้ตัวแปรหลายตัวเป็นเกณฑ์ในการแบ่งชั้นจะยิ่งช่วยลดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์

2) จากการใช้ตัวแปรหลายตัวเป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งชั้นภูมิ อาจทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ มีบางชั้นภูมิหาหน่วยตัวอย่างไม่ได้หรือมีน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยอาจจะแก้ปัญหาโดยยุบรวมชั้นภูมิที่มีความสำคัญน้อยหรือมีจำนวนสมาชิกน้อยเข้าด้วยกัน

3) ตัวแปรทั้งหลายที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งชั้นภูมิ ควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนั้นน้อยหรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

4) ตัวแปรที่มีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ เช่น เพศ ภาควิชา รายได้ เป็นต้น สามารถนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดแบ่งชั้นภูมิได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.2.2 แผนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) (กัลยา, 2551)

เป็นการเลือกตัวอย่างที่ค่อนข้างง่าย โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

- 1) ให้หมายเลขแก่แต่ละหน่วยของประชากร คือหมายเลข 1 ถึง N
- 2) เลือกหน่วยเริ่มต้น หรือหน่วยแรกของตัวอย่าง วิธีการเลือกจะกล่าวถึงในข้อ ก. และ ข.

3) ให้เลือกหน่วยถัดไปที่ห่างจากหน่วยที่เพิ่งถูกเลือก เป็นช่วงเท่า ๆ กัน นั่นคือหน่วยที่ i จะห่างจากหน่วยที่ $i-1$ และหน่วยที่ $i+1$ เท่า ๆ กันจนได้ครบตามขนาดตัวอย่างที่กำหนดให้ เมื่อขนาดประชากรเป็น N และขนาดตัวอย่างเป็น n

การหาหน่วยตัวอย่างหน่วยแรกและช่วงห่างระหว่างหน่วยตัวอย่างที่ต่อเนื่องกัน

การเลือกตัวอย่างแบบมีระบบแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

ก. กรณีที่ N/n เป็นเลขจำนวนเต็ม

กำหนดให้ $k=N/n$ ถ้า k เป็นเลขจำนวนเต็ม k จะเป็นช่วงห่างของหน่วยตัวอย่างที่ต่อเนื่องกัน เลือกเลขสุ่ม r โดยที่ r มีค่าตั้งแต่ $(1 \leq r \leq N)$ ดังนั้น

หน่วยตัวอย่างที่ 1 (หน่วยแรก) คือ หน่วยที่ r ในประชากร

หน่วยตัวอย่างที่ 2 คือ หน่วยที่ $r+k$ ในประชากร

หน่วยตัวอย่างที่ 3 คือ หน่วยที่ $r+2k$ ในประชากร

:

หน่วยตัวอย่างที่ n คือ หน่วยที่ $r+(n-1)k$ ในประชากร

ดังนั้นตัวอย่างจะประกอบด้วยหน่วยที่ $r, r+k, r+2k, \dots, r+(n-1)k$

ข. กรณีที่ N/n ไม่ใช่เลขจำนวนเต็ม

ในกรณีนี้ให้ถือว่าหน่วยต่าง ๆ ในประชากรคือ หน่วยที่ 1 ถึง N เรียงกันเป็นวงกลมแล้วเลือกตัวเลขสุ่ม i ที่มีค่าตั้งแต่ 1 ถึง N ($1 \leq i \leq N$) โดยหน่วยตัวอย่างแรก คือหน่วยที่ i ตัวอย่างที่ 2 คือ หน่วยที่ $i+k$ (k คือ เลขจำนวนเต็มที่มีค่าใกล้เคียงค่า N/n มากที่สุด) ตัวอย่าง ถัดไปจะอยู่ห่างจากหน่วยก่อนหน้า k หน่วย ดังนั้นจะได้หน่วยที่ $i, i+k, i+2k, \dots$ จนครบขนาดตัวอย่างที่กำหนด

ข้อดีของแผนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ คือ

- 1) เป็นวิธีที่ง่าย เสียเวลาน้อย เสียค่าใช้จ่ายน้อย และมีความผิดพลาดน้อย
- 2) สามารถนำไปใช้ประกอบกับวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอื่นๆ ได้
- 3) จะมีประสิทธิภาพสูงเมื่อประชากรมีการเรียงลำดับไว้เป็นอย่างดี

ข้อเสียของแผนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ คือ

- 1) อาจจะได้ขนาดตัวอย่างไม่ตรงตามต้องการ
- 2) จะได้ตัวประมาณที่เอนเอียง ถ้าหาก $N \neq kn$

2.7.3 ขนาดตัวอย่าง

2.7.3.1 การกำหนดขนาดตัวอย่าง (คลซชาติ ตันติวานิช, 2554)

การหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม ในกรณีที่ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^k N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)}{N^2 D + \sum_{h=1}^k N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)} \quad \text{เมื่อ} \quad D = \frac{B^2}{Z_{\frac{\alpha}{2}}^2}$$

เมื่อ B คือ ระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้

α คือ ระดับนัยสำคัญ 0.05

n คือ ขนาดตัวอย่าง

N_h คือ ขนาดประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, k$

N คือ ขนาดประชากรทั้งหมด

k คือ จำนวนชั้นภูมิ

$Z_{\frac{\alpha}{2}}^2$ คือ ค่าสถิติจาก Standard Normal Distribution

สำหรับขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจัดสรรโดยใช้วิธีการจัดสรรตามขนาดชั้นภูมิ (Proportional Allocation)

2.7.3.2 การกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ (คลซชาติ ตันติวานิช, 2554)

จากสูตร
$$n_h = \frac{N_h n}{N}$$

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

N_h คือ ขนาดประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2, \dots, k$

n_h คือ ขนาดตัวอย่างในชั้นภูมิที่ h

2.7.4 ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ (Percentage)

ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ ถือว่าเป็นพื้นฐานทางสถิติอย่างง่าย ใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าจากข้อมูลที่มีอยู่ 100 หน่วย จะเป็นพวกที่มีลักษณะที่เราสนใจ (อาจมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้) กี่หน่วย

ถ้ามีจำนวนข้อมูลมากกว่า 100 หน่วย การหาค่าร้อยละก็คือ การขยายให้เป็น 100 ส่วน การคำนวณมีหลักสูตร ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

เมื่อ n คือ ขนาดของตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรทั้งหมด

การใช้ร้อยละควรใช้ในกรณีตัวแปรในการวิจัยเป็นแบบ “ตัวแปรกลุ่ม” (Nominal Variable) นอกจากนี้ตัวแปรประเภทที่ระดับการวัดสูงกว่าตัวแปรกลุ่มก็ใช้ได้ โดยแบ่งเป็นกลุ่มเสียก่อน โดยทั่วไปเมื่อแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ แล้ว ถ้าเป็นกลุ่มอิสระ (ตัวอย่างแต่ละรายอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว) ผลรวมของร้อยละทุกกลุ่มควรเท่ากับ 100 พอดี และควรเอารายที่ไม่มีข้อมูลมาคิดด้วย โดยแยกกลุ่มเป็นกลุ่มต่างหาก มิฉะนั้นจำนวนรวมที่เป็นฐานในการคำนวณจะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาซึ่งจะทำให้ไม่ถูกต้อง

2.7.5 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.7.5.1 การทดสอบสมมติฐานของ χ^2 Test of Independent (มันส์ ไพทอรี่ เจริญลาภ, 2556)

เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่สนใจศึกษาซึ่งข้อมูลของตัวแปรทั้งสองได้จากการนับจำนวนหรือความถี่ โดยจำแนกในรูปของตารางแจกแจงความถี่แบบสองทาง

ข้อกำหนดเบื้องต้น

- 1) ค่าสังเกตแต่ละค่าจะต้องอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้นและเป็นอิสระจากกัน
- 2) จำนวนความถี่ทั้งหมดควรมีขนาดใหญ่
- 3) ความถี่คาดหวังในแต่ละกลุ่มไม่ควรต่ำกว่า 5 แต่ถ้าพบว่ามีกลุ่มใดมีค่าคาดหวังต่ำกว่า 5 และมีเกินร้อยละ 20 ของจำนวนกลุ่มทั้งหมดอาจแก้ไข ได้ดังนี้

ก. เพิ่มขนาดตัวอย่างให้มากขึ้น ในทางปฏิบัติขนาดตัวอย่างน้อยที่สุดที่ควรใช้คำนวณ ได้จาก $5 \times$ จำนวนกลุ่มทั้งหมด

ข. รวมกลุ่มที่อยู่ติดกันเข้าด้วยกัน จนทำให้ความถี่คาดหวังไม่ต่ำกว่า 5 โดยการรวมกลุ่มต้องไม่ทำให้เสียความหมาย

- 4) ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ควรเป็นข้อมูลแจกแจง ไม่อยู่ในรูปของอัตราส่วนหรือร้อยละ

สมมติฐาน

H_0 : ตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน

หากสารนี้เป็นเอกสาร H_1 : ตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์มีความสัมพันธ์กัน ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$\chi^2_{\text{cal}} = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ	r	คือ	จำนวนแถวในตารางแจกแจงความถี่
	c	คือ	จำนวนแถวดั้งในตารางแจกแจงความถี่
	O_{ij}	คือ	ความถี่ที่สังเกตได้ของตัวแปรในแถวตอนที่ i แถวดั้งที่ j ; $i = 1, 2, \dots, r, j = 1, 2, \dots, c$
	E_{ij}	คือ	ความถี่คาดหวังของตัวแปรในแถวตอนที่ i แถวดั้งที่ j ; $i = 1, 2, \dots, r, j = 1, 2, \dots, c = \frac{R_i C_j}{n}$
	R_i	คือ	ผลรวมของแถวที่ $i = 1, 2, \dots, r$
	C_j	คือ	ผลรวมของแถวที่ $j = 1, 2, \dots, c$

การตัดสินใจ

ถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มากกว่าค่า χ^2 ที่เปิดจากตารางที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom, d.f.) เท่ากับ $(r-1)(c-1)$ ที่ α จะปฏิเสธ H_0

เมื่อปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือตัวแปรทางด้านแถวและคอลัมน์มีความสัมพันธ์กันสามารถคำนวณค่าขนาดของความสัมพันธ์ เพื่ออธิบายให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเท่าใดได้จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ V (Cramer's V)

$$C^2 = \sqrt{\frac{\chi^2_{\text{cal}}}{n(t-1)}}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดตัวอย่าง
	t	คือ	$\min(r, k)$
	k	คือ	จำนวนกลุ่ม

ดังนั้น ค่า C^2 จะมีค่า $0 \leq C^2 \leq 1$ โดยไม่มีค่าเป็นลบ

การแปลความหมายทำได้ดังนี้ ค่า C^2 มีค่า 0-0.25 แสดงว่ามีความสัมพันธ์น้อย

ค่า C^2 มีค่า 0.26-0.50 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่า C^2 มีค่า 0.51-0.75 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก

ค่า C^2 มีค่า 0.76-1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์มาก

2.7.5.2 การทดสอบสมมติฐานของฟรีแมน-ฮอลตัน (The Freeman-Halton Test) (บุญญสิทธิ์ วรรณทร์, 2558)

จากวิธีการทดสอบของ Fisher จากตารางแบบ 2×2 สามารถขยายไปใช้กับตารางชนิด $r \times c$ ได้ ด้วยการนำเสนอของ Freeman และ Halton ซึ่งยังคงใช้ในหลักการเดียวกัน คือขนาดตัวอย่างเล็กๆ และไม่ควรถือว่าการทดสอบไคสแควร์ เพราะจะเกิดค่าความถี่คาดหวังที่น้อยกว่า 5 เกิน 20% ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด นั่นคือ ตัวสถิติทดสอบจะไม่มีแจกแจงที่ประมาณได้ด้วยการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่ $d.f. = (r-1)(c-1)$

วิธีการคำนวณจะยังคงใช้หลักการคิดค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์จากการแจกแจงแบบไฮเปอร์จีโอเมตริกจากตาราง $r \times c$ หนึ่ง ๆ เมื่อกำหนดให้ผลรวมมาร์จินัลคงที่และกำหนดให้

H_0 : ค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ย่อยต่างๆ ใน r ประชากรไม่แตกต่างกัน

หรือ

H_0 : ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแถวอนและแถวตั้ง

นั่นเป็นจริง (หรือให้ r แถวอนแทน r ประชากร และ c แถวตั้งแทนลักษณะย่อยต่าง ๆ)

$$\text{ด้วยค่า ความน่าจะเป็น } p = \frac{\prod_i (n_{i+})! \prod_j (n_{+j})!}{n! \prod_{ij} (n_{ij})!}$$

และเมื่อรวมค่าความน่าจะเป็น p นี้กับค่า p ที่คำนวณจากตาราง $r \times c$ แบบอื่น ๆ ที่เป็นไปได้ ในกรณีที่มีค่าสังเกตน้อยกว่า เมื่อกำหนดให้ผลรวมมาร์จินัลคงที่ จะได้ค่า p -value และนำไปเทียบกับค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด $= \alpha$ ถ้าค่า p -value น้อยกว่าค่า α ที่กำหนด จะปฏิเสธ H_0 จะได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแถวอนและแถวตั้ง ที่ระดับนัยสำคัญ α

การตัดสินใจ

เมื่อได้ค่า p -value และนำไปเทียบกับค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด $= \alpha$

ถ้าค่า p -value น้อยกว่าค่า α ที่กำหนด จะปฏิเสธ H_0 จะได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแถวอนและแถวตั้ง ที่ระดับนัยสำคัญ α

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาณุเดช กันทะวะ (2557) การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษาปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 ทุกคนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ทั้งหมด 400 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 160 คน ชั้นปี ละ 40 คน และเพศหญิง 240 คน ชั้นปี ละ 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ ทดสอบค่า คือ ใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square) และ T- test

สรุปผลการวิจัย จากการศึกษาวิจัย พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1) พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 ผลการศึกษาพบว่าสถานบันเทิงที่นักศึกษาชอบไป เที่ยวมากที่สุด คือ ร้านเหล้า โดยช่วงเวลาที่นักศึกษาไปเที่ยวมากที่สุดคือ 21.01- 23.00 น. มีความถี่ในการไปเที่ยว เดือนละครั้ง ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งในการไปเที่ยว คือ 256.985 บาท นอกจากนั้นพบว่าพักอาศัยของ นักศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา และนักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวกลางคืนมี เกรดเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับนักศึกษาที่เคยไปเที่ยวกลางคืน

2) ผลการศึกษาสาเหตุในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาไปเที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่เป็น เพราะเพื่อนชวน

3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

- ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี คณะเศรษฐ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาต้องการ หาประสบการณ์แปลกใหม่ มีผลมากที่สุด อันดับสองคือ นักศึกษารู้สึกว่าชอบบรรยากาศเวลา กลางคืน และนักศึกษาต้องการรู้จักเพื่อนต่างเพศ ในขณะที่อันดับสุดท้าย คือนักศึกษาต้องการ ประชันการแต่งกายตามความนิยม

- ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษาปริญญา ตรีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพื่อนชักชวนนักศึกษาไปเที่ยวกลางคืน ทำให้อยากไปเที่ยว อันดับสองคือ ระบบแสง สี เสียง ของ สถานบันเทิงเป็นสิ่งที่ทำให้น่าสนใจ ทำให้อยากไป เที่ยว

- ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญา ตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 โดยเมื่อพิจารณา พบว่า นักศึกษามี ปัญหาเกี่ยวกับบ้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) เพื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่เคยไปเที่ยวกลางคืนและนักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวกลางคืน พบว่า นักศึกษาที่เคยไปเที่ยวกลางคืนมีรายได้เฉลี่ย มากกว่า นักศึกษาที่ไม่เคยไปเที่ยวกลางคืน

5) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนระหว่างนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง พบว่า พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาเพศชายแตกต่างกับเพศหญิง โดยพบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของเพศชายน้อยกว่าหรือเท่ากับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของเพศหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.01 ทั้งสิ้น

นิชาภา เสาร่ม (2553) การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษา สถาบันอุดมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จาก 8 สถาบัน เลือกกลุ่มตัวอย่าง 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่า คือ t-test และ f-test ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมชอบไปเที่ยวร้านอาหารที่มีเพลงบรรเลง ร้อยละ 48.80 สถานเริงรมย์ที่ชอบไปใช้บริการมากที่สุด คือ ตะวันแดง ร้อยละ 35.00 ความถี่ ในการไปเที่ยว คือ 1-2 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 52.40 ก่อนมาใช้บริการได้เดินทางมาจากหอพัก ร้อยละ 52.60 ช่วงวันที่ใช้บริการ คือ วันศุกร์-วันอาทิตย์ ร้อยละ 69.60 เวลาที่เที่ยว คือ 23.01- 01.00 น. ร้อยละ 54.40 มีค่าใช้จ่ายในการเข้าไปเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อครั้ง คือ มากกว่า 500 บาทขึ้นไป ร้อยละ 31.40 โดยใช้เวลาในการเที่ยวแต่ละครั้ง 2-4 ชั่วโมง ร้อยละ 54.00 เมื่ออยู่ในสถานเริงรมย์ จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 36.00 ชอบไปเที่ยวกับเพื่อน ร้อยละ 80.80 ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองร้อยละ 54.40 รู้จักสถานเริงรมย์มาจากเพื่อน ร้อยละ 64.60 ไปใช้บริการสถาน เริงรมย์เพื่อความบันเทิง ร้อยละ 39.60 ในกรณีที่ไม่มีความสามารถยืมจากเพื่อน ร้อยละ 65.40 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อความคิดเห็นในการตัดสินใจเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญราคาพิเศษชุดเครื่องดื่มระดับมาก (ค่าเฉลี่ยมีค่า 4.15) รองลงมา คือ การจัด แสดงดนตรีมีดาราศิลปินชื่อดัง (ค่าเฉลี่ยมีค่า 4.07) การตกแต่งร้านและบรรยากาศในร้าน (ค่าเฉลี่ยมีค่า 3.92) ส่วนปัจจัยอื่นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญ คือ ด้านการเมือง (ค่าเฉลี่ยมีค่า 3.83) ด้านเทคโนโลยี (ค่าเฉลี่ยมีค่า 3.82) เศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ยมีค่า 3.64) ส่วนด้านสังคมวัฒนธรรมให้ความสำคัญระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยมีค่า 3.09) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเที่ยวสถานเริงรมย์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา จำนวนสมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเที่ยวสถานเริงรมย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพของมารดาให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ณัทญา เรือนเพ็ง (2552) จากผลการศึกษา พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักท่องเที่ยวในถนนข้าวสาร พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการรับประทานอาหารร้านบริเวณทางเท้า การดื่มเครื่องดื่มจะเป็นเหล้า ผสมโค้ก เหล้าผสมโซดาและเหล้าผสมน้ำ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเที่ยวแต่ละครั้งอยู่ที่ 201-400 บาท ช่วงเวลาที่ไปเที่ยวจะเป็น 21.01-23.00 น. และกิจกรรมที่ทำคือการไปเที่ยวสถานบันเทิง และเมื่อพิจารณาถึงแรงจูงใจในการเที่ยวของนักท่องเที่ยวในถนนข้าวสาร พบว่า แรงจูงใจทางวัฒนธรรมเป็นแรงจูงใจในการมาเที่ยวในถนนข้าวสารมากที่สุดตามด้วย แรงจูงใจระหว่างบุคคล และ

เอกลสาร เป็นเอกลสารที่ส่งวันเสื่อสำหรับบริการเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูเตเห็นาไปไซบอริเยชันทีานการค้ำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจทางกายภาพ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนโดยเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่องการดื่มกิจกรรมที่ทำในขณะที่เที่ยว และช่วงเวลาในการเที่ยวในถนนข้าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่องการรับประทานอาหารในบริเวณถนนข้าวสาร การดื่มเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายในการเที่ยว กิจกรรมที่ทำในขณะที่เที่ยว และช่วงเวลาในการเที่ยวในถนนข้าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า แรงจูงใจทางกายภาพ แรงจูงใจทางวัฒนธรรม และแรงจูงใจระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่องการเลือกรับประทานอาหารในบริเวณถนนข้าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่แรงจูงใจทางวัฒนธรรมและแรงจูงใจระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนในเรื่อง การดื่มเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายในการเที่ยวในถนนข้าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กฤตภาค ฉกามาพจร, นิรุตต์ สุขปรากฏ และศุภกฤษณ์ ปัญญา (2552) ได้ศึกษาเรื่องระดับความพึงพอใจของมาตรการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของสถานบันเทิงประเภทผับ พื้นที่ศึกษาซอยเอกมัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความปลอดภัยของสถานที่ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และเป็นแนวทางในการแก้ไขหาทางออกในเรื่องของความปลอดภัยต่อผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ของภาครัฐมีส่วนรับผิดชอบ วิธีการศึกษาจะศึกษาจากกลุ่มสถานบันเทิงในย่านเอกมัยจำนวน 5 แห่ง คือ 1.ร้าน Jet Bangkok 2.ร้าน Groove room 3.ร้านกิ้งกะมู 4.ร้านนั่งเล่น 5.ร้าน Muse โดยใช้วิธีเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน เป็นเพศหญิง 252 คน เพศชายจำนวน 148 คน และพนักงานแต่ละร้าน ร้านละ 10 คน และใช้การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้ง 5 ร้าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่เอกมัย ผลการศึกษานั้นจากคำถาม 3 ส่วน ประกอบด้วย 1.ส่วนของสถานที่ คำถามส่วนที่ 2 เป็นความปลอดภัยภายในสถานบันเทิง และส่วนสุดท้ายคือส่วนที่ 3 เป็นความปลอดภัยภายนอกสถานบันเทิง และคำตอบจากแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วน ก็คือ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานบันเทิงมีความพึงพอใจที่น้อย จากแบบสอบถามได้คำตอบคือความปลอดภัยของสถานที่เป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยวในระดับที่น้อย ประเด็นหัวข้อการวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นภาพรวมความปลอดภัยในสถานบันเทิง และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เจ้าของสถานบันเทิง รวมทั้งนักท่องเที่ยวเอง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงในการแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัย

ศุภภรณ์ อหันตะ (2551) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 243 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่ง ผลน้อยที่สุด ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง อายุของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- 1) ศึกษาปัญหาและเลือกหัวข้อปัญหา
- 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3) เขียนเค้าโครงปัญหาพิเศษ และนำเสนอโครงร่าง
- 4) กำหนดวัตถุประสงค์ของการทำปัญหาพิเศษ
- 5) ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหาพิเศษ
- 6) กำหนดประชากร วิธีการสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) สร้างแบบสอบถาม ทำการทดสอบ และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเพื่อความเหมาะสม
- 8) เก็บรวบรวมข้อมูล
- 9) ทำการวิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมาย สรุปผลการวิเคราะห์ และเสนอแนะ
- 10) เขียนรายงานการวิจัย และจัดพิมพ์

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยมีจำนวนนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ ทั้งหมด 4,823 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยจำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศ	ชั้นปี				รวม
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	
ชาย	393	317	346	469	1,525
หญิง	868	695	803	932	3,298
รวม	1,261	1,012	1,149	1,401	4,823

แหล่งที่มา : งานทะเบียนและประมวลผล (คณะวิทยาศาสตร์) ณ วันที่ 25 มกราคม 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 กลุ่มตัวอย่างและแผนการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเลือกใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งนักศึกษาจำแนกตามเพศ ซึ่งมีทั้งหมด 2 ชั้นภูมิ ได้แก่ นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง แล้วนำขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) มาทำการสุ่มอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยนำรายชื่อนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มาเรียงข้อมูลตามลำดับรหัสนักเรียน แล้วทำตามขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ

3.4 การหาขนาดตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้เลือกใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ได้แบ่งเป็น 2 ชั้นภูมิ ดังนี้

ชั้นภูมิที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาเพศชาย

ชั้นภูมิที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาเพศหญิง

ขนาดตัวอย่าง สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$n = \frac{N \sum_{h=1}^k N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)}{N^2 D + \sum_{h=1}^k N_h \left(\frac{N_h P_h Q_h}{N_h - 1} \right)} \quad \text{เมื่อ} \quad D = \frac{B^2}{Z_{\frac{\alpha}{2}}^2}$$

เมื่อ

B คือ ระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้

α คือ ระดับนัยสำคัญ

n คือ ขนาดตัวอย่าง

N_h คือ ขนาดประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ h=1,2

N คือ ขนาดประชากร เท่ากับ 4,823 คน

กำหนดค่า B เท่ากับ 0.04
 α เท่ากับ 0.05
 N เท่ากับ 4,823

จะได้
$$n = \frac{4,823(1,087.4824)}{(4,823^2 \times 0.0004) + 1,087.4824}$$

$$= 504.7075 \approx 505$$

การเลือกระดับความผิดพลาดที่ยอมรับได้ เป็น $0.0375 \approx 0.04$ เนื่องจากค่าเฉลี่ยปัจจัยต่อการเที่ยงกลางคืนของการสำรวจ pretest อยู่ที่ 3.75 จึงคิดเอา 1% ของค่าเฉลี่ย แล้วปัดตัวเลขขึ้น

การจัดสรรขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ จะใช้วิธีการจัดสรรตัวอย่างในชั้นภูมิตามสัดส่วนกับขนาดของชั้นภูมิ ตามสูตรดังนี้

$$n_h = \frac{N_h n}{N}$$

เมื่อ

n คือ ขนาดตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรเท่ากับ 4,823 คน

N_h คือ ขนาดประชากรในชั้นภูมิที่ h โดยที่ $h = 1, 2$

n_h คือ ขนาดตัวอย่างในชั้นภูมิที่ h

จากจำนวนประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามเพศ ได้แก่ นักศึกษาเพศชาย จำนวน 1,525 คน และนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 3,298 คน

เมื่อคำนวณหาขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิจะได้ นักศึกษาจำแนกตามเพศ ซึ่งได้แก่ นักศึกษาเพศชาย จำนวน 160 คน และนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 346 คน แสดงดังตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2 ขนาดตัวอย่างของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	$n_h = \frac{N_h n}{N}$	ประมาณขนาดตัวอย่าง
ชาย	159.6776	160
หญิง	345.3224	346
รวม	505	506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและแบบประเมินค่าประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยที่แบบสอบถามเป็นปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- เพศ
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- ภาควิชา
- เกรดเฉลี่ยสะสม
- ที่พักอาศัย
- สถานภาพของบิดาและมารดา
- รายได้ที่ได้รับต่อเดือน

ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยที่แบบสอบถามเป็นปลายเปิด จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- การไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน
- สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน
- ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน
- ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน
- บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน
- บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน
- ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน
- การกระทำเมื่อไปเที่ยวกลางคืน

ส่วนที่ 3 : ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีลักษณะคำถามเป็นมาตราวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีคำถามจำนวน 19 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- ปัจจัยด้านส่วนบุคคล จำนวน 7 ข้อ
- ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 ข้อ
- ปัจจัยด้านครอบครัว จำนวน 5 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

การทดสอบแบบสอบถาม ใช้การทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยวัดเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องโครงสร้างแบบสอบถาม และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการเก็บข้อมูลจริง

ขั้นตอนการตรวจสอบแบบสอบถาม

1) จัดพิมพ์แบบสอบถามซึ่งผ่านการเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษและคณะกรรมการ และทำการปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) จากคะแนนความสอดคล้อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence; IOC) โดยผลที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ซึ่งจากการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ และทำการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 60 คน แสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน
ชาย	30
หญิง	30
รวม	60

2) จากแบบสอบถามที่ได้จำนวน 60 ชุด นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งกำหนดให้มีความเชื่อมั่นมากกว่า 0.6 หรือ 60% (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551)

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{k}{(k+1)} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดยที่ α คือ ค่าความเชื่อมั่น

k คือ จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{สูตร } S = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

โดยที่	S	คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x_i	คือ ข้อมูลแต่ละจำนวน
	$\bar{x}$	คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์จากการทดสอบแบบสอบถาม สามารถที่จะคำนวณค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามได้ดังนี้

มาตราวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต จากคำถามส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืน ได้คำนวณหา ค่าของ $\alpha = 0.800$ หมายความว่า แบบสอบถามส่วนนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 80 เปอร์เซ็นต์

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิโดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) แล้วจะได้รายชื่อนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาเพศชาย จำนวน 160 คน และนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 346 คน

ดังนั้น นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงจาก pre-test ไปดำเนินการเก็บข้อมูลตามรายชื่อ นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง และจากการแจกแบบสอบถามให้แก่ นักศึกษาทุกคนที่ตกเป็นตัวอย่างรวม 506 ชุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS วิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	160	31.6
หญิง	346	68.4
ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	129	25.5
ชั้นปีที่ 2	105	20.8
ชั้นปีที่ 3	123	24.3
ชั้นปีที่ 4	149	29.4
ภาควิชา		
ชีววิทยา	120	23.7
เคมี	114	22.5
วิทยาการคอมพิวเตอร์	92	18.2
ฟิสิกส์	51	10.2
คณิตศาสตร์	65	12.8
สถิติ	64	12.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	11	2.2
2.00-2.49	160	31.6
2.50-2.99	222	43.8
3.00-3.49	101	20.0
มากกว่า 3.49	12	2.4
ที่พักอาศัย		
หอพักของมหาวิทยาลัย	47	9.3
หอพักเอกชน	335	66.2
บ้าน	124	24.5
สถานภาพของบิดาและมารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	398	78.7
บิดามารดาหย่าร้างกัน	65	12.8
บิดารมารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	3	0.6
บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว	8	1.6
มารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว	32	6.3
รายได้ที่ได้รับต่อเดือน		
น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน	61	12.1
4,000-6,000 บาทต่อเดือน	158	31.2
6,001-8,000 บาทต่อเดือน	103	20.4
8,001-10,000 บาทต่อเดือน	118	23.3
มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	66	13.0
รวม	506	100.0

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 506 คน เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างเป็นเพศชายมีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และเพศหญิงมีจำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4

เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างอยู่ชั้นปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด คือ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 105 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8

เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างอยู่ภาควิชาชีววิทยาและเคมีมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 120 คน และ 114 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 22.5 ตามลำดับ และภาควิชาฟิสิกส์มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 51 คิดเป็นร้อยละ 10.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 มีจำนวนมากที่สุด คือ 222 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และต่ำกว่า 2.00 มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างอยู่หอพักเอกชนมีจำนวนมากที่สุด คือ 335 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 และหอพักของมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 47 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีจำนวนมากที่สุด คือ 398 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

เมื่อจำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 4,000-6,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 158 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 และน้อยกว่า 4,000 บาท ต่อเดือน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.1

ตารางที่ 4.1.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน

การไปเที่ยวกลางคืน ในรอบ 1-3 เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ไป	209	41.3
ไปเที่ยว	297	58.7
รวม	506	100.0

จากตาราง 4.1.2 พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 506 คน เมื่อจำแนกตามการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างไม่ไปเที่ยวกลางคืน จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และไปเที่ยวกลางคืน จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7

ตารางที่ 4.1.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและการไปเที่ยว
กลางคืนในรอบ 1-3 เดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	การไปเที่ยวกลางคืน ในรอบ 1-3 เดือน		รวม
	ไม่ไป	ไปเที่ยว	
เพศ			
ชาย	59 (36.9)	101 (63.1)	160 (100.0)
หญิง	150 (43.4)	196 (56.6)	346 (100.0)
ชั้นปีที่กำลังศึกษา			
ชั้นปีที่ 1	46 (35.7)	83 (64.3)	129 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	42 (40.0)	63 (60.0)	105 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	48 (39.0)	75 (61.0)	123 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	73 (49.0)	76 (51.0)	149 (100.0)
ภาควิชา			
ชีววิทยา	56 (46.7)	64 (53.3)	120 (100.0)
เคมี	51 (44.7)	63 (55.3)	114 (100.0)
วิทยาการคอมพิวเตอร์	43 (46.7)	49 (53.3)	92 (100.0)
ฟิสิกส์	14 (27.5)	37 (72.5)	51 (100.0)
คณิตศาสตร์	27 (41.5)	38 (58.5)	65 (100.0)
สถิติ	18 (28.1)	46 (71.9)	64 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1.3 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและการไปเที่ยว
กลางคืนในรอบ 1-3 เดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	การไปเที่ยวกลางคืน ในรอบ 1-3 เดือน		รวม
	ไม่ไป	ไปเที่ยว	
เกรดเฉลี่ยสะสม			
ต่ำกว่า 2.00	7 (63.6)	4 (36.4)	11 (100.0)
2.00-2.49	62 (38.7)	98 (61.3)	160 (100.0)
2.50-2.99	88 (39.6)	134 (60.4)	222 (100.0)
3.00-3.49	48 (47.5)	53 (52.5)	101 (100.0)
มากกว่า 3.49	4 (33.3)	8 (66.7)	12 (100.0)
ที่พักอาศัย			
หอพักของมหาวิทยาลัย	14 (29.8)	33 (70.2)	47 (100.0)
หอพักเอกชน	129 (38.5)	206 (61.5)	335 (100.0)
บ้าน	66 (53.2)	58 (46.8)	124 (100.0)
สถานภาพของบิดาและมารดา			
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	175 (44.0)	223 (56.0)	398 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	22 (33.8)	43 (66.2)	65 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (33.3)	2 (66.7)	3 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว	2 (25.0)	6 (75.0)	8 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว	9 (28.1)	23 (71.9)	32 (100.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1.3 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลและการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	การไปเที่ยวกลางคืน ในรอบ 1-3 เดือน		รวม
	ไม่ไป	ไปเที่ยว	
รายได้ที่ได้รับต่อเดือน			
น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน	32 (52.5)	29 (47.5)	61 (100.0)
4,000-6,000 บาทต่อเดือน	74 (46.8)	84 (53.2)	158 (100.0)
6,001-8,000 บาทต่อเดือน	40 (38.8)	63 (61.2)	103 (100.0)
8,001-10,000 บาทต่อเดือน	43 (36.4)	75 (63.6)	118 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	20 (30.3)	46 (69.7)	66 (100.0)
รวม	209	297	506

จากตารางที่ 4.1.3 พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 506 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง

เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างชั้นปีที่ 4

เมื่อจำแนกตามภาควิชา พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่ภาควิชาฟิสิกส์ และสถิติ ในรอบ 1-3 เดือน ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่ภาควิชาชีววิทยา เคมี วิทยาการคอมพิวเตอร์ และคณิตศาสตร์

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00-2.49 2.50-2.99 3.00-3.49

เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัย พบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่หอพักเอกชน และบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดา พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน และบิดารมารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่

เมื่อจำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 4,000-6,000 บาท 8,001-10,000 บาท และ 6,001-8,000 บาท

4.2 ลักษณะพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไปเที่ยวกลางคืน จำแนกตามพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน		
ผับ	34	11.5
บาร์	103	34.7
ร้านอาหารกึ่งผับ	110	37.0
ร้านคาราโอเกะ	22	7.4
คาเฟ่	25	8.4
อาบ-อบ-นวด	3	1.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไปเที่ยวกลางคืน จำแนกตามพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน		
ทุกวัน	5	1.7
2-3 วันต่อสัปดาห์	40	13.5
4-5 วันต่อสัปดาห์	14	4.7
สัปดาห์ละครั้ง	77	25.9
เดือนละครั้ง	136	45.8
อื่น ๆ *	25	8.4
* อื่น ๆ เช่น เดือนละ 2 ครั้ง และ 2 เดือนครั้ง เป็นต้น		
ช่วงเวลาที่ย่อออกไปเที่ยวกลางคืน		
19.00-21.00 น.	52	17.5
21.01-23.00 น.	178	59.9
23.01-01.00 น.	61	20.6
01.00-02.00 น.	6	2.0
บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน		
คนเดียว	9	3.0
แฟน	15	5.1
เพื่อน 2 คน	22	7.4
ญาติหรือคนในครอบครัว	9	3.0
เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	86	29.0
เพื่อนกับต่างเพศมากกว่า 2 คน	17	5.7
เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	139	46.8
บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน		
ได้รับจากรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	234	78.7
ทำงานหารายได้พิเศษ	46	15.5
เพื่อน	7	2.4
แฟน	10	3.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไปเที่ยวกลางคืน จำแนกตามพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน		
100-200 บาท	109	36.7
201-300 บาท	97	32.7
301-400 บาท	42	14.1
401-500 บาท	32	10.8
501-600 บาท	5	1.7
มากกว่า 600 บาทขึ้นไป	12	4.0
การกระทำเมื่อไปเที่ยวกลางคืน		
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	120	40.4
สูบบุหรี่	4	1.3
ฟังเพลง	103	34.7
เดินร่ำ	19	6.5
รับประทานอาหาร	42	14.1
พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	9	3.0
รวม	297	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนทั้งหมด 297 คน เมื่อจำแนกตามสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์และร้านอาหารกึ่งผับ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 103 คน และ 110 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 37.0 ตามลำดับ และอาบ-อบ-นวด มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

เมื่อจำแนกตามความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 และทุกวันมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

เมื่อจำแนกตามช่วงเวลาที่ย่อออกไปเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. มีจำนวนมากที่สุด คือ 178 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 และ 01.01-02.00 น. มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

เมื่อจำแนกตามบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วย พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วย คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คนมีจำนวนมากที่สุด คือ 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 และญาติหรือคนในครอบครัวมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจำแนกตามบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือได้รับจากรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมี จำนวนมากที่สุด คือ 234 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 และเพื่อนมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.4

เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง ค่าใช้จ่าย ส่วนมากในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท และ 201-300 บาท จำนวนใกล้เคียงกัน คือ 109 คน และ 97 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และ 32.7 ตามลำดับ และ 501-600 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

เมื่อจำแนกตามการกระทำเมื่อไปเที่ยวกลางคืน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง การกระทำ ส่วนมากเมื่อไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และฟังเพลงมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 120 คน และ 103 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 และ 34.7 ตามลำดับ และสูบบุหรี่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ลักษณะปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ตารางที่ 4.3.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคล

ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืน ด้านส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้รับ ประสบการณ์แปลกใหม่	36 (12.1)	165 (55.6)	93 (31.3)	3 (1.0)	0 (0.0)	297 (100.0)
2) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้พบกับ เพื่อนใหม่	46 (15.5)	150 (50.5)	95 (32.0)	5 (1.7)	1 (0.3)	297 (100.0)
3) การเที่ยวกลางคืนเป็นการพักผ่อน ผ่อนคลาย	48 (16.2)	176 (59.3)	70 (23.6)	3 (1.0)	0 (0.0)	297 (100.0)
4) การเที่ยวกลางคืนทำให้เกิดความ สนุกสนาน	64 (21.5)	184 (62.0)	48 (16.2)	1 (0.3)	0 (0.0)	297 (100.0)
5) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้เข้าสังคม กับเพื่อน	60 (20.2)	168 (56.6)	65 (21.9)	3 (1.0)	1 (0.3)	297 (100.0)
6) การเที่ยวกลางคืนไม่ส่งผลเสียต่อการ เรียน	44 (14.8)	92 (31.0)	115 (38.7)	39 (13.1)	7 (2.4)	297 (100.0)
7) การเที่ยวกลางคืนไม่ส่งผลเสียต่อ สุขภาพ	19 (6.4)	55 (18.5)	122 (41.1)	80 (26.9)	21 (7.1)	297 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.1 นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนทั้งหมด 297 คน เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคล พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือการเที่ยวกลางคืนทำให้เกิดความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 62.0 อันดับ 2 คือการเที่ยวกลางคืนเป็นการพักผ่อน ผ่อนคลาย คิดเป็นร้อยละ 59.3 และอันดับที่ 3 คือการเที่ยวกลางคืนทำให้ได้เข้าสังคมกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 56.6

ตารางที่ 4.3.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืน ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากการที่เพื่อนชักชวน	73 (24.6)	162 (54.5)	56 (18.9)	5 (1.7)	1 (0.3)	297 (100.0)
2) แหล่งที่เที่ยวกลางคืนอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย	38 (12.8)	139 (46.8)	96 (32.3)	19 (6.4)	5 (1.7)	297 (100.0)
3) บรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในร้านเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน	32 (10.8)	139 (46.8)	114 (38.4)	9 (3.0)	3 (1.0)	297 (100.0)
4) ระบบแสง สี เสียง เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน	43 (14.5)	122 (41.1)	118 (39.7)	10 (3.4)	4 (1.3)	297 (100.0)
5) การโฆษณาทาง Social เช่น Facebook Instagram เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน	26 (8.8)	99 (33.3)	120 (40.4)	41 (13.8)	11 (3.7)	297 (100.0)
6) โปรโมชั่นเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน	47 (15.8)	107 (36.0)	119 (40.1)	17 (5.7)	7 (2.4)	297 (100.0)
7) ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันเกิด ส่งผลทำให้ออกไปเที่ยวกลางคืน	65 (21.9)	131 (44.1)	78 (26.3)	17 (5.7)	6 (2.0)	297 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.2 นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนทั้งหมด 297 คน เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือการเที่ยวกลางคืนเกิดจากการที่เพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 54.5 อันดับ 2 คือแหล่งที่เที่ยวกลางคืนอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย และบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในร้านเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.8 และอันดับที่ 3 คือในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันเกิด ส่งผลทำให้ออกไปเที่ยวกลางคืนคิดเป็นร้อยละ 44.1

ตารางที่ 4.3.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยต่อการศึกษาระหว่าง ด้านครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					รวม
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
1) การศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิด นักศึกษา	3 (1.0)	18 (6.1)	56 (18.9)	105 (35.4)	115 (38.7)	297 (100.0)
2) การศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองมีปัญหาขัดแย้งกัน ทำ ให้นักศึกษาเบื่อหน่ายเมื่ออยู่ในบ้าน	3 (1.0)	19 (6.4)	46 (15.5)	98 (33.0)	131 (44.1)	297 (100.0)
3) การศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับ การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา	5 (1.7)	13 (4.4)	54 (18.2)	94 (31.6)	131 (44.1)	297 (100.0)
4) การศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองทำให้ดูเป็นตัวอย่าง	3 (1.0)	15 (5.1)	46 (15.5)	90 (30.3)	143 (48.1)	297 (100.0)
5) การศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองคอยดูและไม่สนใจ นักศึกษา	4 (1.3)	14 (4.7)	44 (14.8)	97 (32.7)	138 (27.3)	297 (100.0)

จากตารางที่ 4.3.3 นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปศึกษาระหว่างมีจำนวนทั้งหมด 297 คน เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือการศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำให้ดูเป็นตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 48.1 อันดับ 2 คือการศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายเมื่ออยู่ในบ้าน และการศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.1 และอันดับที่ 3 คือการศึกษาระหว่างเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.4.1 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกางคิน โดยใช้ χ^2 test of Independent

เพศ	สถานที่ที่ไปเที่ยวกางคิน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านคารา โอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ชาย	9 (8.9)	44 (43.6)	31 (30.7)	6 (5.9)	8 (7.9)	3 (3.0)	101 (100.0)
หญิง	25 (12.8)	59 (30.1)	79 (40.3)	16 (8.2)	17 (8.7)	0 (0.0)	196 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.7)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)

$\chi^2 = 12.318$ df.=5 p-value = 0.031 Cramer's V = 0.204

จากตารางที่ 4.4.1 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกางคิน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 43.6 และนักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกางคิน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 40.3

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $\chi^2 = 12.318$ และค่า p-value = 0.031 สรุปได้ว่าเพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกางคิน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ V (Cramer's V) เท่ากับ 0.204 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00-0.25 จึงสรุปได้ว่าเพศกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกางคินมีความสัมพันธ์น้อย ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 1 ค)

ตารางที่ 4.4.2 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกางคิน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เพศ	ความถี่ในการไปเที่ยวกางคิน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
ชาย	5 (5.0)	14 (13.9)	5 (5.0)	24 (23.8)	47 (46.5)	6 (5.8)	101 (100.0)
หญิง	0 (0.0)	26 (13.3)	9 (4.6)	53 (27.0)	89 (45.4)	19 (9.7)	196 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.044

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4.2 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ส่วนใหญ่ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 46.5 และ 45.4 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.044$ สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 2 ค)

ตารางที่ 4.4.3 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เพศ	ช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ชาย	16 (15.7)	55 (54.5)	25 (24.8)	5 (5.0)	101 (100.0)
หญิง	36 (18.4)	123 (62.7)	36 (18.4)	1 (0.5)	196 (100.0)
รวม	52 (17.6)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)
$p\text{-value} = 0.028$					

จากตารางที่ 4.4.3 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ส่วนใหญ่ ช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 54.5 และ 62.7 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.028$ สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 3 ค)

ตารางที่ 4.4.4 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้ χ^2 test of Independent

เพศ	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ชาย	7 (6.9)	5 (5.0)	9 (8.9)	1 (1.0)	27 (26.7)	8 (7.9)	44 (43.6)	101 (100.0)
หญิง	2 (1.0)	10 (5.1)	13 (6.6)	8 (4.1)	59 (30.1)	9 (4.6)	95 (48.5)	196 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)

$\chi^2 = 12.150$ df=6 p-value = 0.059

จากตารางที่ 4.4.4 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และ 48.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $\chi^2 = 12.150$ และค่า p-value = 0.059 สรุปได้ว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 4 ค)

ตารางที่ 4.4.5 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เพศ	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ชาย	77 (76.2)	18 (17.8)	3 (3.0)	3 (3.0)	101 (100.0)
หญิง	157 (80.1)	28 (14.3)	4 (2.0)	7 (3.6)	196 (100.0)
รวม	234 (78.7)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)

p-value = 0.843

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4.5 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง ส่วนใหญ่ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 76.2 และ 80.1 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.843$ สรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 5 ค)

ตารางที่ 4.4.6 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เพศ	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ชาย	28 (27.7)	34 (33.7)	16 (15.8)	14 (13.9)	2 (2.0)	7 (6.9)	101 (100.0)
หญิง	81 (41.5)	63 (32.1)	26 (13.1)	18 (9.2)	3 (1.5)	5 (2.6)	196 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
$p\text{-value} = 0.135$							

จากตารางที่ 4.4.6 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.7 และนักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.5

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.135$ สรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 6 ค)

ตารางที่ 4.4.7 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไป
เที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เพศ	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ชาย	50 (49.5)	2 (2.0)	27 (26.7)	5 (5.0)	11 (10.9)	6 (5.9)	101 (100.0)
หญิง	70 (35.7)	2 (1.0)	76 (38.9)	14 (7.1)	31 (15.8)	3 (1.5)	196 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)
p-value = 0.027							

จากตารางที่ 4.4.7 เมื่อจำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่กระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 49.5 และนักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่กระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 38.9

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.027 สรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 7 ค)

ตารางที่ 4.4.8 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน โดยใช้ χ^2 test of Independent

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหารกึ่งผับ	ร้านอาหารโอเค	คาเฟ่	อาบ-อบ-นวด	
ชั้นปีที่ 1	10 (12.0)	23 (27.7)	31 (37.3)	7 (8.4)	11 (13.3)	1 (1.2)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	8 (12.7)	21 (33.3)	20 (31.7)	7 (11.1)	7 (11.1)	0 (0.0)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	9 (12.0)	27 (36.0)	27 (36.0)	5 (6.7)	7 (9.3)	0 (0.0)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	7 (9.2)	32 (42.1)	32 (42.1)	3 (3.9)	0 (0.0)	2 (2.6)	76 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)
$\chi^2 = 19.226$ df.=15 p-value = 0.204							

จากตารางที่ 4.4.8 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 37.3 ชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 42.1

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $\chi^2 = 19.226$ และค่า p-value = 0.204 สรุปได้ว่าชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกองกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 8 ค)

ตารางที่ 4.4.9 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ
ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่ กำลัง ศึกษา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
ชั้นปีที่ 1	1 (1.2)	16 (19.3)	5 (6.0)	19 (22.9)	40 (48.2)	2 (2.4)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	2 (3.2)	11 (17.5)	1 (1.6)	16 (25.4)	28 (44.4)	5 (7.9)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	0 (0.0)	6 (8.0)	2 (2.7)	19 (25.3)	43 (57.3)	5 (6.7)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	2 (2.6)	7 (9.2)	6 (7.9)	23 (30.3)	25 (32.9)	13 (17.1)	76 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)
p-value = 0.016							

จากตารางที่ 4.4.9 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.2 44.4 57.3 และ 32.9 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.016 สรุปได้ว่าชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 9 ค)

ตารางที่ 4.4.10 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ
ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ชั้นปีที่ 1	22 (26.5)	37 (44.6)	18 (21.7)	6 (7.2)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	15 (23.8)	35 (55.6)	13 (20.6)	0 (0.0)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	11 (14.7)	54 (72.0)	10 (13.3)	0 (0.0)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	4 (5.3)	52 (68.4)	20 (26.3)	0 (0.0)	76 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)

p-value = 0.000

จากตารางที่ 4.4.10 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 44.6 55.6 72.0 และ 68.4 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.000 สรุปได้ว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 10 ค)

ตารางที่ 4.4.11 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ชั้นปีที่ 1	3 (3.6)	4 (4.8)	8 (9.6)	4 (4.8)	30 (36.1)	6 (7.2)	28 (33.7)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	3 (4.8)	3 (4.8)	8 (12.7)	2 (3.2)	19 (30.2)	1 (1.6)	27 (42.9)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	1 (1.3)	6 (8.0)	2 (2.7)	2 (2.7)	16 (21.3)	5 (6.7)	43 (57.3)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	2 (2.6)	2 (2.6)	4 (5.3)	1 (1.3)	21 (27.6)	5 (6.6)	41 (53.9)	76 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.213								

จากตารางที่ 4.4.11 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 และชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 57.3 และ 53.9 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.213 สรุปได้ว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 11 ค)

ตารางที่ 4.4.12 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ชั้นปีที่ 1	67 (80.7)	10 (12.0)	3 (3.6)	3 (3.6)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	51 (81.0)	7 (11.1)	2 (3.2)	3 (4.8)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	57 (76.0)	13 (17.3)	2 (2.7)	3 (4.0)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	59 (77.6)	16 (21.1)	0 (0.0)	1 (1.3)	76 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.632					

จากตารางที่ 4.4.12 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 80.7 81.0 76.0 และ 77.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.632 สรุปได้ว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 12 ค)

ตารางที่ 4.4.13 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่ กำลัง ศึกษา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ชั้นปีที่ 1	28 (33.7)	25 (30.1)	8 (9.6)	17 (20.5)	2 (2.4)	3 (3.6)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	32 (50.8)	16 (25.4)	5 (7.9)	5 (7.9)	0 (0.0)	5 (7.9)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	25 (33.3)	30 (40.0)	10 (13.3)	6 (8.0)	2 (2.7)	2 (2.7)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	24 (31.6)	26 (34.2)	19 (25.0)	4 (5.3)	1 (1.3)	2 (2.6)	76 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
p-value = 0.007							

จากตารางที่ 4.4.13 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.7 และ 50.8 ตามลำดับ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0 และ 34.2 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.007 สรุปได้ว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 13 ค)

ตารางที่ 4.4.14 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ชั้นปีที่ กำลัง ศึกษา	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่า	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ชั้นปีที่ 1	32 (38.6)	2 (2.4)	22 (26.5)	7 (8.4)	19 (22.9)	1 (1.2)	83 (100.0)
ชั้นปีที่ 2	24 (38.1)	0 (0.0)	21 (33.3)	3 (4.8)	12 (19.0)	3 (4.8)	63 (100.0)
ชั้นปีที่ 3	22 (29.3)	2 (2.7)	32 (42.7)	7 (9.3)	9 (12.0)	3 (4.0)	75 (100.0)
ชั้นปีที่ 4	42 (55.3)	0 (0.0)	28 (36.8)	2 (2.6)	2 (2.6)	2 (2.6)	76 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)
p-value = 0.007							

จากตารางที่ 4.4.14 เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 38.6 38.1 และ 55.3 ตามลำดับ และชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 42.7

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.007 สรุปได้ว่า ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 14 ค)

ตารางที่ 4.4.15 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
เคมี	11 (17.2)	22 (34.4)	20 (31.3)	6 (9.4)	4 (6.3)	1 (1.6)	64 (100.0)
ชีววิทยา	6 (9.5)	20 (31.7)	20 (31.7)	5 (7.9)	12 (19.0)	0 (0.0)	63 (100.0)
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	4 (8.2)	9 (18.4)	25 (51.0)	5 (10.2)	6 (12.2)	0 (0.0)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	2 (5.4)	13 (35.1)	18 (48.6)	1 (2.7)	1 (2.7)	2 (5.4)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	1 (2.6)	21 (55.3)	12 (31.6)	4 (10.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	38 (100.0)
สถิติ	10 (21.7)	18 (39.1)	15 (32.6)	1 (2.2)	2 (4.3)	0 (0.0)	46 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)

p-value = 0.001

จากตารางที่ 4.4.15 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 34.4 55.3 และ 39.1 ตามลำดับ ภาควิชาชีววิทยา ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และฟิสิกส์ ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 51.0 และ 48.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.001 สรุปได้ว่า ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 15 ค)

ตารางที่ 4.4.16 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2 - 3 วัน ต่อสัปดาห์	4 - 5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
เคมี	2 (3.1)	5 (7.8)	2 (3.1)	21 (32.8)	26 (40.6)	8 (12.5)	64 (100.0)
ชีววิทยา	0 (0.0)	12 (19.0)	1 (1.6)	12 (19.0)	34 (54.0)	4 (6.3)	63 (100.0)
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	1 (2.0)	6 (12.2)	2 (4.1)	6 (12.2)	28 (57.1)	6 (12.2)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	2 (5.4)	3 (8.1)	5 (13.5)	14 (37.8)	10 (27.0)	3 (8.1)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	0 (0.0)	3 (7.9)	2 (5.3)	8 (21.1)	22 (57.9)	3 (7.9)	38 (100.0)
สถิติ	0 (0.0)	11 (22.4)	2 (4.1)	16 (32.7)	16 (32.7)	1 (2.0)	46 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.008

จากตารางที่ 4.4.16 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี ชีววิทยา วิทยาการคอมพิวเตอร์ และคณิตศาสตร์ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.6 54.0 57.1 และ 57.9 ตามลำดับภาควิชาฟิสิกส์ ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.8 และภาควิชาสถิติ ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือสัปดาห์ละครั้ง และเดือนละครั้งจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 32.7

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.008 สรุปได้ว่า ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 16 ค)

ตารางที่ 4.4.17 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	ช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
เคมี	9 (14.1)	43 (67.2)	10 (15.6)	2 (3.1)	64 (100.0)
ชีววิทยา	14 (22.2)	38 (60.3)	10 (15.9)	1 (1.6)	63 (100.0)
วิทยาการคอมพิวเตอร์	16 (32.7)	27 (55.1)	6 (12.2)	0 (0.0)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	3 (8.1)	21 (56.8)	12 (32.4)	1 (2.7)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	5 (13.2)	20 (52.6)	12 (31.6)	1 (2.6)	38 (100.0)
สถิติ	5 (10.9)	29 (63.0)	11 (23.9)	1 (2.2)	46 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)

p-value = 0.106

จากตารางที่ 4.4.17 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี ชีววิทยา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 67.2 60.3 55.1 56.8 52.6 และ 63.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.106$ สรุปได้ว่า ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 17 ค)

ตารางที่ 4.4.18 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไป
เที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
เคมี	1 (1.6)	2 (3.1)	4 (6.1)	2 (3.1)	20 (31.3)	5 (7.8)	30 (46.9)	64 (100.0)
ชีววิทยา	4 (6.3)	4 (6.3)	5 (7.9)	2 (3.2)	16 (25.4)	2 (3.2)	30 (47.6)	63 (100.0)
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	1 (2.0)	2 (4.1)	2 (4.1)	3 (6.1)	18 (36.7)	1 (2.0)	22 (44.9)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	3 (8.1)	3 (8.1)	1 (2.7)	1 (2.7)	11 (29.7)	3 (8.1)	15 (40.5)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	0 (0.0)	2 (5.3)	7 (18.4)	0 (0.0)	11 (28.9)	4 (10.5)	14 (36.8)	38 (100.0)
สถิติ	0 (0.0)	2 (4.6)	3 (6.5)	1 (2.2)	10 (21.7)	2 (4.3)	28 (60.9)	46 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.423								

จากตารางที่ 4.4.18 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี ชีววิทยา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนคือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 47.6 44.9 40.5 36.8 และ 60.9 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.423 สรุปได้ว่า ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 18 ค)

ตารางที่ 4.4.19 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
เคมี	50 (78.1)	9 (14.1)	5 (7.8)	0 (0.0)	64 (100.0)
ชีววิทยา	48 (76.2)	11 (17.5)	2 (3.2)	2 (3.2)	63 (100.0)
วิทยาการคอมพิวเตอร์	40 (81.6)	4 (8.2)	0 (0.0)	5 (10.2)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	28 (75.7)	8 (21.6)	0 (0.0)	1 (2.7)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	26 (68.4)	11 (28.9)	0 (0.0)	1 (2.6)	38 (100.0)
สถิติ	42 (91.3)	3 (6.5)	0 (0.0)	1 (2.2)	46 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.005					

จากตารางที่ 4.4.19 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี ชีววิทยา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 78.1 76.2 81.6 75.7 68.4 และ 91.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.005 สรุปได้ว่า ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 19 ค)

ตารางที่ 4.4.20 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
เคมี	27 (42.2)	21 (32.8)	9 (14.1)	7 (10.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	64 (100.0)
ชีววิทยา	31 (49.2)	13 (20.6)	6 (9.5)	9 (14.3)	2 (3.2)	2 (3.2)	63 (100.0)
วิทยาการคอมพิวเตอร์	19 (38.8)	17 (34.7)	8 (16.3)	3 (6.1)	0 (0.0)	2 (4.1)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	9 (24.3)	12 (32.4)	7 (18.9)	4 (10.8)	1 (2.7)	4 (10.8)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	11 (28.9)	15 (39.5)	5 (13.2)	6 (15.8)	1 (2.6)	0 (0.0)	38 (100.0)
สถิติ	12 (26.1)	19 (41.3)	7 (15.2)	3 (6.5)	1 (2.2)	4 (8.7)	46 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
p-value = 0.205							

จากตารางที่ 4.4.20 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี ชีววิทยา และวิทยาการคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.2 49.2 และ 38.8 ตามลำดับภาควิชาฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 39.5 และ 41.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.205 สรุปได้ว่า ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 20 ค)

ตารางที่ 4.4.21 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ภาควิชาที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ภาควิชา	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
เคมี	26 (40.6)	0 (0.0)	25 (39.1)	4 (6.3)	7 (10.9)	2 (3.1)	64 (100.0)
ชีววิทยา	15 (23.8)	2 (3.2)	25 (39.7)	7 (11.1)	12 (19.0)	2 (3.2)	63 (100.0)
วิทยาการคอมพิวเตอร์	20 (40.8)	1 (2.0)	13 (26.5)	2 (4.1)	13 (26.5)	0 (0.0)	49 (100.0)
ฟิสิกส์	18 (48.6)	1 (2.7)	9 (24.3)	2 (5.4)	5 (13.5)	2 (5.4)	37 (100.0)
คณิตศาสตร์	19 (50.0)	0 (0.0)	15 (39.5)	1 (2.6)	2 (5.3)	1 (2.6)	38 (100.0)
สถิติ	22 (47.8)	0 (0.0)	16 (34.8)	3 (6.5)	3 (6.5)	2 (4.3)	46 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)

p-value = 0.195

จากตารางที่ 4.4.21 เมื่อจำแนกตามภาควิชาพบว่านักศึกษาภาควิชาเคมี วิทยาการคอมพิวเตอร์ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และสถิติ ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 40.6 40.8 48.6 50.0 และ 47.8 ตามลำดับ และภาควิชาชีววิทยา ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 39.7

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.195 สรุปได้ว่า ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 21 ค)

ตารางที่ 4.4.22 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรดเฉลี่ย สะสม	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ต่ำกว่า 2.00	1 (25.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
2.00-2.49	11 (11.2)	27 (27.6)	49 (50.0)	3 (3.1)	7 (7.1)	1 (1.0)	98 (100.0)
2.50-2.99	13 (9.7)	58 (43.3)	43 (32.1)	7 (5.2)	12 (9.0)	1 (0.7)	134 (100.0)
3.00-3.49	8 (15.1)	14 (26.4)	16 (30.2)	11 (20.8)	4 (7.5)	0 (0.0)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	1 (12.5)	3 (37.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	2 (25.0)	1 (12.5)	8 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)
p-value = 0.008							

จากตารางที่ 4.4.22 เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือผับ บาร์ ร้านอาหารกึ่งผับ ร้านอาหารโอเคะจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 และ 3.00-3.49 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 50.0 และ 30.2 ตามลำดับ และเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 และ มากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 43.3 และ 37.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.008 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 22 ค)

ตารางที่ 4.4.23 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรตเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ
ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรตเฉลี่ยสะสม	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ต่ำกว่า 2.00	0 (0.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (75.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
2.00 - 2.49	1 (1.0)	12 (12.2)	8 (8.2)	34 (34.7)	39 (39.8)	4 (4.1)	98 (100.0)
2.50 - 2.99	2 (1.5)	20 (14.9)	4 (3.0)	26 (19.4)	63 (47.0)	19 (14.2)	134 (100.0)
3.00 - 3.49	0 (0.0)	5 (9.4)	1 (1.9)	16 (30.2)	29 (54.7)	2 (3.8)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	2 (25.0)	2 (25.0)	1 (12.5)	1 (12.5)	2 (25.0)	0 (0.0)	8 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)
p-value = 0.003							

จากตารางที่ 4.4.23 เมื่อจำแนกตามเกรตเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรตเฉลี่ยสะสมต่ำ 2.00 2.00-2.49 และ 3.00-3.49 ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.0 39.8 47.0 และ 54.7 ตามลำดับ และเกรตเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือทุกวัน 2 - 3 วันต่อสัปดาห์ และเดือนละครั้ง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.003 สรุปได้ว่า เกรตเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 23 ค)

ตารางที่ 4.4.24 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ
ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรดเฉลี่ยสะสม	ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
ต่ำกว่า 2.00	2 (50.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
2.00-2.49	13 (13.3)	57 (58.2)	26 (26.5)	2 (2.0)	98 (100.0)
2.50-2.99	24 (17.9)	87 (64.9)	22 (16.4)	1 (0.7)	134 (100.0)
3.00-3.49	12 (22.6)	32 (60.4)	8 (15.1)	1 (1.9)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	1 (12.5)	2 (25.0)	3 (37.5)	2 (25.0)	8 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)
p-value = 0.003					

จากตารางที่ 4.4.24 เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืนคือ 19.00-21.00 น. และ 23.01-01.00 น. มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 2.50-2.99 และ 3.00-3.49 ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 58.2 64.9 และ 60.4 ตามลำดับและเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน คือ 23.01-01.00 น. คิดเป็นร้อยละ 37.5

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.003 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 24 ค)

ตารางที่ 4.4.25 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรดเฉลี่ยสะสม	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ต่ำกว่า 2.00	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
2.00 - 2.49	5 (5.1)	10 (10.2)	5 (5.1)	2 (2.0)	32 (32.7)	5 (5.1)	39 (39.8)	98 (100.0)
2.50 - 2.99	1 (0.7)	4 (3.0)	11 (8.2)	6 (4.5)	31 (23.1)	8 (6.0)	73 (54.5)	134 (100.0)
3.00 - 3.49	1 (1.9)	1 (1.9)	6 (11.3)	1 (1.9)	19 (35.8)	4 (7.5)	21 (39.6)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	1 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	5 (62.5)	8 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)

p-value = 0.103

จากตารางที่ 4.4.25 เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันคือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 2.50-2.99 3.00-3.49 และมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 54.5 39.6 และ 62.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.103 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 25 ค)

ตารางที่ 4.4.26 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรดเฉลี่ยสะสม	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ต่ำกว่า 2.00	3 (75.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
2.00-2.49	73 (74.5)	18 (18.4)	3 (3.1)	4 (4.1)	98 (100.0)
2.50-2.99	110 (82.1)	18 (13.4)	1 (0.7)	5 (3.7)	134 (100.0)
3.00-3.49	42 (79.2)	8 (15.1)	2 (3.8)	1 (1.9)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	6 (75.0)	1 (12.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	8 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.705					

จากตารางที่ 4.4.26 เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00-2.49 2.50-2.99 3.00-3.49 และมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 75.0 74.5 82.1 79.2 และ 75.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.705 สรุปได้ว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 26 ค)

ตารางที่ 4.4.27 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรตเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรตเฉลี่ย สะสม	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 2.00	1 (25.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
2.00- 2.49	29 (29.6)	34 (34.7)	16 (16.3)	13 (13.3)	3 (3.1)	3 (3.1)	98 (100.0)
2.50- 2.99	57 (42.5)	42 (31.3)	17 (12.7)	13 (9.7)	1 (0.7)	4 (3.0)	134 (100.0)
3.00- 3.49	18 (34.0)	19 (35.8)	8 (15.1)	5 (9.4)	1 (1.9)	2 (3.8)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	4 (50.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	2 (25.0)	8 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
p-value = 0.260							

จากตารางที่ 4.4.27 เมื่อจำแนกตามเกรตเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรตเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท 201-300 บาท 301-400 บาท และมากกว่า 600 บาทขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 เกรตเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 และ 3.00-3.49 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.7 และ 35.8 ตามลำดับ และเกรตเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 และมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.5 และ 50.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.260 สรุปได้ว่า เกรตเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 27 ค)

ตารางที่ 4.4.28 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน เกรตเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

เกรตเฉลี่ย สะสม	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ต่ำกว่า 2.00	3 (75.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
2.00-2.49	45 (45.9)	3 (3.1)	30 (30.6)	3 (3.1)	15 (15.3)	2 (2.0)	98 (100.0)
2.50-2.99	50 (37.3)	1 (0.7)	49 (36.6)	11 (8.2)	19 (14.2)	4 (3.0)	134 (100.0)
3.00-3.49	19 (35.8)	0 (0.0)	21 (39.6)	5 (9.4)	7 (13.2)	1 (1.9)	53 (100.0)
มากกว่า 3.49	3 (37.5)	0 (0.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	1 (12.5)	2 (25.0)	8 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)
p-value = 0.213							

จากตารางที่ 4.4.28 เมื่อจำแนกตามเกรตเฉลี่ยสะสมพบว่านักศึกษาที่เกรตเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00-2.49 2.50-2.99 และมากกว่า 3.49 ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 75.0 45.9 37.3 37.5 ตามลำดับ และเกรตเฉลี่ยสะสม 3.00-3.49 ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 39.6

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.213$ สรุปได้ว่า เกรตเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 28 ค)

ตารางที่ 4.4.29 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับสถานที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเอะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
หอพักของ มหาวิทยาลัย	4 (12.1)	11 (33.3)	11 (33.3)	5 (15.2)	2 (6.1)	0 (0.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	20 (9.7)	81 (39.3)	74 (35.9)	12 (5.8)	16 (7.8)	3 (1.5)	206 (100.0)
บ้าน	10 (17.2)	11 (19.0)	25 (43.1)	5 (8.6)	7 (12.1)	0 (0.0)	58 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)
p-value = 0.152							

จากตารางที่ 4.4.29 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 พักอาศัยอยู่หอพักเอกชน ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 39.3 และพักอาศัยอยู่บ้าน ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 43.1

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.152 สรุปได้ว่าที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 29 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.30 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
หอพักของมหาวิทยาลัย	1 (3.0)	7 (21.2)	4 (12.1)	4 (12.1)	16 (48.5)	1 (3.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	4 (1.9)	26 (12.6)	10 (4.9)	57 (27.7)	88 (42.7)	21 (10.2)	206 (100.0)
บ้าน	0 (0.0)	7 (12.1)	0 (0.0)	16 (27.6)	32 (55.2)	3 (5.2)	58 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.083

จากตารางที่ 4.4.30 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย หอพักเอกชน และบ้าน ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้งคิดเป็นร้อยละ 48.5 42.7 และ 55.2 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.083 สรุปได้ว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 30 ค)

ตารางที่ 4.4.31 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	ช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
หอพักของมหาวิทยาลัย	5 (15.2)	19 (57.6)	8 (24.2)	1 (3.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	21 (10.2)	138 (67.0)	42 (20.4)	5 (2.4)	206 (100.0)
บ้าน	26 (44.8)	21 (36.2)	11 (19.0)	0 (0.0)	58 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)

p-value = 0.000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่มหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4.31 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และหอพักเอกชน ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกกลางคืน คือ 21.01–23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 57.6 และ 67.0 ตามลำดับ และพักอาศัยอยู่บ้าน ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกกลางคืน คือ 19.00–21.00 น. คิดเป็นร้อยละ 44.8

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.000$ สรุปได้ว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 31 ค)

ตารางที่ 4.4.32 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	บุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
หอพักของมหาวิทยาลัย	0 (0.0)	1 (3.0)	5 (15.2)	0 (0.0)	7 (21.2)	1 (3.0)	19 (57.6)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	6 (2.9)	10 (4.9)	14 (6.8)	1 (0.5)	59 (28.6)	13 (6.3)	103 (50.0)	206 (100.0)
บ้าน	3 (5.2)	4 (6.9)	3 (5.2)	8 (13.8)	20 (34.5)	3 (5.2)	17 (29.3)	58 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
$p\text{-value} = 0.000$								

จากตารางที่ 4.4.32 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และหอพักเอกชน ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คนคิดเป็นร้อยละ 57.6 และ 50.0 ตามลำดับ และพักอาศัยอยู่บ้าน ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คนคิดเป็นร้อยละ 34.5

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.000$ สรุปได้ว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 32 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.33 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
หอพักของมหาวิทยาลัย	26 (78.8)	6 (18.2)	0 (0.0)	1 (3.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	163 (79.1)	32 (15.5)	5 (2.4)	6 (2.9)	206 (100.0)
บ้าน	45 (77.6)	8 (13.8)	2 (3.4)	3 (5.2)	58 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.925					

จากตารางที่ 4.4.33 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย หอพักเอกชน และบ้าน ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 78.8 79.1 และ 77.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า $p\text{-value} = 0.925$ สรุปได้ว่าที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 33 ค)

ตารางที่ 4.4.34 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
หอพักของ มหาวิทยาลัย	11 (33.3)	13 (39.4)	8 (24.2)	0 (0.0)	1 (3.0)	0 (0.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	77 (37.4)	71 (34.5)	27 (13.1)	21 (10.2)	4 (1.9)	6 (2.9)	206 (100.0)
บ้าน	21 (36.2)	13 (22.4)	7 (12.1)	11 (19.0)	0 (0.0)	6 (10.3)	58 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)

p-value = 0.020

จากตารางที่ 4.4.34 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.4 พักอาศัยอยู่หอพักเอกชน และบ้าน ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.4 และ 36.2 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.020 สรุปได้ว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 34 ค)

ตารางที่ 4.4.35 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ที่พักอาศัย	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
หอพักของมหาวิทยาลัย	17 (51.5)	0 (0.0)	7 (21.2)	6 (18.2)	3 (9.1)	0 (0.0)	33 (100.0)
หอพักเอกชน	88 (42.7)	3 (1.5)	77 (37.4)	11 (5.3)	19 (9.2)	8 (3.9)	206 (100.0)
บ้าน	15 (25.9)	1 (1.7)	19 (32.8)	2 (3.4)	20 (34.5)	1 (1.7)	58 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)

p-value = 0.000

จากตารางที่ 4.4.35 เมื่อจำแนกตามที่พักอาศัยพบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และหอพักเอกชน ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 51.5 และ 42.7 ตามลำดับ และพักอาศัยอยู่บ้าน ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือรับประทานอาหาร คิดเป็นร้อยละ 34.5

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.000 สรุปได้ว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 35 ค)

ตารางที่ 4.4.36 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพ ของบิดา และมารดา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	28 (12.6)	78 (35.0)	77 (34.5)	18 (8.1)	20 (9.0)	2 (0.9)	223 (100.0)
บิดามารดา หย่าร้างกัน	2 (4.7)	17 (39.5)	20 (46.5)	2 (4.7)	2 (4.7)	0 (0.0)	43 (100.0)
บิดามารดา ถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
บิดายังมี ชีวิตอยู่	1 (16.7)	1 (16.7)	2 (33.3)	0 (0.0)	2 (33.3)	0 (0.0)	6 (100.0)
มารดายังมี ชีวิตอยู่	3 (13.0)	7 (30.5)	10 (43.5)	2 (8.7)	0 (0.0)	1 (4.3)	23 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)
p-value = 0.319							

จากตารางที่ 4.4.36 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 35.0 บิดามารดาหย่าร้างกัน และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 46.5 และ 43.5 ตามลำดับ บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ และคาเฟ่จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียวส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ และคาเฟ่ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.3

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.319 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 36 ค)

ตารางที่ 4.4.37 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพ ของบิดาและ มารดา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	3 (1.3)	28 (12.6)	13 (5.8)	60 (26.9)	101 (45.3)	18 (8.1)	223 (100.0)
บิดามารดา หย่าร้างกัน	1 (2.3)	8 (18.6)	1 (2.3)	9 (20.9)	20 (46.5)	4 (9.3)	43 (100.0)
บิดามารดา ถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
บิดายัง มีชีวิตอยู่	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	2 (33.3)	1 (16.7)	6 (100.0)
มารดา ยังมีชีวิตอยู่	1 (4.3)	3 (13.0)	0 (0.0)	5 (21.7)	12 (52.2)	2 (8.7)	23 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.894

จากตารางที่ 4.4.37 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาหย่าร้างกัน และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.3 46.5 และ 52.2 ตามลำดับ บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ และเดือนละครั้ง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.894 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 37 ค)

ตารางที่ 4.4.38 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพของบิดาและมารดา	ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	46 (20.6)	128 (57.4)	43 (19.3)	6 (2.7)	223 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	2 (4.7)	33 (76.7)	8 (18.6)	0 (0.0)	43 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่	0 (0.0)	5 (83.3)	1 (16.7)	0 (0.0)	6 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่	4 (17.4)	12 (52.2)	7 (30.4)	0 (0.0)	23 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)
p-value = 0.090					

จากตารางที่ 4.4.38 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาหย่าร้างกัน บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียวและมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 57.4 76.7 83.3 และ 52.2 ตามลำดับ และบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน คือ 23.01-01.00 น. คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.090 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 38 ค)

ตารางที่ 4.4.39 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพของบิดาและมารดา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	6 (2.7)	12 (5.4)	18 (8.1)	8 (3.6)	65 (29.1)	13 (5.8)	101 (45.3)	223 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	1 (2.3)	1 (2.3)	3 (7.0)	0 (0.0)	12 (27.9)	2 (4.7)	24 (55.8)	43 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (50.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	6 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่	1 (4.3)	1 (4.3)	1 (4.3)	1 (4.3)	6 (26.1)	2 (8.7)	11 (47.8)	23 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.192								

จากตารางที่ 4.4.39 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาหย่าร้างกัน และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 55.8 และ 47.8 ตามลำดับ บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือไปคนเดียว และแฟน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน และเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.192 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 39 ค)

ตารางที่ 4.4.40 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพของบิดาและมารดา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	175 (78.5)	36 (16.1)	5 (2.2)	7 (3.1)	223 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	32 (74.4)	8 (18.6)	1 (2.3)	2 (4.7)	43 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่	6 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่	20 (87.0)	2 (8.7)	1 (4.3)	0 (0.0)	23 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.185					

จากตารางที่ 4.4.40 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาหย่าร้างกัน บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียวและมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 78.5 74.4 100.0 และ 87.0 ตามลำดับ และบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และแฟน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.185 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 40 ค)

ตารางที่ 4.4.41 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพของบิดาและมารดา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	500-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	78 (35.0)	68 (30.5)	38 (17.0)	29 (13.0)	3 (1.3)	7 (3.1)	223 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	18 (41.9)	16 (37.2)	4 (9.3)	2 (4.7)	2 (4.7)	1 (2.3)	43 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่	2 (33.3)	4 (66.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่	10 (43.5)	9 (39.1)	0 (0.0)	1 (4.3)	0 (0.0)	3 (13.0)	23 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
p-value = 0.065							

จากตารางที่ 4.4.41 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันบิดามารดาหย่าร้างกัน และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 41.9 และ 43.5 ตามลำดับ บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท และมากกว่า 600 บาทขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.7

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.065 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 41 ค)

ตารางที่ 4.4.42 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

สถานภาพของบิดาและมารดา	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	88 (39.5)	2 (0.9)	74 (33.2)	15 (6.7)	38 (17.0)	6 (2.7)	223 (100.0)
บิดามารดาหย่าร้างกัน	21 (48.8)	1 (2.3)	17 (39.5)	1 (2.3)	1 (2.3)	2 (4.7)	43 (100.0)
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
บิดายังมีชีวิตอยู่	3 (50.0)	0 (0.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (100.0)
มารดายังมีชีวิตอยู่	8 (34.8)	1 (4.3)	8 (34.8)	3 (13.0)	2 (8.7)	1 (4.3)	23 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)
p-value = 0.489							

จากตารางที่ 4.4.42 เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และบิดามารดาหย่าร้างกัน ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 39.5 และ 48.8 ตามลำดับ บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง และรับประทานอาหาร จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และฟังเพลง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และฟังเพลง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 34.8

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.489 สรุปได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 42 ค)

ตารางที่ 4.4.43 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมี
ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของ นักศึกษา ต่อเดือน	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
น้อยกว่า 4,000 บาท	2 (6.9)	13 (44.8)	9 (31.0)	1 (3.4)	3 (10.3)	1 (3.4)	29 (100.0)
4,000- 6,000 บาท	12 (14.3)	22 (26.2)	29 (34.5)	11 (13.1)	10 (11.9)	0 (0.0)	84 (100.0)
6,001- 8,000 บาท	6 (9.5)	23 (36.5)	26 (41.3)	3 (4.8)	4 (6.3)	1 (1.6)	63 (100.0)
8,001- 10,000 บาท	8 (10.7)	29 (38.7)	31 (41.3)	3 (4.0)	4 (5.3)	0 (0.0)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	6 (13.0)	16 (34.8)	15 (32.6)	4 (8.7)	4 (8.7)	1 (2.2)	46 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.8)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)
p-value = 0.549							

จากตารางที่ 4.4.43 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 34.8 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีรายได้ 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท และ 8,001-10,000 บาท ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 34.5 41.3 และ 41.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.549 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 43 ค)

ตารางที่ 4.4.44 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมี ความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของ นักศึกษา ต่อเดือน	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
น้อยกว่า 4,000 บาท	1 (3.4)	1 (3.4)	3 (10.3)	5 (17.2)	16 (55.2)	3 (10.3)	29 (100.0)
4,000- 6,000 บาท	2 (2.4)	9 (10.7)	2 (2.4)	24 (28.6)	42 (50.0)	5 (6.0)	84 (100.0)
6,001- 8,000 บาท	1 (1.6)	9 (14.3)	3 (4.8)	19 (30.2)	28 (44.4)	3 (4.8)	63 (100.0)
8,001- 10,000 บาท	0 (0.0)	14 (18.7)	3 (4.0)	18 (24.0)	33 (44.0)	7 (9.3)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	1 (2.2)	7 (15.2)	3 (6.5)	11 (23.9)	17 (37.0)	7 (15.2)	46 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)
p-value = 0.632							

จากตารางที่ 4.4.44 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท 8,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.2 50.0 44.4 44.0 และ 37.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.632 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 44 ค)

ตารางที่ 4.4.45 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
น้อยกว่า 4,000 บาท	13 (44.8)	14 (48.3)	2 (6.9)	0 (0.0)	29 (100.0)
4,000-6,000 บาท	19 (22.6)	49 (58.3)	15 (17.9)	1 (1.2)	84 (100.0)
6,001-8,000 บาท	10 (15.9)	32 (50.8)	20 (31.7)	1 (1.6)	63 (100.0)
8,001-10,000 บาท	5 (6.7)	51 (68.0)	17 (22.7)	2 (2.6)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	5 (10.9)	32 (69.6)	7 (15.2)	2 (4.3)	46 (100.0)
รวม	52 (17.5)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)

p-value = 0.002

จากตารางที่ 4.4.45 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท 8,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 48.3 58.3 50.8 68.0 และ 69.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.002 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 45 ค)

ตารางที่ 4.4.46 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
น้อยกว่า 4,000 บาท	1 (3.4)	0 (0.0)	3 (10.3)	3 (10.3)	12 (41.4)	3 (10.3)	7 (24.1)	29 (100.0)
4,000-6,000 บาท	3 (3.6)	3 (3.6)	6 (7.1)	3 (3.6)	29 (34.5)	4 (4.8)	36 (42.9)	84 (100.0)
6,001-8,000 บาท	3 (4.8)	1 (1.6)	6 (9.5)	2 (3.2)	16 (25.4)	3 (4.8)	32 (50.8)	63 (100.0)
8,001-10,000 บาท	2 (2.7)	4 (5.3)	4 (5.3)	1 (1.3)	19 (25.3)	3 (4.0)	42 (56.0)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	0 (0.0)	7 (15.2)	3 (6.5)	0 (0.0)	10 (21.7)	4 (8.7)	22 (47.8)	46 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.067								

จากตารางที่ 4.4.46 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 นักศึกษาที่มีรายได้ 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท 8,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 50.8 56.0 และ 47.8 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.067 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 46 ค)

ตารางที่ 4.4.47 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
น้อยกว่า 4,000 บาท	21 (72.5)	6 (20.7)	1 (3.4)	1 (3.4)	29 (100.0)
4,000-6,000 บาท	67 (79.8)	14 (16.7)	1 (1.2)	2 (2.3)	84 (100.0)
6,001-8,000 บาท	49 (77.8)	11 (17.5)	3 (4.8)	0 (0.0)	63 (100.0)
8,001-10,000 บาท	61 (81.3)	9 (12.0)	1 (1.3)	4 (5.3)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	36 (78.3)	6 (13.0)	1 (2.2)	3 (6.5)	46 (100.0)
รวม	234 (78.8)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.735					

จากตารางที่ 4.4.47 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท 8,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 72.5 79.8 77.8 81.3 และ 78.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.735 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 47 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.48 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาทขึ้นไป	
น้อยกว่า 4,000 บาท	18 (62.1)	4 (13.8)	2 (6.9)	3 (10.3)	1 (3.4)	1 (3.4)	29 (100.0)
4,000-6,000 บาท	36 (42.9)	26 (31.0)	9 (10.7)	9 (10.7)	0 (0.0)	4 (4.8)	84 (100.0)
6,001-8,000 บาท	19 (30.2)	22 (34.9)	9 (14.3)	10 (15.9)	1 (1.6)	2 (3.2)	63 (100.0)
8,001-10,000 บาท	26 (34.7)	28 (37.3)	12 (16.0)	6 (8.0)	2 (2.7)	1 (1.3)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	10 (21.7)	17 (37.0)	10 (21.7)	4 (8.7)	1 (2.2)	4 (8.7)	46 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)
p-value = 0.151							

จากตารางที่ 4.4.48 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษามีรายได้ น้อยกว่า 4,000 บาท และ 4,000-6,000 บาท ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.1 และ 42.9 ตามลำดับ นักศึกษามีรายได้ 6,001-8,000 บาท 8,001-10,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.9 37.3 และ 37.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.151 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 48 ค)

ตารางที่ 4.4.49 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมี
ความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

รายได้ของ นักศึกษา ต่อเดือน	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
น้อยกว่า 4,000 บาท	8 (27.6)	2 (6.9)	11 (37.9)	1 (3.4)	7 (24.1)	0 (0.0)	29 (100.0)
4,000- 6,000 บาท	29 (34.5)	1 (1.2)	26 (31.0)	8 (9.5)	18 (21.4)	2 (2.4)	84 (100.0)
6,001- 8,000 บาท	31 (49.2)	0 (0.0)	23 (36.5)	2 (3.2)	5 (7.9)	2 (3.2)	63 (100.0)
8,001- 10,000 บาท	36 (48.0)	0 (0.0)	24 (32.0)	6 (8.0)	8 (10.7)	1 (1.3)	75 (100.0)
มากกว่า 10,000 บาท	16 (34.8)	1 (2.2)	19 (41.3)	2 (4.3)	4 (8.7)	4 (8.7)	46 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)
p-value = 0.032							

จากตารางที่ 4.4.49 เมื่อจำแนกตามรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนพบว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาท และมากกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 37.9 และ 41.3 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีรายได้ 4,000-6,000 บาท 6,001-8,000 บาท และ 8,001-10,000 บาท ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 34.5 49.2 และ 48.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.032 สรุปได้ว่า รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 49 ค)

ตารางที่ 4.4.50 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหารกึ่งผับ	ร้านคาราโอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ-นวด	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	13 (13.7)	31 (32.6)	36 (37.9)	10 (10.5)	5 (5.3)	0 (0.0)	95 (100.0)
เห็นด้วย	18 (9.9)	66 (36.3)	68 (37.4)	11 (6.0)	18 (9.9)	1 (0.5)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3 (18.8)	5 (31.3)	5 (31.3)	0 (0.0)	1 (6.3)	2 (12.5)	16 (100.0)
รวม	34 (11.4)	103 (34.7)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)

p-value = 0.038

จากตารางที่ 4.4.50 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ บาร์ ร้านอาหารกึ่งผับ ร้านคาราโอเกะ และคาเฟ่ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.0 นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 37.9 และ 37.4 ตามลำดับ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.3

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.038 สรุปได้ว่าปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 50 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.51 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	0 (0.0)	10 (10.5)	2 (2.1)	19 (20.0)	54 (56.8)	10 (10.5)	95 (100.0)
เห็นด้วย	3 (1.6)	30 (16.5)	9 (4.9)	50 (27.5)	76 (41.8)	14 (7.7)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 (12.5)	0 (0.0)	3 (18.8)	7 (43.8)	4 (25.0)	0 (0.0)	16 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.009

จากตารางที่ 4.4.51 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็น "ไม่เห็นด้วย" เฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.056.8 และ 41.8 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.8

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.009 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 51 ค)

ตารางที่ 4.4.52 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	22 (23.2)	57 (60.0)	15 (15.8)	1 (1.1)	95 (100.0)
เห็นด้วย	26 (14.3)	112 (61.5)	41 (22.5)	3 (1.6)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3 (18.8)	7 (43.8)	4 (25.0)	2 (12.5)	16 (100.0)
รวม	52 (17.6)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)
p-value = 0.131					

จากตารางที่ 4.4.52 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 50.0 60.0 61.5 และ 43.8 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.131 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 52 ค)

ตารางที่ 4.4.53 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (75.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	4 (4.2)	6 (6.3)	9 (9.5)	3 (3.2)	30 (31.5)	5 (5.3)	38 (40.0)	95 (100.0)
เห็นด้วย	4 (2.2)	7 (3.8)	13 (7.1)	5 (2.8)	49 (26.9)	11 (6.0)	93 (51.2)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (6.3)	2 (12.4)	0 (0.0)	1 (6.3)	4 (25.0)	0 (0.0)	8 (50.0)	16 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.440								

จากตารางที่ 4.4.53 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 51.2 และ 50.0 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.440 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 53 ค)

ตารางที่ 4.4.54 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	3 (75.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	74 (77.9)	16 (16.8)	2 (2.1)	3 (3.2)	95 (100.0)
เห็นด้วย	143 (78.6)	28 (15.4)	5 (2.7)	6 (3.3)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	14 (87.5)	2 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	16 (100.0)
รวม	234 (78.7)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.494					

จากตารางที่ 4.4.54 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 75.0 77.9 78.6 และ 87.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.494 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 54 ค)

ตารางที่ 4.4.55 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	3 (75.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
เฉย ๆ	34 (35.8)	27 (28.4)	14 (14.7)	13 (13.7)	3 (3.2)	4 (4.2)	95 (100.0)
เห็นด้วย	67 (36.8)	68 (37.4)	26 (14.3)	16 (8.8)	2 (1.1)	3 (1.6)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 (31.3)	2 (12.5)	2 (12.5)	3 (18.8)	0 (0.0)	4 (25.0)	16 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)

p-value = 0.006

จากตารางที่ 4.4.55 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย เฉย ๆ และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.0 35.8 และ 31.3 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเห็นว่าเห็นด้วย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201 - 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.4

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า $p\text{-value} = 0.006$ สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 55 ค)

ตารางที่ 4.4.56 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (75.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	0 (0.0)	4 (100.0)
เฉยๆ	36 (37.9)	2 (2.1)	40 (42.1)	2 (2.1)	14 (14.7)	1 (1.1)	95 (100.0)
เห็นด้วย	77 (42.3)	0 (0.0)	57 (31.3)	17 (9.3)	25 (13.7)	6 (3.3)	182 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7 (43.8)	2 (12.5)	3 (18.8)	0 (0.0)	2 (12.5)	2 (12.5)	16 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)

p-value = 0.011

จากตารางที่ 4.4.56 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านส่วนบุคคลพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วย และเฉย ๆ ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 75.0 และ 42.1 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 42.3 และ 43.8 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.011 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 56 ค)

ตารางที่ 4.4.57 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี
ความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	1 (12.5)	3 (37.5)	3 (37.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	8 (100.0)
เฉยๆ	11 (10.7)	33 (32.0)	40 (38.8)	12 (11.7)	6 (5.8)	1 (1.0)	103 (100.0)
เห็นด้วย	18 (10.8)	60 (36.1)	60 (36.1)	8 (4.9)	18 (10.8)	2 (1.3)	166 (100.0)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 (21.0)	6 (31.6)	7 (36.8)	1 (5.3)	1 (5.3)	0 (0.0)	19 (100.0)
รวม	34 (11.5)	103 (34.7)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)

p-value = 0.868

จากตารางที่ 4.4.57 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 นักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 นักศึกษาที่มีความคิดเห็นเฉย ๆ และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 38.8 และ 36.8 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือบาร์ และร้านอาหารกึ่งผับ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.1

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.868 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 57 ค)

ตารางที่ 4.4.58 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	2 (25.0)	5 (62.5)	0 (0.0)	8 (100.0)
เฉย ๆ	0 (0.0)	13 (12.6)	4 (3.9)	30 (29.1)	46 (44.7)	10 (9.7)	103 (100.0)
เห็นด้วย	5 (3.0)	24 (14.5)	9 (5.4)	40 (24.1)	75 (45.2)	13 (7.8)	166 (100.0)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	2 (10.5)	1 (5.3)	5 (26.3)	9 (47.4)	2 (10.5)	19 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	25 (8.4)	297 (100.0)
p-value = 0.975							

จากตารางที่ 4.4.58 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความ คิดเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ความถี่ใน การไปเที่ยวกลางคืน คือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.0 62.5 44.7 45.2 และ 47.4 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.975 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดง รายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 58 ค)

ตารางที่ 4.4.59 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี
ความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม	ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	1 (12.5)	6 (75.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	8 (100.0)
เฉย ๆ	15 (14.6)	64 (62.1)	23 (22.3)	1 (1.0)	103 (100.0)
เห็นด้วย	32 (19.3)	100 (60.2)	30 (18.1)	4 (2.4)	166 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 (21.1)	7 (36.8)	7 (36.8)	1 (5.3)	19 (100.0)
รวม	52 (17.6)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)
p-value = 0.639					

จากตารางที่ 4.4.59 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉยๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 100.0 75.0 62.1 และ 60.2 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. และ 23.01-01.00 น. จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.8

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.639 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 59 ค)

ตารางที่ 4.4.60 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี
ความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	1 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	6 (75.0)	8 (100.0)
เฉย ๆ	4 (3.9)	5 (4.9)	4 (3.9)	2 (1.9)	36 (35.0)	4 (3.9)	48 (46.5)	103 (100.0)
เห็นด้วย	4 (2.4)	7 (4.2)	16 (9.6)	5 (3.0)	45 (27.1)	11 (6.6)	78 (47.1)	166 (100.0)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	3 (15.8)	2 (10.5)	2 (10.5)	4 (21.1)	2 (10.5)	6 (31.6)	19 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)

p-value = 0.385

จากตารางที่ 4.4.60 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความ
คิดเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ไป
เที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 75.0
46.5 47.1 และ 31.6 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.385 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและ
สิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียด
ในภาคผนวก (ตารางที่ 60 ค)

ตารางที่ 4.4.61 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	4 (50.0)	3 (37.5)	0 (0.0)	1 (12.5)	8 (100.0)
เฉย ๆ	84 (81.6)	14 (13.6)	2 (1.9)	3 (2.9)	103 (100.0)
เห็นด้วย	129 (77.7)	27 (16.3)	5 (3.0)	5 (3.0)	166 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16 (84.2)	2 (10.5)	0 (0.0)	1 (5.3)	19 (100.0)
รวม	234 (78.7)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)

p-value = 0.652

จากตารางที่ 4.4.61 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 100.0 50.0 81.6 77.7 และ 84.2 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.652 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 61 ค)

ตารางที่ 4.4.62 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	5 (62.5)	2 (25.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (12.5)	8 (100.0)
เฉย ๆ	38 (36.9)	34 (33.1)	16 (15.5)	10 (9.7)	2 (1.9)	3 (2.9)	103 (100.0)
เห็นด้วย	62 (37.3)	53 (31.9)	23 (13.9)	20 (12.0)	2 (1.2)	6 (3.7)	166 (100.0)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 (21.1)	7 (36.8)	3 (15.8)	2 (10.5)	1 (5.3)	2 (10.5)	19 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)

p-value = 0.792

จากตารางที่ 4.4.62 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.0 และ 36.8 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยเฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.5 36.9 และ 37.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.792 สรุปได้ว่า ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 62 ค)

ตารางที่ 4.4.63 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมี ความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	2 (25.0)	0 (0.0)	5 (62.5)	1 (12.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	8 (100.0)
เฉย ๆ	38 (36.9)	1 (1.0)	44 (42.7)	8 (7.8)	9 (8.7)	3 (2.9)	103 (100.0)
เห็นด้วย	71 (42.8)	2 (1.2)	48 (28.9)	10 (6.0)	30 (18.1)	5 (3.0)	166 (100.0)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	8 (42.1)	1 (5.3)	6 (31.5)	0 (0.0)	3 (15.8)	1 (5.3)	19 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)

p-value = 0.469

จากตารางที่ 4.4.63 เมื่อจำแนกตามด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 100.0 42.8 และ 42.1 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย และเฉย ๆ ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ 42.7 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.469 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 63 ค)

ตารางที่ 4.4.64 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์
กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11 (8.5)	46 (35.4)	49 (37.7)	9 (6.9)	14 (10.8)	1 (0.8)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	16 (15.8)	27 (26.7)	41 (40.6)	9 (8.9)	8 (7.9)	0 (0.0)	101 (100.0)
เฉยๆ	7 (13.2)	24 (45.3)	16 (30.2)	2 (3.8)	3 (5.7)	1 (1.9)	53 (100.0)
เห็นด้วย	0 (0.0)	6 (54.5)	2 (18.2)	2 (18.2)	0 (0.0)	1 (9.1)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
รวม	34 (11.5)	103 (34.7)	110 (37.0)	22 (7.4)	25 (8.4)	3 (1.0)	297 (100.0)

p-value = 0.105

จากตารางที่ 4.4.64 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ร้านอาหารกึ่งผับ คิดเป็นร้อยละ 37.7 40.6 และ 100.0 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ บาร์ คิดเป็นร้อยละ 45.3 และ 54.5 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.105 สรุปได้ว่าปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 64 ค)

ตารางที่ 4.4.65 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์
กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้าน ครอบครัว	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 (1.5)	17 (13.1)	5 (3.8)	35 (26.9)	56 (43.2)	15 (11.5)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	0 (0.0)	17 (16.8)	4 (4.0)	25 (24.8)	49 (48.5)	6 (5.9)	101 (100.0)
เฉยๆ	2 (3.8)	5 (9.4)	5 (9.4)	12 (22.6)	26 (49.1)	3 (5.7)	53 (100.0)
เห็นด้วย	1 (9.1)	1 (9.1)	0 (0.0)	5 (45.4)	3 (27.3)	1 (9.1)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
รวม	5 (1.7)	40 (13.5)	14 (4.7)	77 (25.9)	136 (45.8)	251 (8.4)	297 (100.0)

p-value = 0.407

จากตารางที่ 4.4.65 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือเดือนละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.2 48.5 49.1 และ 100.0 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วย ส่วนใหญ่ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนคือสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.4

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.407 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 65 ค)

ตารางที่ 4.4.66 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16 (12.3)	83 (63.8)	27 (20.8)	4 (3.1)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	21 (20.8)	61 (60.4)	17 (16.8)	2 (2.0)	101 (100.0)
เฉย ๆ	13 (24.5)	27 (60.0)	13 (24.5)	0 (0.0)	53 (100.0)
เห็นด้วย	2 (18.2)	7 (63.6)	2 (18.2)	0 (0.0)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
รวม	52 (17.6)	178 (59.9)	61 (20.5)	6 (2.0)	297 (100.0)

p-value = 0.184

จากตารางที่ 4.4.66 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. คิดเป็นร้อยละ 63.8 60.4 60.0 และ 63.6 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน คือ 23.01-01.00 น. คิดเป็นร้อยละ 100.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.184 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 66 ค)

ตารางที่ 4.4.67 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบ ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3 (2.3)	8 (6.2)	4 (3.1)	1 (0.7)	29 (22.3)	8 (6.2)	77 (59.2)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	1 (1.0)	3 (3.0)	9 (8.9)	6 (5.9)	34 (33.6)	3 (3.0)	45 (44.6)	101 (100.0)
เฉย ๆ	5 (9.4)	1 (1.9)	8 (15.2)	1 (1.9)	20 (37.7)	5 (9.4)	13 (24.5)	53 (100.0)
เห็นด้วย	0 (0.0)	2 (18.1)	1 (9.1)	1 (9.1)	3 (27.3)	1 (9.1)	3 (27.3)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
รวม	9 (3.0)	15 (5.1)	22 (7.4)	9 (3.0)	86 (29.0)	17 (5.7)	139 (46.8)	297 (100.0)
p-value = 0.005								

จากตารางที่ 4.4.67 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และ 44.6 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเฉย ๆ ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วย ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน และเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน คือแฟน และเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระ จะได้ค่า p-value = 0.005 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 67 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.68 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	101 (77.7)	21 (16.1)	4 (3.1)	4 (3.1)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	84 (83.2)	13 (12.8)	1 (1.0)	3 (3.0)	101 (100.0)
เฉย ๆ	40 (75.4)	9 (17.0)	2 (3.8)	2 (3.8)	53 (100.0)
เห็นด้วย	8 (72.7)	2 (18.2)	0 (0.0)	1 (9.1)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (50.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
รวม	234 (78.7)	46 (15.5)	7 (2.4)	10 (3.4)	297 (100.0)
p-value = 0.865					

จากตารางที่ 4.4.68 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย เฉยๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 77.7 83.2 75.4 และ 72.7 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน คือบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และทำงานหารายได้พิเศษ จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.865 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 68 ค)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.69 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	57 (43.8)	41 (31.6)	12 (9.2)	18 (13.8)	1 (0.8)	1 (0.8)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	33 (32.6)	41 (40.6)	14 (13.9)	7 (6.9)	2 (2.0)	4 (4.0)	101 (100.0)
เฉย ๆ	15 (28.3)	13 (24.5)	12 (22.6)	6 (11.3)	2 (3.8)	5 (9.5)	53 (100.0)
เห็นด้วย	4 (36.4)	2 (18.2)	3 (27.2)	1 (9.1)	0 (0.0)	1 (9.1)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
รวม	109 (36.6)	97 (32.7)	42 (14.1)	32 (10.8)	5 (1.8)	12 (4.0)	297 (100.0)

p-value = 0.038

จากตารางที่ 4.4.69 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เฉย ๆ และเห็นด้วย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.8 28.3 และ 36.4 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 201-300 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.6 และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 301-400 บาท และมากกว่า 600 บาทขึ้นไป จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.038 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 69 ค)

ตารางที่ 4.4.70 จำนวน ร้อยละ และผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน โดยใช้วิธี Freeman-Halton

ปัจจัยด้านครอบครัว	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	51 (39.2)	2 (1.5)	50 (38.5)	7 (5.4)	16 (12.3)	4 (3.1)	130 (100.0)
ไม่เห็นด้วย	45 (44.6)	1 (1.0)	28 (27.7)	7 (6.9)	18 (17.8)	2 (2.0)	101 (100.0)
เฉย ๆ	21 (39.6)	1 (1.9)	19 (35.8)	3 (5.7)	6 (11.3)	3 (5.7)	53 (100.0)
เห็นด้วย	2 (18.2)	0 (0.0)	5 (45.4)	2 (18.2)	2 (18.2)	0 (0.0)	11 (100.0)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (100.0)
รวม	120 (40.4)	4 (1.3)	103 (34.7)	19 (6.4)	42 (14.1)	9 (3.1)	297 (100.0)

p-value = 0.879

จากตารางที่ 4.4.70 เมื่อจำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัวพบว่า นักศึกษาที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย และเฉย ๆ ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 39.2 44.6 และ 39.6 ตามลำดับ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเห็นด้วย ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 45.4 และ นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนใหญ่การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ ฟังเพลง จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.0

เมื่อทดสอบความเป็นอิสระจะได้ค่า p-value = 0.879 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก (ตารางที่ 70 ค)

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของปัญหาพิเศษนี้ คือเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนและเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา ประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 แผนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยแบ่งชั้นภูมิตามเพศ และในแต่ละชั้นภูมิทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) ซึ่งได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 506 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ได้ มีดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 506 คน นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างเป็นนักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.4 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 31.6 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.4 เป็นนักศึกษาภาควิชาชีววิทยาและเคมีใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 22.5 เป็นนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-2.99 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 เป็นนักศึกษายุ่งเหี่ยวพักแอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.2 เป็นนักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.7 และเป็นนักศึกษามีรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 4,000-6,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.2

เมื่อพิจารณาจากการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างไปเที่ยวกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 58.7 และไม่ไปเที่ยวกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 41.3

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลส่วนบุคคลและการไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างชั้นปีที่ 4 เมื่อจำแนกตามภาควิชา พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่ภาควิชาฟิสิกส์ และสถิติ ในรอบ 1-3 เดือน ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่ภาควิชาชีววิทยา เคมี วิทยาการคอมพิวเตอร์ และคณิตศาสตร์ เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.49 ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 2.00-2.49 2.50-2.99 3.00-3.49 เมื่อจำแนกตามที่ไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พักอาศัย พบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ไปเที่ยวกลางคืนมากกว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่อยู่หอพักเอกชน และบ้าน เมื่อจำแนกตามสถานภาพของบิดาและมารดา พบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างบิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว และมารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว ไปเที่ยวกลางคืนมีจำนวนใกล้เคียงกันและมากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาหย่าร้างกัน และบิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ เมื่อจำแนกตามรายได้ที่ได้รับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างมีรายได้ที่ได้รับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ไปเที่ยวกลางคืน มากกว่านักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างรายได้ที่ได้รับต่อเดือน 4,000-6,000 บาท 8,001-10,000 บาท และ 6,001-8,000 บาท

5.1.2 ข้อมูลพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน มีจำนวน ทั้งหมด 297 คน เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน คือ บาร์และร้านอาหารกึ่งผับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 37.0 ตามลำดับ มีความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน คือ เดือนละครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 มีช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน คือ 21.01-23.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.9 มีบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วย คือ เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.8 มีบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืน คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.7 มีค่าใช้จ่ายส่วนมากในการไปเที่ยวกลางคืน คือ 100-200 บาท และ 201-300 บาท ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และการกระทำส่วนมากเมื่อไปเที่ยวกลางคืน คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และฟังเพลงใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 40.4 และ 34.7 ตามลำดับ

5.1.3 ข้อมูลปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างที่ไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน มีจำนวน ทั้งหมด 297 คน เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือ การเที่ยวกลางคืนทำให้เกิดความ สนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 62.0 อันดับ 2 คือ การเที่ยวกลางคืนเป็นการพักผ่อน ผ่อนคลาย คิดเป็น ร้อยละ 59.3 และอันดับที่ 3 คือ การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้เข้าสังคมกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 56.6

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่า ส่วน ใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือ การเที่ยวกลางคืนเกิดจากการที่เพื่อน ชักชวน คิดเป็นร้อยละ 54.5 อันดับ 2 คือ แหล่งที่เที่ยวกลางคืนอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย และบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมภายในร้านเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจทำให้ไปเที่ยวกลางคืน มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อย ละ 46.8 และอันดับที่ 3 คือ ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันเกิด ส่งผลทำให้ออกไปเที่ยว อกกลางคืน คิดเป็นร้อยละ 44.1 ทรัพยากรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านครอบครัวของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยพิจารณาจากอันดับที่ 1 คือการเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำให้ดูเป็นตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 48.1 อันดับ 2 คือการเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายเมื่ออยู่ในบ้าน และการเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจหรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษามีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.1 และอันดับที่ 3 คือการเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.7

5.1.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ผลดังนี้

เมื่อพิจารณาจากสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ ภาควิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภาควิชา เกรดเฉลี่ยสะสม และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และรายได้ของนักศึกษาต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วยกันของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับที่พักอาศัย และปัจจัยด้านครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับภาควิชา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่กำลังศึกษา ที่พักอาศัย ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาจากการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง เช่น ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฟังเพลง รับประทานอาหาร เป็นต้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ที่พักอาศัย รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน และปัจจัยด้านส่วนบุคคล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะ

- 1) งานวิจัยนี้สามารถนำไปวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาในคณะอื่น ๆ ได้เช่นเดียวกับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
- 2) งานวิจัยนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการ ทำให้ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของลูกหรือหลานของตน และสามารถนำไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เกษม ต้นติผลาชีวะ. 2530. “วัยรุ่นนุ่นจริงหรือ.” *วารสารใกล้หมอ*. 11(11) : 12-14.

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2551. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 11
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กฤตภาค ฉกามาพจร, นิรุตต์ สุขปรากฏ และศุภกฤษณ์ ปัญญา. 2552. “ระดับความพึงพอใจของ
มาตรการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของสถาบันบันเทิงประเภทผับ พื้นที่ศึกษา
ซอยเอกมัย” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กฤษณี คำชาย. 2545. พฤติกรรมกับการพัฒนาตน. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ.

กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว. 2550. กลยุทธ์การรักษาความปลอดภัยและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว.

คันธรส พลเยี่ยม. 2545. “พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จรรยา สุวรรณทัต. 2532. “การสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว.” *วารสารครูปริทัศน์*. 23 : 52-57.

เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล. 2547. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการบริหารการพัฒนา. ครั้งที่พิมพ์ 3.
กรุงเทพฯ.

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. 2556. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา. [Online]. Available :
<https://pirun.ku.ac.th/~agrpct/lesson4/role2.html>.

ณรงค์ ศีลารัตน์. 2544. “ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.

ณรงค์ เส็งประชา. 2541. สังคมวิทยา. ครั้งที่พิมพ์ 2. กรุงเทพฯ : พัทธกิจอักษร.

ณัทญา เรือนเพ็ง. 2552. “พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักท่องเที่ยวในถนนข้าวสาร.”
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
นเรศวร.

ณิชภา เสาร์ม. 2553. “การศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถาน
เริงรมย์ของนักศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการตลาด คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดลชาติ ต้นติวานิช. 2554. เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีการสุ่มตัวอย่าง. ภาควิชาสถิติ คณะ
วิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.

ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2533. พฤติกรรมเบี่ยงเบน. กรุงเทพฯ.

ถวิล ธาราโกษณ์. 2543. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. ครั้งที่พิมพ์ 1. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธ์.

เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. 2540. พฤติกรรมองค์การ. ครั้งที่พิมพ์ 2. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

นลินี ประทับศร. 2543. “ภาวะผู้นำความรู้ ทักษะคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของหัวหน้างานระดับต้นในโรงงานอุตสาหกรรม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นียบรรณ วรณศิริ. 2531. **มนุษย์วิทยาสังคมและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นวลละอ อสุภาพ. 2524. “มาเข้าใจวัยรุ่นกันเถอะ.” *วารสารศสตรศาสตร์*. 2524 : 44-52.

บุญญสิทธิ์ วรจันทร์. 2558. เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนก. ภาควิชาสถิติ
คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520. “ทัศนคติการวัดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย.” *ทัศนคติการ
วัดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. : 10.

ปภาณี ฐิติวัฒนา. 2544. **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ฝน แสงสิงแก้ว. 2525. “ความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว.” *วารสารการศึกษาเอกชน*. : 21.

ภาณุเดช กันทะวะ. 2557. “การศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557.” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์บัณฑิต
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ. 2556. เอกสารประกอบการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย. ภาควิชาสถิติ คณะ
วิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

มงคล หวังสุขใจ และชมพู โกดิรัมย์. 2548. **สังคมวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ฝ่ายบริหาร
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ยุบลวรรณ ประมวญรัฐการ. 2543. “การเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ใหม่ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ในสังคมไทย.” *นักบริหาร*. 1(9) : 57-58.

ยุทธนา ไทยภักดี. (2516). “ปัจจัยบางประการที่ทำให้สตรีบางคนประกอบอาชีพหญิงบริการ อาบ
อบ นวด.” วิทยานิพนธ์ (พัฒนาชุมชน), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เรือนแก้ว ภัทรานุประวัติ. 2540. “บทบาทของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับ
การพัฒนาวัฒนธรรมไทย.” *วารสารวิชาการ APHEIT JOURNAL*. 8(1) : 10-12.

วรภรณ์ ตระกูลสุชาติ. 2545. **รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู**. กรุงเทพฯ.

ศินาภรณ์ หู่เต็ม. 2552. **พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยราชพฤกษ์**. วิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี.

ศรีทับทิม พานิชพันธ์. 2527. **สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว**. กรุงเทพฯ.

ศุภภรณ์ อหันตะ. 2551. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.

เสถียร วิชัยลักษณ์ และสืบวงศ์ วิชัยลักษณ์. 2543. **พระราชบัญญัติการพิมพ์พุทธศักราช**.
กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์นิติเวช.

สุจิตรา สุคนธมัต. 2553. เอกสารประกอบการสอนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ. ภาควิชาสถิติ
คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุธี จิตราภรณ์. 2524. “ครอบครัวดีเด็กมีเมตตา.” *วารสารแนว*. 15 (74) : 57-59.

สุพัตรา สุภาพ. 2547. **สังคมและวัฒนธรรมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรินทร์ นียมางกูร. 2541. เทคนิคการสู่มตัวอย่าง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนธยา พลศรี. 2545. ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2543. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลขที่.....

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา ปัญหาพิเศษ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา สถิติ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือนักศึกษา โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาให้คำตอบครบทุกข้อ

2. ขอความร่วมมือให้อ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน และคำถามแต่ละข้อให้เข้าใจก่อน โดยแบบสอบถามชุดนี้จำแนกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

3. ข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาตอบในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและไม่มีผลเสียหายต่อตัวนักศึกษาหรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องแต่ประการใด โดยไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถามฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวกมลชนก

รุ่งเจริญ

นางสาวจุฬารัตน์

ชอภธรรม

นายธนพล

นวลนางแย้ม

นางสาววรรณวิภา

อุ้นจันที

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ตอน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวกลางคืน เพื่อประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา ครอบครัวยุทธศาสตร์ศึกษา และหน่วยงาน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

 ชาย

 หญิง

 Sex

2. นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่

 ชั้นปีที่ 1

 ชั้นปีที่ 2

 ชั้นปีที่ 3

 ชั้นปีที่ 4

 Levels

3. นักศึกษากำลังศึกษาภาควิชา

 เคมี

 ชีววิทยา

 Program

 วิทยาการคอมพิวเตอร์

 ฟิสิกส์

 คณิตศาสตร์

 สถิติ

4. เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา (GPA)

 ต่ำกว่า 2.00

 2.00-2.49

 GPA

 2.50-2.99

 3.00-3.49

 มากกว่า 3.49

5. ที่พักอาศัย

 หอพักของมหาวิทยาลัย

 หอพักเอกชน

 Address

 บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สถานภาพของบิดาและมารดา

- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
 บิดามารดาหย่าร้างกัน
 บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่
 บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว
 มารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว

 Status

7. รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน

- น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน
 4,000-6,000 บาทต่อเดือน
 6,001-8,000 บาทต่อเดือน
 8,001-10,000 บาทต่อเดือน
 มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน

 Incomestudent

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

การเที่ยวกลางคืน หมายถึง การออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา หลังเวลา 19.00 น. ตาม
สถานที่ต่าง ๆ เช่น ผับ บาร์ ร้านอาหารกึ่งผับ ร้านคาราโอเกะ คาเฟ่ และอาบ-อบ-นวด

1. ในรอบ 1-3 เดือนที่ผ่านมา นักศึกษาไปเที่ยวกลางคืนหรือไม่
 ไม่ไปเลย (จบการทำแบบสอบถาม)   ไปเที่ยว   A1
2. สถานที่ที่นักศึกษาจะไปเที่ยวกลางคืน (เลือกเพียง 1 ข้อ)
 ผับ   บาร์   ร้านอาหารกึ่งผับ   A2
 ร้านคาราโอเกะ   คาเฟ่   อาบ-อบ-นวด
3. ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา
 ทุกวัน   A3
 2-3 วันต่อสัปดาห์
 4-5 วันต่อสัปดาห์
 สัปดาห์ละครั้ง
 เดือนละครั้ง
 อื่น ๆ (ระบุ.....)
4. ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน
 19.00-21.00 น.   21.01-23.00 น.   A4
 23.01-01.00 น.   01.01-02.00 น.
5. ส่วนใหญ่นักศึกษามักออกไปเที่ยวกลางคืนกับใคร
 ไปคนเดียว   A5
 ไปกับแฟน
 ไปกับเพื่อน 2 คน
 ไปกับญาติหรือคนในครอบครัว
 ไปกับเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน
 ไปกับเพื่อนกับต่างเพศมากกว่า 2 คน
 ไปกับเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน

6. ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ที่นักศึกษาจ่ายในการเที่ยวกลางคืนได้มาจากไหน

- ได้รับจากรายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
- ทำงานหารายได้พิเศษ
- เพื่อน
- แฟน

A6

7. ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาโดยเฉลี่ยต่อครั้ง

- 100-200 บาท
- 201-300 บาท
- 301-400 บาท
- 401-500 บาท
- 501-600 บาท
- มากกว่า 600 บาทขึ้นไป

A7

8. ส่วนใหญ่ นักศึกษากระทำสิ่งใดเมื่อไปเที่ยวกลางคืน (เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- สูบบุหรี่
- ฟังเพลง
- ดันรำ
- รับประทานอาหาร
- พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ

A8

ส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักศึกษาพิจารณาประเด็นคำถามเห็นว่าตรงกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งในแต่ละประเด็นมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ปัจจัยต่อการไปเที่ยวกลางคืน	ระดับการประเมิน				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านส่วนบุคคล					
1) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่					
2) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้พบกับเพื่อนใหม่					
3) การเที่ยวกลางคืนเป็นการพักผ่อน ผ่อนคลาย					
4) การเที่ยวกลางคืนทำให้เกิดความสนุกสนาน					
5) การเที่ยวกลางคืนทำให้ได้เข้าสังคมกับเพื่อน					
6) การเที่ยวกลางคืนไม่ส่งผลเสียต่อการเรียน					
7) การเที่ยวกลางคืนไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ					
ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม					
1) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากการที่เพื่อนชักชวน					
2) แหล่งที่เที่ยวกลางคืนอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย					
3) บรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายในร้านเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน					
4) ระบบแสง สี เสียง เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน					
5) การโฆษณาทาง Social เช่น Facebook Instagram เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน					
6) โปรโมชั่นเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจที่ทำให้ไปเที่ยวกลางคืน					
7) ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันปีใหม่ วันเกิด ส่งผลทำให้ออกไปเที่ยวกลางคืน					

 B1

 B2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยต่อการไปเที่ยวกลางคืน	ระดับการประเมิน				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ปัจจัยด้านครอบครัว					
1) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดกับนักศึกษา					
2) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีปัญหาขัดแย้งกัน ทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายเมื่ออยู่ในบ้าน					
3) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจ หรือไม่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา					
4) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำให้ดูเป็นตัวอย่าง					
5) การเที่ยวกลางคืนเกิดจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยดูว่าและไม่ตามใจนักศึกษา					

 B3

ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการลงทะเบียน

ปัญหาพิเศษเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
ID	หมายเลขแบบสอบถาม	001-506	1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ชื่อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
1	Sex = เพศ	1 = ชาย 2 = หญิง 99 = ไม่ตอบ	1
2	Levels = ชั้นปีที่ศึกษา	1 = ชั้นปีที่ 1 2 = ชั้นปีที่ 2 3 = ชั้นปีที่ 3 4 = ชั้นปีที่ 4 99 = ไม่ตอบ	2
3	Program = ภาควิชา	1 = เคมี 2 = ชีววิทยา 3 = วิทยาการคอมพิวเตอร์ 4 = ฟิสิกส์ 5 = คณิตศาสตร์ 6 = สถิติ 99 = ไม่ตอบ	3
4	GPA = เกรดเฉลี่ยสะสม	1 = ต่ำกว่า 2.00 2 = 2.00-2.49 3 = 2.50-2.99 4 = 3.00-3.49 5 = มากกว่า 3.49 99 = ไม่ตอบ	4
5	Address = ที่พักอาศัย	1 = หอพักของมหาวิทยาลัย 2 = หอพักเอกชน 3 = บ้าน 99 = ไม่ตอบ	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
6	Status = สถานภาพของบิดาและมารดา	1 = บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2 = บิดามารดาหย่าร้างกัน 3 = บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่ 4 = บิดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว 5 = มารดายังมีชีวิตอยู่เพียงคนเดียว 99 = ไม่ตอบ	6
7	Incomestudent = รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	1 = น้อยกว่า 4,000 บาท 2 = 4,000-6,000 บาท 3 = 6,001-8,000 บาท 4 = 8,001-10,000 บาท 5 = มากกว่า 10,000 บาท 99 = ไม่ตอบ	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ข้อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
1	A1 = การไปเที่ยวกลางคืนในรอบ 1-3 เดือน	1 = ไม่ไปเลย 2 = ไปเที่ยว 99 = ไม่ตอบ	8
2	A2 = สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน	1 = ผับ 2 = บาร์ 3 = ร้านอาหารกึ่งผับ 4 = ร้านคาราโอเกะ 5 = คาเฟ่ 6 = อาบ-อบ-นวด 99 = ไม่ตอบ	9
3	A3 = ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน	1 = ทุกวัน 2 = 2-3 วันต่อสัปดาห์ 3 = 4-5 วันต่อสัปดาห์ 4 = สัปดาห์ละครั้ง 5 = เดือนละครั้ง 6 = อื่น ๆ 99 = ไม่ตอบ	10
4	A4 = ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน	1 = 19.00-21.00 น. 2 = 21.01-23.00 น. 3 = 23.01-01.00 น. 4 = 01.01-02.00 น. 99 = ไม่ตอบ	11
5	A5 = บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนด้วย	1 = คนเดียว 2 = แฟน 3 = เพื่อน 2 คน 4 =ญาติหรือคนในครอบครัว 5 = เพื่อนเพศเดียวกัน มากกว่า 2 คน 6 = เพื่อนกับต่างเพศมากกว่า 2 คน 7 = เพื่อนเพศเดียวกันและ ต่างเพศมากกว่า 2 คน 99 = ไม่ตอบ	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
6	A6 = บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน	1 = ได้รับจากรายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง 2 = ทำงานหารรายได้พิเศษ 3 = เพื่อน 4 = แฟน 99 = ไม่ตอบ	13
7	A7 = ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน	1 = 100-200 บาท 2 = 201-300 บาท 3 = 301-400 บาท 4 = 401-500 บาท 5 = 501-600 บาท 6 = มากกว่า 600 บาทขึ้นไป 99 = ไม่ตอบ	14
8	A8 = การกระทำเมื่อไปเที่ยวกลางคืน	1 = ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 = สูบบุหรี่ 3 = ฟังเพลง 4 = เต้นรำ 5 = รับประทานอาหาร 6 = พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ 99 = ไม่ตอบ	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ข้อ	ชื่อตัวแปร	รหัสค่าตัวแปร	สดมภ์ที่
1	B1 = ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = เฉย ๆ 4 = เห็นด้วย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ	16
2	B2 = ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = เฉย ๆ 4 = เห็นด้วย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ	17
3	B3 = ปัจจัยด้านครอบครัว	1 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = เห็นด้วย 3 = เฉย ๆ 4 = ไม่เห็นด้วย 5 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 99 = ไม่ตอบ	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 1 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เพศ	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านคารา โอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ชาย	9 (11.6)	44 (35.0)	31 (37.4)	6 (7.5)	8 (8.5)	3 (1.0)	101
หญิง	25 (22.4)	59 (68.0)	79 (72.6)	16 (14.5)	17 (16.5)	0 (2.0)	196
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} = \frac{(9-11.6)^2}{11.6} + \frac{(44-35.0)^2}{35.0} + \dots + \frac{(0-2.0)^2}{2.0} = 12.318$$

โดยที่ $p\text{-value} = 0.031 < \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นเพื่ออธิบายให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเท่าใดได้จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ V (Cramer's V) ซึ่งได้ผลดังนี้

$$C^2 = \sqrt{\frac{\chi_{cal}^2}{n(t-1)}} = \sqrt{\frac{12.318}{297(2-1)}} = 0.204$$

จะได้ว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ V (Cramer's V) เท่ากับ 0.204 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00-0.25 จึงสรุปได้ว่า เพศกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์น้อย

สมมติฐานข้อที่ 2 เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 2 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน
ของนักศึกษา

เพศ	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
ชาย	5 (1.7)	14 (13.6)	5 (4.8)	24 (26.2)	47 (46.2)	6 (8.5)	101
หญิง	0 (3.3)	26 (26.4)	9 (9.2)	53 (50.8)	89 (89.8)	19 (16.5)	196
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 2 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.044 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 3 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน
ของนักศึกษา

เพศ	ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ชาย	16 (17.7)	55 (60.5)	25 (20.7)	5 (2.0)	101
หญิง	36 (34.3)	123 (117.5)	36 (40.3)	1 (4.0)	196
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 3 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล
ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.028 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4 เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 4 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เพศ	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ชาย	7 (3.1)	5 (5.1)	9 (7.5)	1 (3.1)	27 (29.2)	8 (5.8)	44 (47.3)	101
หญิง	2 (5.9)	10 (9.9)	13 (14.5)	8 (5.9)	59 (56.8)	9 (11.2)	95 (91.7)	196
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} = \frac{(7-3.1)^2}{3.1} + \frac{(5-5.1)^2}{5.1} + \dots + \frac{(95-91.7)^2}{91.7} = 12.150$$

โดยที่ p-value = 0.059 > $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5 เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการ
เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เพศ	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้ พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ชาย	77 (79.6)	18 (15.6)	3 (2.4)	3 (3.4)	101
หญิง	157 (154.4)	28 (30.4)	4 (4.6)	7 (6.6)	196
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 5 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล
ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.843 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไป
การเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 6 เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยว
กลางคืนของนักศึกษา

เพศ	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ชาย	28 (37.1)	34 (33.0)	16 (14.3)	14 (10.9)	2 (1.7)	7 (4.1)	101
หญิง	81 (71.9)	63 (64.0)	26 (27.7)	18 (21.1)	3 (3.3)	5 (7.9)	196
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 6 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.135 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไป
เที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 7 เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 7 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเพศกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน
ของนักศึกษา

เพศ	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ชาย	50 (40.8)	2 (1.4)	27 (35.0)	5 (6.5)	11 (14.3)	6 (3.1)	101
หญิง	70 (79.2)	2 (2.6)	76 (68.0)	14 (12.5)	31 (27.7)	3 (5.9)	196
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 7 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.027 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เพศมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 8 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 8 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับสถานที่ที่ไปเที่ยว
กลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลัง ศึกษา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ชั้นปีที่ 1	10 (9.5)	23 (28.8)	31 (30.7)	7 (6.1)	11 (7.0)	1 (0.8)	83
ชั้นปีที่ 2	8 (7.2)	21 (21.8)	20 (23.3)	7 (4.7)	7 (5.3)	0 (0.6)	63
ชั้นปีที่ 3	9 (8.6)	27 (26.0)	27 (27.8)	5 (5.6)	7 (6.3)	0 (0.8)	75
ชั้นปีที่ 4	7 (8.7)	32 (26.4)	32 (28.1)	3 (5.6)	0 (6.4)	2 (0.8)	76
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} = \frac{(10-9.5)^2}{9.5} + \frac{(23-28.8)^2}{28.8} + \dots + \frac{(2-8.8)^2}{8.8} = 19.226$$

โดยที่ p-value = 0.204 > $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไป
เที่ยวกกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 9 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2 - 3 วันต่อสัปดาห์	4 - 5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ชั้นปีที่ 1	1 (1.4)	16 (11.2)	5 (3.9)	19 (21.5)	40 (38.0)	2 (7.0)	83
ชั้นปีที่ 2	2 (1.1)	11 (8.5)	1 (3.0)	16 (16.3)	28 (28.8)	5 (5.3)	63
ชั้นปีที่ 3	0 (1.3)	6 (10.1)	2 (3.5)	19 (19.4)	43 (34.3)	5 (6.3)	75
ชั้นปีที่ 4	2 (1.3)	7 (10.2)	6 (3.6)	23 (19.7)	25 (34.8)	13 (6.4)	76
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 9 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.016 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 10 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 10 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับช่วงเวลา
ออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ช่วงเวลาออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ชั้นปีที่ 1	22 (14.5)	37 (49.7)	18 (17.0)	6 (1.7)	83
ชั้นปีที่ 2	15 (11.0)	35 (37.8)	13 (12.9)	0 (1.3)	63
ชั้นปีที่ 3	11 (13.1)	54 (44.9)	10 (15.4)	0 (1.5)	75
ชั้นปีที่ 4	4 (13.3)	52 (45.5)	20 (15.6)	0 (1.5)	76
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 10 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.000 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาออกไปเที่ยว
กลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 11 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ชั้นปีที่ 1	3 (2.5)	4 (4.2)	8 (6.1)	4 (2.5)	30 (24.0)	6 (4.8)	28 (38.8)	83
ชั้นปีที่ 2	3 (1.9)	3 (3.2)	8 (4.7)	2 (1.9)	19 (18.2)	1 (3.6)	27 (29.5)	63
ชั้นปีที่ 3	1 (2.3)	6 (3.8)	2 (5.6)	2 (2.3)	16 (21.7)	5 (4.3)	43 (35.1)	75
ชั้นปีที่ 4	2 (2.3)	2 (3.8)	4 (5.6)	1 (2.3)	21 (22.0)	5 (4.4)	41 (35.6)	76
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 11 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.213 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 12 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ชั้นปีที่ 1	67 (65.4)	10 (12.9)	3 (2.0)	3 (2.8)	83
ชั้นปีที่ 2	51 (49.6)	7 (9.8)	2 (1.5)	3 (2.1)	63
ชั้นปีที่ 3	57 (59.1)	13 (11.6)	2 (1.8)	3 (2.5)	75
ชั้นปีที่ 4	59 (59.9)	16 (11.8)	0 (1.8)	1 (2.6)	76
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 12 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.632 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 13 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ชั้นปีที่ 1	28 (30.5)	25 (27.1)	8 (11.7)	17 (8.9)	2 (1.4)	3 (3.4)	83
ชั้นปีที่ 2	32 (23.1)	16 (20.6)	5 (8.9)	5 (6.8)	0 (1.1)	5 (2.5)	63
ชั้นปีที่ 3	25 (27.5)	30 (24.5)	10 (10.6)	6 (8.1)	2 (1.3)	2 (3.0)	75
ชั้นปีที่ 4	24 (27.9)	26 (24.8)	19 (10.7)	4 (8.2)	1 (1.3)	2 (3.1)	76
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 13 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.007 < $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 14 ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปที่ยวกลางคืน

H_1 : ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 14 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของชั้นปีที่กำลังศึกษากับการกระทำที่ไป
 เกี่ยวกับกลางคืนของนักศึกษา

ชั้นปีที่ กำลัง ศึกษา	การกระทำที่ไปเกี่ยวกับกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่า	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ชั้นปีที่ 1	32 (33.5)	2 (1.1)	22 (28.8)	7 (5.3)	19 (11.7)	1 (2.5)	83
ชั้นปีที่ 2	24 (25.5)	0 (0.8)	21 (21.8)	3 (4.0)	12 (8.9)	3 (1.9)	63
ชั้นปีที่ 3	22 (30.3)	2 (1.0)	32 (26.0)	7 (4.8)	9 (10.6)	3 (2.3)	75
ชั้นปีที่ 4	42 (30.7)	0 (1.0)	28 (26.4)	2 (4.9)	2 (10.7)	2 (2.3)	76
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 14 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.007 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเกี่ยวกับกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 15 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเกี่ยวกับกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเกี่ยวกับกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเกี่ยวกับกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับสถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืน
ของนักศึกษา

ภาควิชา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
เคมี	11 (7.3)	22 (22.2)	20 (23.7)	6 (4.7)	4 (5.4)	1 (0.6)	64
ชีววิทยา	6 (7.2)	20 (21.8)	20 (23.3)	5 (4.7)	12 (5.3)	0 (0.6)	63
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	4 (5.6)	9 (17.0)	25 (18.1)	5 (3.6)	6 (4.1)	0 (0.5)	49
ฟิสิกส์	2 (4.2)	13 (12.8)	18 (13.7)	1 (2.7)	1 (3.1)	2 (0.4)	37
คณิตศาสตร์	1 (4.4)	21 (13.2)	12 (14.1)	4 (2.8)	0 (3.2)	0 (0.4)	38
สถิติ	10 (5.3)	18 (16.0)	15 (17.0)	1 (3.4)	2 (3.9)	0 (0.5)	46
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 15 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มววิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.001 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชามีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 16 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

ตารางที่ 16 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับความถี่ในการไปเที่ยว
กลางคืนของนักศึกษา

ภาควิชา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2 - 3 วัน ต่อสัปดาห์	4 - 5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
เคมี	2 (1.1)	5 (8.6)	2 (3.0)	21 (16.6)	26 (29.3)	8 (5.4)	64
ชีววิทยา	0 (1.1)	12 (8.5)	1 (3.0)	12 (16.3)	34 (28.8)	4 (5.3)	63
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	1 (0.8)	6 (6.6)	2 (2.3)	6 (12.7)	28 (22.4)	6 (4.1)	49
ฟิสิกส์	2 (0.6)	3 (5.0)	5 (1.7)	14 (9.6)	10 (16.9)	3 (3.1)	37
คณิตศาสตร์	0 (0.6)	3 (5.1)	2 (1.8)	8 (9.9)	22 (17.4)	3 (3.2)	38
สถิติ	0 (0.8)	11 (6.2)	2 (2.2)	16 (11.9)	16 (21.1)	1 (3.9)	46
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 16 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.008 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 17 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับช่วงเวลาที่ย่อไปเพียง
กลางคืนของนักศึกษา

ภาควิชา	ช่วงเวลาที่ย่อไปเพียงกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
เคมี	9 (11.2)	43 (38.4)	10 (13.1)	2 (1.3)	64
ชีววิทยา	14 (11.0)	38 (37.8)	10 (12.9)	1 (1.3)	63
วิทยาการคอมพิวเตอร์	16 (8.6)	27 (29.4)	6 (10.1)	0 (1.0)	49
ฟิสิกส์	3 (6.5)	21 (22.2)	12 (7.6)	1 (0.7)	37
คณิตศาสตร์	5 (6.7)	20 (22.8)	12 (7.8)	1 (0.8)	38
สถิติ	5 (8.1)	29 (27.6)	11 (9.4)	1 (0.9)	46
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 17 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีจำนวน 6 เซลล์ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด เพื่อให้การทดสอบมีความเหมาะสมต้องทำการยุบรวมเซลล์ที่อยู่ติดกันเข้าด้วยกัน แต่เนื่องจากข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ไม่สามารถทำการยุบรวมเซลล์ได้ จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังต่อไปนี้

$$p = \frac{\prod_i (n_{i+}!) \prod_j (n_{+j}!)}{n! \prod_{ij} (n_{ij}!)} = \frac{\prod_6 (n_{6+}!) \prod_4 (n_{+4}!)}{n! \prod_{6 \times 4} (n_{6 \times 4}!)} = 0.106$$

โดยที่ $p\text{-value} = 0.106 > \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเพียงกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 18 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เฉพาะงานเมื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน
ของนักศึกษา

ภาควิชา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
เคมี	1 (1.9)	2 (3.2)	4 (4.7)	2 (1.9)	20 (18.5)	5 (3.7)	30 (30.0)	64
ชีววิทยา	4 (1.9)	4 (3.2)	5 (4.7)	2 (1.9)	16 (18.2)	2 (3.6)	30 (29.5)	63
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	1 (1.5)	2 (2.5)	2 (3.6)	3 (1.5)	18 (14.2)	1 (2.8)	22 (22.9)	49
ฟิสิกส์	3 (1.1)	3 (1.9)	1 (2.7)	1 (1.1)	11 (10.7)	3 (2.1)	15 (17.3)	37
คณิตศาสตร์	0 (1.2)	2 (1.9)	7 (2.8)	0 (1.2)	11 (11.0)	4 (2.2)	14 (17.8)	38
สถิติ	0 (1.4)	2 (2.3)	3 (3.4)	1 (1.4)	10 (13.3)	2 (2.6)	28 (21.5)	46
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 18 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.423 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยว
กลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 19 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ภาควิชา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
เคมี	50 (50.4)	9 (9.9)	5 (1.5)	0 (2.2)	64
ชีววิทยา	48 (49.6)	11 (9.8)	2 (1.5)	2 (2.1)	63
วิทยาการคอมพิวเตอร์	40 (38.6)	4 (7.6)	0 (1.2)	5 (1.6)	49
ฟิสิกส์	28 (29.2)	8 (5.7)	0 (0.9)	1 (1.2)	37
คณิตศาสตร์	26 (29.9)	11 (5.9)	0 (0.9)	1 (1.3)	38
สถิติ	42 (36.2)	3 (7.1)	0 (1.1)	1 (1.5)	46
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 19 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.005 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 20 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไป
เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ภาควิชา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
เคมี	27 (23.5)	21 (20.9)	9 (9.1)	7 (6.9)	0 (1.1)	0 (2.6)	64
ชีววิทยา	31 (23.1)	13 (20.6)	6 (8.9)	9 (6.8)	2 (1.1)	2 (2.5)	63
วิทยาการ คอมพิวเตอร์	19 (18.0)	17 (16.0)	8 (6.9)	3 (5.3)	0 (0.8)	2 (2.0)	49
ฟิสิกส์	9 (13.6)	12 (12.1)	7 (5.2)	4 (4.0)	1 (0.6)	4 (1.5)	37
คณิตศาสตร์	11 (13.9)	15 (12.4)	5 (5.4)	6 (4.1)	1 (0.6)	0 (1.5)	38
สถิติ	12 (16.9)	19 (15.0)	7 (6.5)	3 (5.0)	1 (0.8)	4 (1.9)	46
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 20 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.205 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไป
เที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 21 ภาควิชามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ภาควิชามีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของภาควิชากับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ภาควิชา	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
เคมี	26 (25.9)	0 (0.9)	25 (22.2)	4 (4.1)	7 (9.1)	2 (1.9)	64
ชีววิทยา	15 (25.5)	2 (0.8)	25 (21.8)	7 (4.0)	12 (8.9)	2 (1.9)	63
วิทยาการคอมพิวเตอร์	20 (19.8)	1 (0.7)	13 (17.0)	2 (3.1)	13 (6.9)	0 (1.5)	49
ฟิสิกส์	18 (14.9)	1 (0.5)	9 (12.8)	2 (2.4)	5 (5.2)	2 (1.1)	37
คณิตศาสตร์	19 (15.4)	0 (0.5)	15 (13.2)	1 (2.4)	2 (5.4)	1 (1.2)	38
สถิติ	22 (18.6)	0 (0.6)	16 (16.0)	3 (2.9)	3 (6.5)	2 (1.4)	46
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 21 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.195 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ภาควิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 22 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 22 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับสถานที่ที่ไปเที่ยว
กลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ย สะสม	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ต่ำกว่า 2.00	1 (0.5)	1 (1.4)	1 (1.5)	1 (0.3)	0 (0.3)	0 (0.0)	4
2.00-2.49	11 (11.2)	27 (34.0)	49 (36.3)	3 (7.3)	7 (8.2)	1 (1.0)	98
2.50-2.99	13 (15.3)	58 (46.5)	43 (49.6)	7 (9.9)	12 (11.3)	1 (1.4)	134
3.00-3.49	8 (6.1)	14 (18.4)	16 (19.6)	11 (3.9)	4 (4.5)	0 (0.5)	53
มากกว่า 3.49	1 (0.9)	3 (2.8)	1 (3.0)	0 (0.6)	2 (0.7)	1 (0.1)	8
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 22 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.008 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่
ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 23 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ยสะสม	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2 - 3 วันต่อสัปดาห์	4 - 5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ต่ำกว่า 2.00	0 (0.2)	1 (0.5)	0 (0.2)	0 (1.0)	3 (1.8)	0 (0.3)	4
2.00 - 2.49	1 (1.6)	12 (13.2)	8 (4.6)	34 (25.4)	39 (44.9)	4 (8.2)	98
2.50 - 2.99	2 (2.3)	20 (18.0)	4 (6.3)	26 (34.7)	63 (61.4)	19 (11.4)	134
3.00 - 3.49	0 (0.9)	5 (7.1)	1 (2.5)	16 (13.7)	29 (24.3)	2 (4.5)	53
มากกว่า 3.49	2 (0.1)	2 (1.1)	1 (0.4)	1 (2.1)	2 (3.7)	0 (0.7)	8
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 23 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.003 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 24 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับช่วงเวลาที่ออกไป
เที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ยสะสม	ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ต่ำกว่า 2.00	2 (0.7)	0 (2.4)	2 (0.8)	0 (0.1)	4
2.00 - 2.49	13 (17.2)	57 (58.7)	26 (20.1)	2 (2.0)	98
2.50 – 2.99	24 (23.5)	87 (80.3)	22 (27.5)	1 (2.7)	134
3.00 - 3.49	12 (9.3)	32 (31.8)	8 (10.9)	1 (1.1)	53
มากกว่า 3.49	1 (1.4)	2 (4.8)	3 (1.6)	2 (0.2)	8
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 24 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.003 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวก
กลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 25 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกกลางคืน

ตารางที่ 25 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ยสะสม	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ต่ำกว่า 2.00	1 (0.1)	0 (0.2)	0 (0.3)	0 (0.1)	2 (1.2)	0 (0.2)	1 (1.9)	4
2.00 - 2.49	5 (3.0)	10 (4.9)	5 (7.3)	2 (3.0)	32 (28.4)	5 (5.6)	39 (45.9)	98
2.50 - 2.99	1 (4.1)	4 (6.8)	11 (9.9)	6 (4.1)	31 (38.8)	8 (7.7)	73 (62.7)	134
3.00 - 3.49	1 (1.6)	1 (2.7)	6 (3.9)	1 (1.6)	19 (15.3)	4 (3.0)	21 (24.8)	53
มากกว่า 3.49	1 (0.2)	0 (0.4)	0 (0.6)	0 (0.2)	2 (2.3)	0 (0.5)	5 (3.7)	8
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 25 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.103 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 26 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ยสะสม	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ต่ำกว่า 2.00	3 (3.2)	1 (0.6)	0 (0.1)	0 (0.1)	4
2.00 - 2.49	73 (77.2)	18 (15.2)	3 (2.3)	4 (3.3)	98
2.50 - 2.99	110 (105.6)	18 (20.8)	1 (3.2)	5 (4.5)	134
3.00 - 3.49	42 (41.8)	8 (8.2)	2 (1.2)	1 (1.8)	53
มากกว่า 3.49	6 (6.3)	1 (1.2)	1 (0.2)	0 (0.3)	8
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 26 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.705 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 27 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ยสะสม	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 2.00	1 (1.5)	1 (1.3)	1 (0.6)	0 (0.4)	0 (0.1)	1 (0.2)	4
2.00 - 2.49	29 (36.0)	34 (32.0)	16 (13.9)	13 (10.6)	3 (1.6)	3 (4.0)	98
2.50 - 2.99	57 (49.2)	42 (43.8)	17 (18.9)	13 (14.4)	1 (2.3)	4 (5.4)	134
3.00 - 3.49	18 (19.5)	19 (17.3)	8 (7.5)	5 (5.7)	1 (0.9)	2 (2.1)	53
มากกว่า 3.49	4 (2.9)	1 (2.6)	0 (1.)	1 (0.9)	0 (0.)	2 (0.3)	8
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 27 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.260 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 28 เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 28 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของเกรดเฉลี่ยสะสมกับการกระทำที่ไป
เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

เกรดเฉลี่ย สะสม	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ต่ำกว่า 2.00	3 (1.6)	0 (0.1)	1 (1.4)	0 (0.3)	0 (0.6)	0 (0.1)	4
2.00-2.49	45 (39.6)	3 (1.3)	30 (34.0)	3 (6.3)	15 (13.9)	2 (3.0)	98
2.50-2.99	50 (54.1)	1 (1.8)	49 (46.5)	11 (8.6)	19 (18.9)	4 (4.1)	134
3.00-3.49	19 (21.4)	0 (0.7)	21 (18.4)	5 (3.4)	7 (7.5)	1 (1.6)	53
มากกว่า 3.49	3 (3.2)	0 (0.1)	2 (2.8)	0 (0.5)	1 (1.1)	2 (0.2)	8
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 28 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.213 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 29 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับสถานที่ที่ไปเที่ยว
กลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	สถานที่ที่ไปเที่ยวกกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านคารา โอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
หอพักของ มหาวิทยาลัย	4 (3.8)	11 (11.4)	11 (12.2)	5 (2.4)	2 (2.8)	0 (0.3)	33
หอพักเอกชน	20 (23.6)	81 (71.4)	74 (76.3)	12 (15.3)	16 (17.3)	3 (2.1)	206
บ้าน	10 (6.6)	11 (20.1)	25 (21.5)	5 (4.3)	7 (4.9)	0 (0.6)	58
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 29 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.152 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวก
กลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 30 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
หอพักของมหาวิทยาลัย	1 (0.6)	7 (4.4)	4 (1.6)	4 (8.6)	16 (15.1)	1 (2.8)	33
หอพักเอกชน	4 (3.5)	26 (27.7)	10 (9.7)	57 (53.4)	88 (94.3)	21 (17.3)	206
บ้าน	0 (1.0)	7 (7.8)	0 (2.7)	16 (15.0)	32 (26.6)	3 (4.9)	58
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 30 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.083 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 31 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	ช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
หอพักของมหาวิทยาลัย	5 (5.8)	19 (19.8)	8 (6.8)	1 (0.7)	33
หอพักเอกชน	21 (36.1)	138 (123.5)	42 (42.3)	5 (4.2)	206
บ้าน	26 (10.2)	21 (34.8)	11 (11.9)	0 (1.2)	58
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 31 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.000 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ยกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 32 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 32 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน
กลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
หอพักของ มหาวิทยาลัย	0 (1.0)	1 (1.7)	5 (2.4)	0 (1.0)	7 (9.6)	1 (1.9)	19 (15.4)	33
หอพักเอกชน	6 (6.2)	10 (10.4)	14 (15.3)	1 (6.2)	59 (59.6)	13 (11.8)	103 (96.4)	206
บ้าน	3 (1.8)	4 (2.9)	3 (4.3)	8 (1.8)	20 (16.8)	3 (3.3)	17 (27.1)	58
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 32 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.000 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 33 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายใน
ไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
หอพักของมหาวิทยาลัย	26 (26.0)	6 (5.1)	0 (0.8)	1 (1.1)	33
หอพักเอกชน	163 (162.3)	32 (31.9)	5 (4.9)	6 (6.9)	206
บ้าน	45 (45.7)	8 (9.0)	2 (1.4)	3 (2.0)	58
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 33 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.925 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่าย
ในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 34 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไป
เที่ยวกกลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
หอพักของ มหาวิทยาลัย	11 (12.1)	13 (10.8)	8 (4.7)	0 (3.6)	1 (0.6)	0 (1.3)	33
หอพักเอกชน	77 (75.6)	71 (67.3)	27 (29.1)	21 (22.2)	4 (3.5)	6 (8.3)	206
บ้าน	21 (21.3)	13 (18.9)	7 (8.2)	11 (6.2)	0 (1.0)	6 (2.3)	58
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 34 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.020 $<$ α = 0.05

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยว
กลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 35 ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกกลางคืน

H_1 : ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของที่พักอาศัยกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ที่พักอาศัย	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
หอพักของมหาวิทยาลัย	17 (13.3)	0 (0.4)	7 (11.4)	6 (2.1)	3 (4.7)	0 (1.0)	33
หอพักเอกชน	88 (83.1)	3 (2.8)	77 (71.4)	11 (13.2)	19 (29.1)	8 (6.2)	206
บ้าน	15 (23.4)	1 (0.8)	19 (20.1)	2 (3.7)	20 (8.2)	1 (1.8)	58
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 35 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.000 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 36 สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 36 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดา กับ สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพ ของบิดา และมารดา	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเคะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	28 (25.5)	78 (77.3)	77 (82.6)	18 (16.5)	20 (18.8)	2 (2.3)	223
บิดามารดา หย่าร้างกัน	2 (4.9)	17 (14.9)	20 (15.9)	2 (3.2)	2 (3.6)	0 (0.4)	43
บิดามารดา ถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	0 (0.2)	0 (0.7)	1 (0.4)	0 (0.1)	1 (0.2)	0 (0.0)	2
บิดายังมี ชีวิตอยู่	1 (0.7)	1 (2.1)	2 (2.2)	0 (0.4)	2 (0.5)	0 (0.1)	6
มารดายังมี ชีวิตอยู่	3 (2.6)	7 (8.0)	10 (8.5)	2 (1.7)	0 (1.9)	1 (0.2)	23
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 36 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.319 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับ
สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 37 สถานภาพของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพ ของบิดาและ มารดา	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อ สัปดาห์	4-5 วันต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ ครั้ง	อื่น ๆ	
บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	3 (3.8)	28 (30.0)	13 (10.5)	60 (57.8)	101 (102.1)	18 (18.8)	223
บิดามารดา หย่าร้างกัน	1 (0.7)	8 (5.8)	1 (2.0)	9 (11.1)	20 (19.7)	4 (3.6)	43
บิดามารดา ถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	0 (0.0)	1 (0.3)	0 (0.1)	0 (0.5)	1 (0.9)	0 (0.2)	2
บิดายัง มีชีวิตอยู่	0 (0.1)	0 (0.8)	0 (0.3)	3 (1.6)	2 (2.7)	1 (0.5)	6
มารดา ยังมีชีวิตอยู่	1 (0.4)	3 (3.1)	0 (1.1)	5 (6.0)	12 (10.5)	2 (1.9)	23
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 37 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.894 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับ ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 38 สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 38 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับ
ช่วงเวลาที่ยออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพของบิดา และมารดา	ช่วงเวลาที่ยออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	46 (39.0)	128 (133.6)	43 (45.8)	6 (4.5)	223
บิดามารดา หย่าร้างกัน	2 (7.5)	33 (25.8)	8 (8.8)	0 (0.9)	43
บิดามารดาถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	0 (0.4)	0 (1.2)	2 (0.4)	0 (0.0)	2
บิดายังมีชีวิตอยู่	0 (1.1)	5 (3.6)	1 (1.2)	0 (0.1)	6
มารดายังมีชีวิตอยู่	4 (4.0)	12 (13.8)	7 (4.7)	0 (0.5)	23
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 38 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล
ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.090 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับ
ช่วงเวลาที่ยออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 39 สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพของบิดาและมารดา	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	6 (6.8)	12 (11.3)	18 (16.5)	8 (6.8)	65 (64.6)	13 (12.8)	101 (104.4)	223
บิดามารดาหย่าร้างกัน	1 (1.3)	1 (2.2)	3 (3.2)	0 (1.3)	12 (12.5)	2 (2.5)	24 (20.1)	43
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (0.1)	1 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.6)	0 (0.1)	0 (0.9)	2
บิดายังมีชีวิตอยู่	0 (0.2)	0 (0.3)	0 (0.4)	0 (0.2)	3 (1.7)	0 (0.3)	3 (2.8)	6
มารดายังมีชีวิตอยู่	1 (0.7)	1 (1.2)	1 (1.7)	1 (0.7)	6 (6.7)	2 (1.3)	11 (10.8)	23
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 39 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.192 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 40 สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 40 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพของบิดาและมารดา	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	175 (175.7)	36 (34.5)	5 (5.3)	7 (7.5)	223
บิดามารดาหย่าร้างกัน	32 (33.9)	8 (6.7)	1 (1.0)	2 (1.4)	43
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	1 (1.6)	0 (0.3)	0 (0.0)	1 (0.1)	2
บิดายังมีชีวิตอยู่	6 (4.7)	0 (0.9)	0 (0.1)	0 (0.2)	6
มารดายังมีชีวิตอยู่	20 (18.1)	2 (3.6)	1 (0.5)	0 (0.8)	23
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 40 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.185 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 41 สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดา กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพ ของบิดา และมารดา	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	78 (81.8)	68 (72.8)	38 (31.5)	29 (24.0)	3 (3.8)	7 (9.0)	223
บิดามารดา หย่าร้างกัน	18 (15.8)	16 (14.0)	4 (6.1)	2 (4.6)	2 (0.7)	1 (1.7)	43
บิดามารดา ถึงแก่กรรม แล้วทั้งคู่	1 (0.7)	0 (0.7)	0 (0.3)	0 (0.2)	0 (0.0)	1 (0.1)	2
บิดายัง มีชีวิตอยู่	2 (2.2)	4 (2.0)	0 (0.8)	0 (0.6)	0 (0.1)	0 (0.2)	6
มารดา ยังมีชีวิตอยู่	10 (8.4)	9 (7.5)	0 (3.3)	1 (2.5)	0 (0.4)	3 (0.9)	23
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 41 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.065 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 42 สถานภาพของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : สถานภาพของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 42 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของสถานภาพของบิดาและมารดากับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

สถานภาพ ของบิดา และมารดา	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เต้นรำ	รับประทานอาหาร	พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	88 (90.1)	2 (3.0)	74 (77.3)	15 (14.3)	38 (31.5)	6 (6.8)	223
บิดามารดาหย่าร้างกัน	21 (17.4)	1 (0.6)	17 (14.9)	1 (2.8)	1 (6.1)	2 (1.3)	43
บิดามารดาถึงแก่กรรมแล้วทั้งคู่	0 (0.8)	0 (0.0)	1 (0.7)	0 (0.1)	1 (0.3)	0 (0.1)	2
บิดายังมีชีวิตอยู่	3 (2.4)	0 (0.1)	3 (2.1)	0 (0.4)	0 (0.8)	0 (0.2)	6
มารดายังมีชีวิตอยู่	8 (9.3)	1 (0.3)	8 (8.0)	3 (1.5)	2 (3.3)	1 (0.7)	23
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 42 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.489 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ สถานภาพของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 43 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหารกึ่งผับ	ร้านอาหารโอเค	คาเฟ่	อาบ-อบ-นวด	
น้อยกว่า 4,000 บาท	2 (3.3)	13 (10.1)	9 (10.7)	1 (2.1)	3 (2.4)	1 (0.3)	29
4,000-6,000 บาท	12 (9.6)	22 (29.1)	29 (31.1)	11 (6.2)	10 (7.1)	0 (0.8)	84
6,001-8,000 บาท	6 (7.2)	23 (21.8)	26 (23.3)	3 (4.7)	4 (5.3)	1 (0.6)	63
8,001-10,000 บาท	8 (8.6)	29 (26.0)	31 (27.8)	3 (5.6)	4 (6.3)	0 (0.8)	75
มากกว่า 10,000 บาท	6 (5.3)	16 (16.0)	15 (17.0)	4 (3.4)	4 (3.9)	1 (0.5)	46
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 43 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.549 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 44 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 44 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
น้อยกว่า 4,000 บาท	1 (0.5)	1 (3.9)	3 (1.4)	5 (7.5)	16 (13.3)	3 (2.4)	29
4,000-6,000 บาท	2 (1.4)	9 (11.3)	2 (4.0)	24 (21.8)	42 (38.5)	5 (7.1)	84
6,001-8,000 บาท	1 (1.1)	9 (8.5)	3 (3.0)	19 (16.3)	28 (28.8)	3 (5.3)	63
8,001-10,000 บาท	0 (1.3)	14 (10.1)	3 (3.5)	18 (19.4)	33 (34.3)	7 (6.3)	75
มากกว่า 10,000 บาท	1 (0.8)	7 (6.2)	3 (2.2)	11 (11.9)	17 (21.1)	7 (3.9)	46
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 44 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.632 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 45 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 45 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ
ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษา ต่อเดือน	ช่วงเวลาที่ออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
น้อยกว่า 4,000 บาท	13 (5.1)	14 (17.4)	2 (6.0)	0 (0.6)	29
4,000-6,000 บาท	19 (14.7)	49 (50.3)	15 (17.3)	1 (1.7)	84
6,001-8,000 บาท	10 (11.0)	32 (37.8)	20 (12.9)	1 (1.3)	63
8,001-10,000 บาท	5 (13.1)	51 (44.9)	17 (15.4)	2 (1.5)	75
มากกว่า 10,000 บาท	5 (8.1)	32 (27.6)	7 (9.4)	2 (0.9)	46
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 45 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.002 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่
ออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 46 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับบุคคล
 ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของ นักศึกษา ต่อเดือน	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
น้อยกว่า 4,000 บาท	1 (0.9)	0 (1.5)	3 (2.1)	3 (0.9)	12 (8.4)	3 (1.7)	7 (13.6)	29
4,000- 6,000 บาท	3 (2.5)	3 (4.2)	6 (6.2)	3 (2.5)	29 (24.3)	4 (4.8)	36 (39.3)	84
6,001- 8,000 บาท	3 (1.9)	1 (3.2)	6 (4.7)	2 (1.9)	16 (18.2)	3 (3.6)	32 (29.5)	63
8,001- 10,000 บาท	2 (2.3)	4 (3.8)	4 (5.6)	1 (2.3)	19 (21.7)	3 (4.3)	42 (35.1)	75
มากกว่า 10,000 บาท	0 (1.4)	7 (2.3)	3 (3.4)	0 (1.4)	10 (13.3)	4 (2.6)	22 (21.5)	46
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 46 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
 เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.067 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับ
 บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 47 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยว
 กลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับบุคคล
ที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
น้อยกว่า 4,000 บาท	21 (22.8)	6 (4.5)	1 (0.7)	1 (1.0)	29
4,000-6,000 บาท	67 (66.2)	14 (13.0)	1 (2.0)	2 (2.8)	84
6,001-8,000 บาท	49 (49.6)	11 (9.8)	3 (1.5)	0 (2.1)	63
8,001-10,000 บาท	61 (59.1)	9 (11.6)	1 (1.8)	4 (2.5)	75
มากกว่า 10,000 บาท	36 (36.2)	6 (7.1)	1 (1.1)	3 (1.5)	46
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 47 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของ
จำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.735 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับ
บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 48 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยว
กลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 48 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของ นักศึกษา ต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
น้อยกว่า 4,000 บาท	18 (10.6)	4 (9.5)	2 (4.1)	3 (3.1)	1 (0.5)	1 (1.2)	29
4,000- 6,000 บาท	36 (30.8)	26 (27.4)	9 (11.9)	9 (9.1)	0 (1.4)	4 (3.4)	84
6,001- 8,000 บาท	19 (23.1)	22 (20.6)	9 (8.9)	10 (6.8)	1 (1.1)	2 (2.5)	63
8,001- 10,000 บาท	26 (27.5)	28 (24.5)	12 (10.6)	6 (8.1)	2 (1.3)	1 (3.0)	75
มากกว่า 10,000 บาท	10 (16.9)	17 (15.0)	10 (6.5)	4 (5.0)	1 (0.8)	4 (1.9)	46
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 48 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.151 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 49 รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 49 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของรายได้ของนักศึกษาต่อเดือนกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เต้นรำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
น้อยกว่า 4,000 บาท	8 (11.7)	2 (0.4)	11 (10.1)	1 (1.9)	7 (4.1)	0 (0.9)	29
4,000-6,000 บาท	29 (33.9)	1 (1.1)	26 (29.1)	8 (5.4)	18 (11.9)	2 (2.5)	84
6,001-8,000 บาท	31 (25.5)	0 (0.8)	23 (21.8)	2 (4.0)	5 (8.9)	2 (1.9)	63
8,001-10,000 บาท	36 (30.3)	0 (1.0)	24 (26.0)	6 (4.8)	8 (10.6)	1 (2.3)	75
มากกว่า 10,000 บาท	16 (18.6)	1 (0.6)	19 (16.0)	2 (2.9)	4 (6.5)	4 (1.4)	46
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 49 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.032 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 50 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 50 ค. ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหาร กึ่งผับ	ร้านอาหาร โอเอะ	คาเฟ่	อาบ-อบ- นวด	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.5)	1 (1.4)	1 (1.5)	1 (0.3)	1 (0.3)	0 (0.0)	4
เฉยๆ	13 (10.9)	31 (32.9)	36 (35.2)	10 (7.0)	5 (8.0)	0 (1.0)	95
เห็นด้วย	18 (20.8)	66 (63.1)	68 (67.4)	11 (13.5)	18 (15.3)	1 (1.8)	182
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	3 (1.8)	5 (5.5)	5 (5.9)	0 (1.2)	1 (1.3)	2 (0.2)	16
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 50 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.038 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 51 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 51 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.1)	0 (0.5)	0 (0.2)	1 (1.0)	2 (1.8)	1 (0.3)	4
เฉยๆ	0 (1.6)	10 (12.8)	2 (4.5)	19 (24.6)	54 (43.5)	10 (8.0)	95
เห็นด้วย	3 (3.1)	30 (24.5)	9 (8.6)	50 (47.2)	76 (83.3)	14 (15.3)	182
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 (0.3)	0 (2.2)	3 (0.8)	7 (4.1)	4 (7.3)	0 (1.3)	16
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 51 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.009 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 52 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 52 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับช่วงเวลา
ออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ช่วงเวลาออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	1 (0.7)	2 (2.4)	1 (0.8)	0 (0.1)	4
เฉยๆ	22 (16.6)	57 (56.9)	15 (19.5)	1 (1.9)	95
เห็นด้วย	26 (31.9)	112 (109.1)	41 (37.4)	3 (3.7)	182
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3 (2.8)	7 (9.6)	4 (3.3)	2 (0.3)	16
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 52 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.131 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลา
ที่ออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 53 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 53 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับบุคคลที่ไป
เที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้าน ส่วนบุคคล	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือ คนใน ครอบครัว	เพื่อนเพศ เดียวกัน มากกว่า 2 คน	เพื่อน ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศ เดียวกัน และ ต่างเพศ มากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (0.1)	0 (0.2)	0 (0.3)	0 (0.1)	3 (1.2)	1 (0.2)	0 (1.9)	4
เฉยๆ	4 (2.9)	6 (4.8)	9 (7.0)	3 (2.9)	30 (27.5)	5 (5.4)	38 (44.5)	95
เห็นด้วย	4 (5.5)	7 (9.2)	13 (13.5)	5 (5.5)	49 (52.7)	11 (10.4)	93 (85.2)	182
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	1 (0.5)	2 (0.8)	0 (1.2)	1 (0.5)	4 (4.6)	0 (0.9)	8 (7.5)	16
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 53 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.440 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไป
เที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 54 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยว
กลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 54 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	3 (3.2)	0 (0.6)	0 (0.1)	1 (0.1)	4
เฉยๆ	74 (74.8)	16 (14.7)	2 (2.2)	3 (3.2)	95
เห็นด้วย	143 (143.4)	28 (28.2)	5 (4.3)	6 (6.1)	182
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	14 (12.6)	2 (2.5)	0 (0.4)	0 (0.5)	16
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 54 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.494 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 55 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 55 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	3 (1.5)	0 (1.3)	0 (0.6)	0 (0.4)	0 (0.1)	1 (0.2)	4
เฉยๆ	34 (34.9)	27 (31.0)	14 (13.4)	13 (10.2)	3 (1.6)	4 (3.8)	95
เห็นด้วย	67 (66.8)	68 (59.4)	26 (25.7)	16 (19.6)	2 (3.1)	3 (7.4)	182
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 (5.9)	2 (5.2)	2 (2.3)	3 (1.7)	0 (0.3)	4 (0.6)	16
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 55 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.006 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 56 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 56 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านส่วนบุคคล	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	-	-	-	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	0 (1.6)	0 (0.1)	3 (1.4)	0 (0.3)	1 (0.6)	0 (0.1)	4
เฉยๆ	36 (38.4)	2 (1.3)	40 (32.9)	2 (6.1)	14 (13.4)	1 (2.9)	95
เห็นด้วย	77 (73.5)	0 (2.5)	57 (63.1)	17 (11.6)	25 (25.7)	6 (5.5)	182
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7 (6.5)	2 (0.2)	3 (5.5)	0 (1.0)	2 (2.3)	2 (0.5)	16
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 56 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.011 $<$ α = 0.05

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 57 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 57 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหารกึ่งผับ	ร้านคาราโอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ-นวด	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.1)	1 (0.3)	0 (0.4)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.0)	1
ไม่เห็นด้วย	1 (0.9)	3 (2.8)	3 (3.0)	1 (0.6)	0 (0.7)	0 (0.1)	8
เฉยๆ	11 (11.8)	33 (35.7)	40 (38.1)	12 (7.6)	6 (8.7)	1 (1.0)	103
เห็นด้วย	18 (19.0)	60 (57.6)	60 (61.5)	8 (12.3)	18 (14.0)	2 (1.7)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 (2.2)	6 (6.6)	7 (7.0)	1 (1.4)	1 (1.6)	0 (0.2)	19
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 57 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.868 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 58 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 58 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.1)	0 (0.0)	0 (0.3)	1 (0.5)	0 (0.1)	1
ไม่เห็นด้วย	0 (0.1)	1 (1.1)	0 (0.4)	2 (2.1)	5 (3.7)	0 (0.7)	8
เฉยๆ	0 (1.7)	13 (13.9)	4 (4.9)	30 (26.7)	46 (47.2)	10 (8.7)	103
เห็นด้วย	5 (2.8)	24 (22.4)	9 (7.8)	40 (43.0)	75 (76.0)	13 (14.0)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.3)	2 (2.6)	1 (0.9)	5 (4.9)	9 (8.7)	2 (1.6)	19
รวม	5	40	14	77	136	25	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 58 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.975 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 59 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่จะออกไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 59 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ
ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและ สิ่งแวดล้อม	ช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.2)	1 (0.6)	0 (0.2)	0 (0.0)	1
ไม่เห็นด้วย	1 (1.4)	6 (4.8)	1 (1.6)	0 (0.2)	8
เฉย ๆ	15 (18.0)	64 (61.7)	23 (21.2)	1 (2.1)	103
เห็นด้วย	32 (29.1)	100 (99.5)	30 (34.1)	4 (3.4)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4 (3.3)	7 (11.4)	7 (3.9)	1 (0.4)	19
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 59 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.639 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์
กับช่วงเวลาที่ยอกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 60 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 60 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.0)	0 (0.3)	0 (0.1)	1 (0.5)	1
ไม่เห็นด้วย	1 (0.2)	0 (0.4)	0 (0.6)	0 (0.2)	1 (2.3)	0 (0.5)	6 (3.7)	8
เฉย ๆ	4 (3.1)	5 (5.2)	4 (7.6)	2 (3.1)	36 (29.8)	4 (5.9)	48 (48.2)	103
เห็นด้วย	4 (5.0)	7 (8.4)	16 (12.3)	5 (5.0)	45 (48.1)	11 (9.5)	78 (77.7)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.6)	3 (1.0)	2 (1.4)	2 (0.6)	4 (5.5)	2 (1.1)	6 (8.9)	19
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 60 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.385 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 61 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 61 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	ทำงานหารายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (0.8)	0 (0.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	1
ไม่เห็นด้วย	4 (6.3)	3 (1.2)	0 (0.2)	1 (0.3)	8
เฉย ๆ	84 (81.2)	14 (16.0)	2 (2.4)	3 (3.5)	103
เห็นด้วย	129 (130.8)	27 (25.7)	5 (3.9)	5 (5.6)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16 (15.0)	2 (2.9)	0 (0.4)	1 (0.6)	19
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 61 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.652 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 62 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 62 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับ
ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้าน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.4)	1 (0.3)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	1
ไม่เห็นด้วย	5 (2.9)	2 (2.6)	0 (1.1)	0 (0.9)	0 (0.1)	1 (0.3)	8
เฉย ๆ	38 (37.8)	34 (33.6)	16 (14.6)	10 (11.1)	2 (1.7)	3 (4.2)	103
เห็นด้วย	62 (60.9)	53 (54.2)	23 (23.5)	20 (17.9)	2 (2.8)	6 (6.7)	166
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4 (7.0)	7 (6.2)	3 (2.7)	2 (2.0)	1 (0.3)	2 (0.8)	19
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 62 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.792 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์
กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 63 ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 63 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เดินร่ำ	รับประทานอาหาร	พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (0.4)	0 (0.0)	0 (0.3)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.0)	1
ไม่เห็นด้วย	2 (3.2)	0 (0.1)	5 (2.8)	1 (0.5)	0 (1.1)	0 (0.2)	8
เฉย ๆ	38 (41.6)	1 (1.4)	44 (35.7)	8 (6.6)	9 (14.6)	3 (3.1)	103
เห็นด้วย	71 (67.1)	2 (2.2)	48 (57.6)	10 (10.6)	30 (23.5)	5 (5.0)	166
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8 (7.7)	1 (0.3)	6 (6.6)	0 (1.2)	3 (2.7)	1 (0.6)	19
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 63 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.469 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 64 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสถานที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสถานที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 64 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	สถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ผับ	บาร์	ร้านอาหารกึ่งผับ	ร้านอาหารโอเกะ	คาเฟ่	อาบ-อบ-นวด	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11 (14.9)	46 (45.1)	49 (48.1)	9 (9.6)	14 (10.9)	1 (1.3)	130
ไม่เห็นด้วย	16 (11.6)	27 (35.0)	41 (37.4)	9 (7.5)	8 (8.5)	0 (1.0)	101
เฉยๆ	7 (6.1)	24 (18.4)	16 (19.6)	2 (3.9)	3 (4.5)	1 (0.5)	53
เห็นด้วย	0 (1.3)	6 (3.8)	2 (4.1)	2 (0.8)	0 (0.9)	1 (0.1)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.2)	0 (0.7)	2 (0.7)	0 (0.1)	0 (0.2)	0 (0.0)	2
รวม	34	103	110	22	25	3	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 64 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า $p\text{-value} = 0.105 > \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 65 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความไม่สัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 65 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	ความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ทุกวัน	2-3 วันต่อสัปดาห์	4-5 วันต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	อื่น ๆ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 (2.2)	17 (17.5)	5 (6.1)	35 (33.7)	56 (59.5)	15 (10.9)	130
ไม่เห็นด้วย	0 (1.7)	17 (13.6)	4 (4.8)	25 (26.2)	49 (46.2)	6 (8.5)	101
เฉยๆ	2 (0.9)	5 (7.1)	5 (2.5)	12 (13.7)	26 (24.3)	3 (4.5)	53
เห็นด้วย	1 (0.2)	1 (1.5)	0 (0.5)	5 (2.9)	3 (5.0)	1 (0.9)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.0)	0 (0.3)	0 (0.1)	0 (0.5)	2 (0.9)	0 (0.2)	2
รวม	5	40	14	77	136	251	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 65 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.407 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 66 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ย่อไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 66 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับช่วงเวลา
ออกไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	ช่วงเวลาออกไปเที่ยวกลางคืน				รวม
	19.00 – 21.00 น.	21.01 – 23.00 น.	23.01 – 01.00 น.	01.01 – 02.00 น.	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16 (22.8)	83 (77.9)	27 (26.7)	4 (2.6)	130
ไม่เห็นด้วย	21 (17.7)	61 (60.5)	17 (20.7)	2 (2.0)	101
เฉย ๆ	13 (9.3)	27 (31.8)	13 (10.9)	0 (1.1)	53
เห็นด้วย	2 (1.9)	7 (6.6)	2 (2.3)	0 (0.2)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.4)	0 (1.2)	2 (0.4)	0 (0.0)	2
รวม	52	178	61	6	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 66 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.184 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลา
ออกไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 67 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน

ตารางที่ 67 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	บุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน							รวม
	คนเดียว	แฟน	เพื่อน 2 คน	ญาติหรือคนในครอบครัว	เพื่อนเพศเดียวกันมากกว่า 2 คน	เพื่อนต่างเพศมากกว่า 2 คน	เพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศมากกว่า 2 คน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3 (3.9)	8 (6.6)	4 (9.6)	1 (3.9)	29 (37.6)	8 (7.4)	77 (60.8)	130
ไม่เห็นด้วย	1 (3.1)	3 (5.1)	9 (7.5)	6 (3.1)	34 (29.2)	3 (5.8)	45 (47.3)	101
เฉย ๆ	5 (1.6)	1 (2.7)	8 (3.9)	1 (1.6)	20 (15.3)	5 (3.0)	13 (24.8)	53
เห็นด้วย	0 (0.3)	2 (0.6)	1 (0.8)	1 (0.3)	3 (3.2)	1 (0.6)	3 (5.1)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0 (0.1)	1 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.1)	0 (0.6)	0 (0.1)	1 (0.9)	2
รวม	9	15	22	9	86	17	139	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 67 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า $p\text{-value} = 0.005 < \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 68 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 68 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	บุคคลที่ให้ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน				รวม
	บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง	ทำงานหา รายได้พิเศษ	เพื่อน	แฟน	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	101 (102.4)	21 (20.1)	4 (3.1)	4 (4.4)	130
ไม่เห็นด้วย	84 (79.6)	13 (15.6)	1 (2.4)	3 (3.4)	101
เฉย ๆ	40 (41.8)	9 (8.2)	2 (1.2)	2 (1.8)	53
เห็นด้วย	8 (8.7)	2 (1.7)	0 (0.3)	1 (0.4)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (1.6)	1 (0.3)	0 (0.0)	0 (0.1)	2
รวม	234	46	7	10	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 68 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน
เซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.865 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ให้
ค่าใช้จ่ายในไปการเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 69 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 69 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	100-200 บาท	201-300 บาท	301-400 บาท	401-500 บาท	501-600 บาท	มากกว่า 600 บาท ขึ้นไป	
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	57 (47.7)	41 (42.5)	12 (18.4)	18 (14.0)	1 (2.2)	1 (5.3)	130
ไม่เห็นด้วย	33 (37.1)	41 (33.0)	14 (14.3)	7 (10.9)	2 (1.7)	4 (4.1)	101
เฉย ๆ	15 (19.5)	13 (17.3)	12 (7.5)	6 (5.7)	2 (0.9)	5 (2.1)	53
เห็นด้วย	4 (4.0)	2 (3.6)	3 (1.6)	1 (1.2)	0 (0.2)	1 (0.4)	11
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	0 (0.7)	0 (0.7)	1 (0.3)	0 (0.2)	0 (0.0)	1 (0.1)	2
รวม	109	97	42	32	5	12	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 69 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.038 $< \alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 70 ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

H_1 : ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 70 ค ค่าความถี่ที่สังเกตได้ และค่าความถี่คาดหวังของปัจจัยด้านครอบครัวกับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว	การกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน						รวม
	ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	สูบบุหรี่	ฟังเพลง	เต้นรำ	รับประทานอาหาร	พุดคุยกับเพื่อนต่างเพศ	
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	51 (52.5)	2 (1.8)	50 (45.1)	7 (8.3)	16 (18.4)	4 (3.9)	130
ไม่เห็นด้วย	45 (40.8)	1 (1.4)	28 (35.0)	7 (6.5)	18 (14.3)	2 (3.1)	101
เฉย ๆ	21 (21.4)	1 (0.7)	19 (18.4)	3 (3.4)	6 (7.5)	3 (1.6)	53
เห็นด้วย	2 (4.4)	0 (0.1)	5 (3.8)	2 (0.7)	2 (1.6)	0 (0.3)	11
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 (0.8)	0 (0.0)	1 (0.7)	0 (0.1)	0 (0.3)	0 (0.1)	2
รวม	120	4	103	19	42	9	297

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บ คือ ค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij})

จากตารางที่ 70 ค พบว่าค่าความถี่คาดหวัง (E_{ij}) ที่ < 5 มีมากกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเซลล์ทั้งหมด จึงใช้วิธี Freeman-Halton มาวิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งจากโปรแกรม spss ได้ค่า p-value = 0.879 $>$ $\alpha = 0.05$

สรุปได้ว่า ไม่สามารถปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ปัจจัยด้านครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำที่ไปเที่ยวกลางคืน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05